

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

Chapter 1

פרק א'

Mishna 1

In 32 mystical paths of wisdom YH, YHVH TZABAOth (God, Lord of Hosts), carved. In three books; in chronicle, in account and in narrative.

משנה א'

בשלישים ושתים נתיבות פליאות חכמה חקק י"ה יהו"ה צבאו"ת בשלשה ספרים בספר ספר וספור:

Preface to Mishna 1

Now, it is explained in the book *Etz Chaim* (First Gate - second branch) "Note: Before the archetypes were designated and creatures created there was simple supernal light filling all existence. There was no emptiness or free space or air cavity, rather everything was full with that infinite, simple light which has no beginning or ending. Everything was that single, equal simple light that we refer to as the Infinite Light - *Ohr Ein Sof*. And when it arose in His Simple Desire to create the worlds, to set up the archetypes, to bring forth into the light His perfect deeds and Names and Appellations, which is the reason for the creation of all worlds, (as we have explained in the first branch - first inquiry). Then God constricted His infinite Self into the center point in His Self in the absolute middle of His Light. (Note: Meir says, In our estimation this is what the teacher said. It is difficult to understand.)"

פתיחה למשנה א'

הנה מבואר בספר עץ חיים - שער א' ענף ז', וז"ל, דע כי טרם שנאללו הנאללים ונצראו הנצראים היה אור עליון פשוט ממלא כל המציאות ולא היה שום מקום פנוי צחי' אויר ריקני וחלל אלא הכל היה ממולא מן אור אין סוף פשוט הכול ולא היה לו צחי' ראש ולא צחי' סוף אלא הכל היה אור א' פשוט שוב בהשוואה א' והוא הנק' אור אין סוף. וכאשר עלה צרוננו הפשוט לצרור העולמות ולהאיל הנאללים להוויא לאור שלימות פעולותיו ושמותיו וכנויו אשר זאת היה סיבה צריחת העולמות כמבואר אצלנו בענף הא' בחקירה הראשונה. והנה אז למאס את עצמו א"ס בנקודה האמצעית אשר זו באמצע אורו ממש (אמר מאיר בערכינו אמר הרב זה וק"ל) ולמאס האור הכול עכ"ל, עיי"ש.

Whoever examines the words of Rabbi Isaac Luria, the Ari, can see an obvious and glaring contradiction in his words. On the one hand he says, "everything was full with that infinite, simple light which has no beginning or ending. Everything was that single, equal simple light" While on the other hand he says, "Then God constricted His infinite Self into the center point in His Self in the absolute center of His Light." The difficulty is self-explanatory; if there is no beginning or ending in the infinite, how are we to imagine or think of a middle and center point?

המעייין בדברי הרב הנ"ל רואה סתירה בדבריו מפורש כשני כתובים המכחישים זה את זה. על נד אחד אומר וז"ל, הכל היה ממולא מן אור א"ס פשוט הכול ולא היה לו צחי' ראש ולא צחי' סוף אלא הכל היה אור א' פשוט שוב בהשוואה א' ע"כ, ומאד השגי אומר וז"ל, אז למאס את עצמו א"ס בנקודה האמצעית אשר זו באמצע אורו ממש ע"כ. והקושיא מובנת ופשוט דאם נאמר שאין שום צחינת ראש וסוף צמה שקוראין אין סוף, איך נלייר לעינינו ונדמה במחשבתנו אשר יש זו נקודה אמצעית באמצע ממש.

(ג) ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

I think this is probably the cause of the note inserted into the text, in parentheses, by R. Meir. He says: "In our estimation this is what the teacher said. It is difficult to understand." It's possible he was indicating his awareness of the contradiction in the words of R. Luria. The way he couches his comment suggests: It appears we have not fathomed the depths of the master's words to explain them properly. We aren't grasping their true gist. Hence the use of the phrase, "In our estimation this is what the teacher said."

וכנראה זהו כוונת הרב ר' מאיר המגיד באמלע הסוגריים וז"ל, אמר מאיר בערכינו אמר הרב זה וק"ל, ע"כ. ואפשר שר' מאיר מרגיש בקושיא זו, ומפרש בהגהתו שדווקא בערכינו אמר זה הרב האריז"ל הק', ומסתמא לא ירדנו לעומק דבריו לפרשם ואין לנו זהם תפסה והצנה כי קשים מניה וציה.

In order to explain it, we need first to understand the profundity of the concept of the Simple Desire; what is it? For us, hewn of base matter, it is impossible to manifest a simple and untrammelled desire, because, what we think of as our pure will and desire is compounded and mixed up with many impulses imposing their influences on the person towards a certain desire. (see preface to Mishna 7) And not only that. But, as we learn in the Mishna, (Erchin 5) "Although we generally agree a person does not receive the benefits of atonement from his guilt-offering unless it is offered willingly, as it is written (Levit. 1) "As he desires it," nevertheless, in this case, we compel him until he says, "I want to!" And so, we find, with matrimonial divorces, we compel the husband until he says "I want to!"

The fact is that with us, humans, it is possible to have desire by compulsion, which would seem, on the face of it, to be a contradiction in terms. And everyone has the experience of saying, "I will" but don't.

אכן לפרש הענין לריכוס לחקור להעמיק להבין מהות ומושג הרצון הפשוט מהו. אללנו קרוצי חומר א"א שיופיע רצון פשוט ומופשט, כי מה שנדמה לנו כרצונו הפשוט מורכב ובלול מכמה וכמה דברים המכריחים את האדם לרצון ההוא (עיין לקמן הקדמה למשנה ז'). ולא רק זה אלא כדתן (משנה ערכין פרק ה') אף על פי שאין מתכפר לו עד שיתרצה, שנאמר (ויקרא א) לרצונו, כופין אותו עד שיאמר רוצה אני. וכן אתה אומר בגטי נשים, כופין אותו עד שיאמר רוצה אני ע"כ. שאללנו שייך רצון אפילו ע"י כפייה. וכל אחד יודע שאם יאמר רצוני לדבר מה אין הדבר ההוא מוכרח להיות כרצונו ושצביל רצוני.

Hebrew has many words for desire: Love, Longing, Lust, Cleaving, Hunger, Yearning etc., but they are all identical with the English word, Will. And although it is impossible to compare our wills to the Will of God, it is possible, using analogy and imagination to conceptualize the active, Divine Will, to understand it by parable.

בלשון הקודש יש כמה מלים המורים על רצון כגון אהבה, הומיה, חמדה, חשק, חפץ, תאוה, ערג ועוד. ואע"פ שא"א לדמות רצונותינו לרצון הצורא צ"ה מ"מ אפשר לצייר בדמיון ענין רצון הפועל שהוא רצוני יתצרך להבינו בדוגמא ע"י משל.

There are three types of desire:

1.) Desire in the gut in the *Kishke*. As it is written, (Jer. 31:19) "Therefore do My intestines roil for him. (*conturbata sunt viscera mea*) I will be compassionate with him, says God." This type of desire is felt like a hunger which is the desire to eat, or a thirst which is the desire to drink. Or even like the desire of the mother to protect her offspring, which is common to most creatures and especially to mammals. This is the most basic level of desire, and it is connected in general and all its particulars with the workings of the physical body, with organs and limbs like the digestive system the

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(ג)

endocrine system and genitals.

שלשה סוגי רלון המה:

א' רלון צקרביים וצתוך מעיים, כמ"ש (ירמיה ל"א י"ט) על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם ד', והוא כמו הרעבון שהוא רלון לאכול, או למאון שהוא רלון לשתות מים או אפילו כמו הרלון שיש לאם להגן על בניה שאפשר למאן אותו ודוגמתו אלל רוצ צעלי חיים וצפרט אלו המיניקות את ולדיהן. והיא מדרגה הכי נמוכה שמקושר בכללו וצפרטו צחלקי הגוף הגשמיים כגון האלטומכה וכדומה ככלי המזון ורציה.

2.) Desire in the heart. This is a higher level than the first, and suggests desire for the spiritual and for things with emotional value, such as the desire for closeness with God, to worship and serve Him, etc.

ב' רלון בלב, והוא למעלה ממדרגה הראשונה ומורה על רלון גם לדבר רוחני ולמושגים הרגשיים, כגון רלון להתקרב אליו להשתחוות לפניו, להעריץ ולעבוד אותו ית'.

3.) Desire in the mind, which is to say, desire in the brain, in knowing and in thought. This is higher than the previous levels, and is disconnected from physical affairs. For example, the desire to learn to understand Torah, to delve into its depths, or the desire to acquire broadmindedness, to become a prophet. And this is the secret of *Tobu* - Chaos referred to in Gen. 1:2. (see Rashi cit loc) It's the opposite of the Simple Desire. The chief property of *Tobu* - Chaos is the bewildering disarray of desires, all of them concentrated in one confused muddle.

ג' רלון צנפש, דהיינו צמוחו צדעתו ומחשצתו והיא מדרגה למעלה ומופשט ממשיגי הגוף, כגון הרלון להגות צדצרי תורה להבין ולהשכיל לעומקם, או להשיג מוחין גדלות ודצרי נצואה, והוא סוד התבו שהאדם תובה ומשתומם על הצבו שבו כדפי" רש"י (צראשית א' צ') והוא היפך הרלון הפשוט. שעיקר התבו הוא בלבול וערצוב הרלנות כלם על מקום אחד'.

It is obvious that the prophet, Jeremiah, was using the phrase "Therefore do My intestines roil for him." in order to emphasize the analogy of God's compassion with His people Israel and his mercy upon us, comparing it to the the compassion of a mother for her children, which is felt viscerally, as a sensation in the actual intestines. It's the lowest form of desire, because it uses organs of the body such as the digestive system for the sensation. And it is shared in common with animals, (almost an instinctive desire) and so the prophet uses it because it is something everyone, regardless of intellectual prowess can relate to. With this we can understand the reasoning behind the original quote from the Ari we quoted above.

וכמוצן שהנציה ירמיה השתמש בלשון 'המו מעי לו'² כדי להדגיש המליצה שהקצ"ה חם על עמו ישראל ורחמנותו עלינו

1. עיין לקמן פרק א' משנה י' (ד"ה תבו ושם ד"ה וצבו) ופרק ב' משנה ו' (ד"ה יר)

See Ch. 1 Mish. 10 (cit loc Tohu, And Bohu) Ch. 2 Mish. 6 (cit loc Yetzer)

2. ואלו דצרי הרמצ"ם צמורה נצוכים - חלק א' פרק מ"ו וז"ל ולא הושאלו לו [להקצ"ה] מן האצרים הפנימיים כי אם הלב, להיותו שם משותף, והוא שם השכל גם כן, והוא התחלת חיי החי; כי אמרו, "המו מעי לו", "המו מעיך", רוצה צו גם כן הלב, כי 'מעי' - שם יאמר בכלל וצפרט, הוא שם הדקים צפרט, ושם כל אצר פנימי בכלל - ויהיה גם כן שם הלב; והראיה עליו - אמרו, "ותורקך צתוך מעי" - דומה לאמרו, 'צתוך לבני'; ולזה אמר צזה ב'פוסוק', 'המו מעי', 'המו מעיך' - ו'לשון המי' אמנם צא בלב משאר האצרים, 'הומה לי לבני'. וכן לא הושאל לו הכתף, להיותו כלי העתקה, צמפורסם, ושהוא גם כן יגע צו הדבר הנעתק. וכל שכן שלא יושאלו לו כלי המזון, כי אלו - גלויי החסרון צתחילת המחצבה עכ"ל עיי"ש.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(7)

כמו רחמנות אס על צניח, שמורגש תוך מעיים וקרביים דווקא, שהיא מסוג הרלון הכי נמוך לפי שמושחף עם פעולות אחרות כלומר עם כלי המזון וכו', וגם נראית בתוך שחר בעלי חיים והיא כמו רלון טצעי (אינסטינקטיבי). שזה דבר שאדם יכול לתופסו ברעיונו, כי לכל אחד יש לו רלוונת כאלו שמורגשים תוך מעיו. וצזה אפשר לצאר נימוקו של האריז"ל המוצח תוך ספר עץ החיים הנ"ל.

When it was said that God constricted His Infinite Self into the central point in the middle of His actual Light, what we actually meant was this. God, as it were, had the sensation of lack, which is the desire for something, similar to the first level of desire mentioned above which is experienced as an emptiness in the gut. How could there possibly be a greater *Tzimtzum* - Constriction than this which attributes a feeling of deficiency, a need to God? That God made room, like a hole inside Him for the sensation of emptiness, resembling a void, a nothingness or darkness in His actual Light? As a result, we can look at the entire body of literature explaining how or whether the *Tzimtzum* - Constriction actually happened to the Infinite, Divine Light or only to the appearance of the light, or whether it is an illusory or temporary damage to the divine or all the other ways of interpreting the words of the Ari as unnecessary. It was never meant to be understood that way. The Ari didn't mean that since God had the desire to create a world in order to benefit his creatures, He therefore constricted Himself, but rather that the desire itself dictates a feeling of lack. And so, with the manifestation of God's simple desire God, as it were, reduced Himself. The Ari did not mean that God damaged Himself, reducing His Light this way or that. Rather the Ari was using the analogy of light to describe how the existence of Desire in God is already the most profound *Tzimtzum* - Constriction possible, as though darkness were introduced into the light. The sensation of the simple desire and the sensation of lack which accompanies it comprise that which is referred to in the kabbalah literature as the *Ein* - Nothing; when we talk of "something from nothing" we are referring to the Sephirah of *Keter* - Crown.

מה שאומרים שהקצ"ה למאס את עלמו א"ס צנקודה האמלעית אשר צו צאמלע אורו ממש כנ"ל פירושו שכצכול הרגיש חסרון שהוא רלון לדבר מה כמו הרלון האי כנ"ל שהוא מורגש כמו חלל צאמלע קרביים, ואין למאס גדול מזה שכצכול נעשה אורך לו ית' כמו חלל צקרצו שעשה מקום להרגיש ריקנות שהיא כדוגמת אין ואפס וחשכה צאמלע אורו ממש. וגמלא שכל השקלא וטריא צספ"ק להצין ולהסציר אופן המלאס אס הי' מיעוט צאורו אא"ס ממש או לא, הכל הוא למותר. כי אין כוונתו שמאחר שהי' לו יתצרך רלון לצרע העולם כדי להיטיצ לצרואים אז למאס את עלמו וכו'. אלא הרלון עלמו הוא המלאס, כי הרלון לדבר מה מחייצ הרגש חסרון, נמלא שצכופעת רלנו הפשוט חיסר צככול צעלמו. ולא כוון האריז"ל שפגס ולמאס צאורו ככה או ככה, אלא להמשיל משל שהתכוות הרלון צבר היא למאס היותר חזק צו ית' כמו החשך תוך האור. והרגשת הרלון הפשוט והרגשת ההעדר אשר צלדו ללוותו, הוא אי"ן הידוע צפי חז"ל שממנו נצרע יש מאין, והוא ספירת הכת"ר.

More about *Tzimtzum* - Constriction which manifest with the Simple Desire will be explained in the coming chapters. And with this preface we have enough to begin the first Mishna.

ויתר עניני המלאס שהופיע עם הרלון הפשוט יתצארו צעה"י להלן. וצבהקדמה זו יספיק לנו עכ"פ להתחיל לפרש המשנה

These are the words of Maimonedes, Moreh Nebubchim, Part I Ch. 46. God has not been ascribed any of the internal organs other than the heart, because heart is common word used to describe the mind as well. And the heart is also where the living begins its life. When the prophet quotes God saying, "My insides roil for him", or "the roiling of your viscera" he is also referring to the heart of God, because viscera can be used both in the general and particular, referring to the intestines in particular or to the internal organs in general. And so it is used the same way as the word heart.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(ח)

הראשונה.

Mishna 1

In 32 mystical paths of wisdom YH, YHVH TZABAOth (God, Lord of Hosts), carved. In three books; in chronicle, in account and in narrative.

משנה א'

³ בשלשים ושתים⁴ נתיבות⁵ פליאות⁶ חכמה⁷ חקק⁸ י"ה⁹ יהו"ה צבאו"ת¹⁰ בשלשה ספרים¹¹ בספר¹² ספר¹³ וספור:

3. ב - לשון פנימיות, כלומר תוך שלשים ושתים, כי כאן מרמזים כמה כללים ופרטים עמוקים שעליהם ספר יצירה מתבסס.

In: Inside, i.e inside the 32 paths. Herein are hints to the rules, particulars and many profound secrets upon which the Sefer Yetzira is built.

בשלשים ושתים: דהיינו בל"ב. וענין הלב הוא שמאפה תמיד לישועה ואין לה רק רעיון אחת ובקשה אחת ודיבור אחד כל ימיה, דהיינו 'נא' שביא תפלה ובקשה על העתיד, והוא כוד שם אהי"ה והוא שם קודש מן השמות שאינן נמחקים, ומרמזה כולה על לעתיד, והוא מקור כל היראות והפחדים בעולם שמתרגשים רק על העתיד, כי אין אדם מפחד רק ממה שצא לנגדו מהעתיד להיות. אותיות א"ה של השם מרמזים על העתיד ואותיות י"ה הם שורש ועיקר לכל הוויית וממנו שם יהו"ה. ודע כי שם אהיהו"ה כולל ג' שמות הנ"ל אהי"ה - י"ה - יהו"ה והוא בגמט' שלשים ושתים.

In 32: לב - 32 is the *Gematria* - Numerical value of heart, i.e. In 32 = In Heart. The special characteristic of the heart is that it is always in prayer, it waits upon salvation. And the heart only speaks one word; one single request its entire life. That word is, "Please", which is a prayer for the future. That single detail is the secret of this Mishna. And it is the Mystery of the Name אהי"ה - EHYH - I WILL BE, which is one of the seven holy Names that may not be erased. It hints entirely at the future, and thus is the source of all "Fears" and terrors in the world, because a person fears the future. You can only be afraid of what's ahead of you. Now, the first two letters אה - EH of the Name mean I WILL, and refer to the future, while the other two letters י"ה - YH mean BE, and are the root and source of all existence and combine to make the Name יהו"ה - YHVH which is the Tetragrammaton. Note: the Name EHYHVH - אהיהו"ה which is comprised of the Names EHYH - YH - YHVH - יהו"ה - אהי"ה - י"ה - יהו"ה has the *Gematria* - Numerical value of 32 = heart = לב.

ועוד תבין כי שם יהו"ה אינו מתבטא כלל במולאות הפה ורק מתמלמלת ונבלעת תוך שם אדני"י היוצא מפרש מפינו, ונקראת רק חולת צפון הקורא וצמוחו ובלבו אצל לא צפיו. ונמלא שם אדני"י הוא כמו נרתיק לבלע את הקודש להחזיק בה שלא תפשט בעולם העשיה, שתשאר אך ורק בעולם הכוונה, וזהו למאז נורא ואדיר שאין כמוהו. כי שם יהו"ה כולה חסדים גמורים ופשוטים בלי תרעבת דינים וגבורות, ואפשר לאמר ששם יהו"ה הוא כמו לב שתוך גוף שם אדני"י.

Now, it's important to know that the Name of God, the Tetragrammaton, YHVH is never, ever pronounced with any of the sounds issuing from the mouth. It is always constricted and swallowed into the Name ADONAI - אדני"י which we do pronounce explicitly. YHVH is only ever read with by the eye of the reader, in his mind and brain and heart, but never with the mouth. So, the Name Adonai is like a sheath or scabbard swallowing the Holy Name, to hold it and prevent it being spread out into the world of action, it forces it to remain forever in the world of thought and *Kavana* - Intent. This is an awful and tremendous Tzimtzum - Constriction of the Name YHVH, because it is purest undiluted Lovingkindness, without the least admixture of harshness, judgement or withholding. It is as though the Name Adonai is the body of which YHVH is the heart.

בשלשים ושתים פעמים שנכתב שם אלהי"ם צמטשה צראשית ממאמר צראשית צרא אלהי"ם עד סוף היום הששי שכתוב בו אשר צרא אלהי"ם לעשות. וענין שם אלהי"ם בגמט' הטז"ע שהוא מקור ושורש ההסתר. וממלא קדושת שם אלהי"ם לומחות הגבורות שבהן תחלצת ומסתרת כאילו וכדיכול יש כח להכחיש השגחה פרטית של הקצ"ה על עולמו לומר ח"ו שאין בכל צדי שמים מכיון שנמסר חיזו כח לטבע ח"ו. והאמת היא שאין זה רק לפי מראית עין האנושי. והטעות נלמח מההסתר שמסתתר הקצ"ה, וכדיכול נדמה לבני אדם כאילו מכסה כבודו ואחדותו בשם אלהי"ם.

Furthermore, the Name of God, ELOHIM - אלהי"ם is used 32 times in the story of creation, from the opening phrase, In the beginning *Elohim* - God created etc. up until the end of the chapter at the end of the sixth day of creation. Now, the essence of the Name, ELOHIM, (having the *Gematria* - Numerical value 86, equal to the value of the word

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(1)

HATEVA - הטבע which means Nature) is the source of all hiddenness in the world. It is from the essential holiness of the Name, ELOHIM that there grows all types of GEVUROT - Harshness and Judgement and Withholding in the world. God is hidden and wrapped, so to speak, in these characteristics, and they are so powerful they actually have the potential to hide God's providence over His world, as though to say, not everything is from heaven, God forbid, since it appears that powers are given to Nature to wield. The truth is that it is only the way things appear to the human eye. But the error is a natural outgrowth of the way things appear to work in the world, and that is how even God's hiddenness is hidden, and it appears to people as though, as it were, God hides His glory and Unity beneath the Name, ELOHIM.

4. בל"ב נתיבות: נתיב בגי' תס"ב, פעמים רל"א. עיין להלן פרק ב' משנה ד'.

In 32 Paths: *Netiv* - Path - נתיב has the *Gematria* - Numerical value of 462. Twice 231 which are the number of Gates, as will be explained. (Ch. 2 Mish. 4)

וקשה מאי צעי למימר ומאי נפקא מינה ולמה פתח ספר יצירה במאמר ז', דהא הל"ב נתיבות לא נתפרש ענין להלן ואינן נזכרות עוד כלל ולא נודע לנו איך ומה נעשה עמהם. והנה לפרש י"ל כמו שחמשה חומשי תורה נקראים ע"ש משה רבינו ע"ה ומיוחסים אליו כמו שמסיימים כל דברי הנביאים במלאכי פרק ג', זכרו תורת משה עבדי וגוי' (שבת פ"ט). כן ספר יצירה מיוחס לאברהם אבינו ומסיים בפרק ו' כיון שלפה אברהם אבינו ע"ה והביט וראה וחקר והבין וחקק וכו' וכמו שהתורה נעוץ סופה בתחילתה באות למ"ד דלענין כל ישראל ואת צי"ת דבראשית כך רמז לנו כאן בספר יצירה בל"ב, כלומר באותו ל"ב שיש לדייק בתורת משה כן כאן בספר יצירה נעוץ סופן בתחילתן.

The question is this, why does the *Sefer Yetzira* begin by telling us of the 32 mystical paths when it never refers to them again, what difference does it make to us? We are never told anything more about them and they are never elucidated. In order to explain it certain prefatory remarks are necessary. The Pentateuch is known as the Five Books of Moses, they are attributed to him in all respects. (Talmud Shabbat 89a ... So, Satan went to Moses and asked him, 'Where is the Torah that God gave you?' 'Who am I then,' Moses retorted, 'that the Holy One, blessed be He, should give me the Torah?' God said to Moses, 'Moses, are you a liar?' 'Master of the Universe!' Moses replied, 'You have a hidden treasure in which You take delight every day: shall I consider it to the benefit of me, myself?' 'God then said to Moses, 'Moses, since since you were humble, refusing to call the Torah yours, it shall be called by your name, as it is written, (Malachi 3), Remember the Torah of Moses, My servant.) Similarly is the *Sefer Yetzira* attributed to Abraham the Patriarch. As we see at the end of chapter 6 where it refers to Abraham and his quest for the knowledge of God. And just as Moses' Torah has its end inserted into its beginning, its last letter (Lamed ל) connects with its first letter, (Beth ב) to make the word LEV - לב - Heart, so to the *Sefer Yetzira* has LEV - לב - Heart at the beginning. To tell us it is with the very same teaching that Moses' Torah underlines in its LEV - לב that the *Sefer Yetzira* begins and ends; their ends are contrived into their beginnings.

והנה הרחבתי ביאור במקום אחר (קונטרס סוד התמור) שהשמים עלמם נתלכשו ונתעטפו בדבר ד' ונתהוו ועמדו וחו ואל נסתיימו צמעה בראשית ולא נגמרה בריאתן ומלאכתן עד שאמר מרע"ה בפירוש מאמר בראשית ברא וגוי' בסוד י' מאמרות שבהן נברא העולם והיא המאמר הראשון והעשירי, כן (בראשית ב' ד' - ועיין ב"ר י"ב ט') אלה תולדות השמים והארץ בהבראם וגוי'. אמר רבי יבועש בן קרחה בהבראם באברהם בזכותו של אברהם ע"כ. שגם בימיו ובכוחו נבראו תולדות שמים וארץ.

In another place (MS. Sod Hatamar - 2001) I explain at length that the heavens only dressed and wrapped themselves in the word of God, only virtually coming into existence at the beginning of creation. They then stood and waited and remained unfinished until Moses came along and completed them by uttering the words, "In the Beginning God created Heaven and Earth." That is the secret of the Ten Utterances with which God created the universe; In the Beginning, is both the first and the tenth. In a like manner we must read the text: (Gen 2:4) These are the chronicles of Heaven and Earth upon their creation, on the day that YHVH - ELOHIM the Lord, God created Earth and Heaven. (see Gen. Rab. 12:9) R. Yehoshua b. Levi said: B'HIBOROM - בהבראם - upon their creation? don't read it, B'HIBOROM - בהבראם - upon their creation, rather read it, B'AVRAHAM - באברהם - in Abraham. In the merit of Abraham. What R. Yehoshua's reading is meant to teach is that it was only in Abraham's merit that this, the second iteration of the Creation story has the Creator identified as YHVH - ELOHIM the Lord, God and not simply ELOHIM as we find 32 times in the first chapter. He is telling us the the creation of heaven and earth also happened in Abraham's day, the same way it happened in Moses' day with his utterance of the words, In the Beginning.

ועיין מ"ר (בראשית י"ב ג'), אלה תולדות ואמר רבי אבהו כל מקום שנאמר אלה פסל את הראשונים ע"כ, ומסביר שם המדרש שפסל תבו

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(1)

וזכוה וחסך וכו' ואפשר לומר שאזכרהם פכל לגמרי כל הצריחה שנצרה עד כאן שלא נצראו צשם הוי"ה רק צשם אלהי"ם וכן ממשיך הפסוק ציום עשות יי"ה אלהי"ם ארץ ושמים, שמשקדם ושיתף מדת הרחמים למדת הדין נתקיימה העולם כמוצא צרש"י צראשית א' א'.

In the Midrash (Gen. Rab. 12:3) we learn, These are the chronicles. R. Abuhu explains that whenever the text says, These, instead of, And these, it comes to disqualify what was said previously. the Midrash goes on to explain what it thinks the disqualification applies to. But in light of our thesis, it might also be said that Abraham disqualifies Creation in its entirety from beginning to end. He reverses its direction completely, because it was not created with the Tetragrammaton, YHVH, which refers to the purest, undiluted Lovingkindness, without the least admixture of harshness, judgement or withholding, as was explained above, but rather with the Name, ELOHIM, 32 times, as the text of Genesis continues, on the day that YHVH - ELOHIM the Lord, God created Earth and Heaven. It is as Rashi on Genesis 1:1 mentions. First it was God's intention to create the world with the Name, ELOHIM from which spring every sort of Harshness and Judgement and Withholding, but upon realizing that it could not thus endure, God preceded it with the Name YHVH and made Compassion a partner in the world.

וא"כ צל"צ נתיבות וכו' שהן סוד היראות והפחד צלצב, סוד אהי"ה לעתיד, וסוד אלהי"ם מקור ההסתר פנים, וסוד אדני"י המתגבר על שם הוי"ה שצבן נצרה העולם, כולן נתנו לאזכרהם אצינו ציום המילה כשמסר לו הקצ"ה ספר יצירה הנוכחי ונתצטלו כולן כאילו נפסלו, צסוד אלה פכל את הראשונים.

Now we can understand the meaning of the opening phrase: In the 32 mystical paths etc. They refer to all the sources of fear, judgement and trepidation of the heart which flows from the Names, EHYH (the future), ELOHIM (source of hiddenness of God) and ADONAI (preventing the Name YHVH from manifesting in the world), and with which the world was created, all of them were handed over to Abraham in his day, on the day he circumcised himself which is the day, by tradition, he was handed the Sefer Yetzira by God. The first thing he did was to disqualify the entirety of God's Creation to that point. That's why that verse wherein a reference is made to Abraham begins with, These, and not, And these, suggesting a disqualification of what came before.

וממילא מוצן למה לא נזכר ולא נתפרש ענין הל"צ נתיבות להלן צספר כי משצא אזכרהם אצינו ע"ה וירש כל העולם כולו וכל הצרכות ומשתצצשו אזכרהם ושרה על אודות לידת יצחק כבר הלכו לאין ואפס הל"צ נתיבות שצבן נפתח ספר יצירה. היוצא לנו מזה שהל"צ נתיבות שצבה נחקק י"ה וכו' לא נשארו צצורתן כמעט רגע קטן, רק חלפו ועצרו ונתצטלו עמם כל היראות והפחדים וצמקומם נתהוו ל"צ נתיבות אחרות מלאות רצון וחסדים, לצו של אזכרהם אצינו שאין צו פחד ממה שעתידי להיות.

Now we can appreciate why Sefer Yetzira opens with the 32 Mystical paths but never refers to them again. For once Abraham appeared and inherited the whole world and all its blessings, and once Abraham and Sarah were foretold of the birth of Isaac, then the story about to be described in the 32 mystical paths disappeared as though they had never been or existed. What we get from this is that the 32 mystical paths with which YH YHVH etc. carved etc., did not remain in existence more than a split second but were immediately vacated and voided, and all their concomitant fears and judgements and withholding never existed, but were replaced by 32 different paths of whose substance we are to be apprised in the coming text. Paths comprising 10 Sefirot and 22 Letters filled with Goodwill and Lovingkindness and Desire - the heart, in fact, of Abraham the Patriarch - without fear of the future.

ולהצין החילוק אשר צין ל"צ דפתיחת ספר יצירה ול"צ של אזכרהם אצינו דע כי כתצו (זוכ"ק פ' תלא ד' רפ"א) איזכו חסיד המתחסד עם קונו ע"כ, דהיינו כל החסד והחסידות ושאר עבודתו של אזכרהם אצינו הי' רק עבור קונו, ואפילו החסדים שעשה לחצרו ועמי הארץ צכלם לא כוון רק לעשות חסד עם הקצ"ה לצד.

To understand the difference between the 32 paths of the opening line of Sefer Yetzira and the paths of Abraham's heart, know this. In the Zohar (Vol III 281) we learn: Who is a Hasid (Hesed - Lovingkindness) whoever does lovingkindness with his Creator. What this means is that all the loving acts and all the other forms of kindness with which the life of Abraham abounds, (Abraham is the paradigm of Lovingkindness) were only performed in the context of Abraham's love for God. Even the benevolence Abraham showed his friends and strangers, in all his acts he was only ever thinking of God, to do Lovingkindness for God alone.

וזכו החילוק צצין החסדים ההם וצין החסדים שצבה נצרה העולם שהחסדים שפעל אזכרהם אצינו לא הי' צבה שום תערוצת גצורה כלל שלא הי' צריך אצע"ה להתגבר על עצמו ועל לצו כדי לגמלם, אצל החסדים שצבה נצרה העולם היו מעוטפים גצורות משם אהי"ה המרמז על העתידות מקור הפחדים, ומשם אלהי"ם מקור ההסתר, ומשם אדני"י המוצא שם יהו"ה כמוצא לעיל. שכל שעיפתו של אצע"ה הי' רק תפלה צלצו להקצ"ה שיגלה מלכותו ושכינתו ויתפשט צצודו ית' צעולם לעיני כל חי עד אין סוף. ורצונו הפשוט של הקצ"ה המציא צמאום אורו

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(ח)

כדפרשנו והס' ה"ב נתיבות דתקן בפירקין, אבל ראונו של אהע"ה בחי' אלה פסל את הראשונים, בחי' ראונו פשוט להטיב לקונו הפקיע הזיקוק לראונו כביכול להטיב לזולתו שהוא מקור האמאום באורו אין סוף ב"ה כדלעיל בחי' אס' יש דין למטה אין דין למעלה (תנחומא משפטים ה') - אס' יש חסד למטה אין חסד למעלה, שהיה אהע"ה מרכבה למדת חסד שאין בו גבורות ואמאום אורו ית'.

This then is the difference between the *Hesed* - חסדים - Lovingkindnesses with which God created the world and those with which Abraham served his Creator. The *Hesed* - חסדים - Lovingkindnesses of Abraham were not touched by any act of *Gevurah* - גבורה - Harshness and Judgement and Withholding. Abraham was not creating the world so he did not need to overcome himself and his heart in order to do *Hesed* - חסדים - Lovingkindnesses, whereas the *Hesed* - חסדים - Lovingkindnesses with which God created the world, they are touched by *Gevurah* - גבורה - Harshness and Judgement and Withholding, from the Names, EHYH (the future), ELOHIM (source of hiddenness of God) and ADONAI (preventing the Name YHVH from manifesting in the world), as was explained above. Abraham's entire agenda, his desire and *raison d'être* just a prayer in his heart that God reveal His Majesty, the Divine Presence; that God's Glory spread out into the world from end to end, before the eyes of every living creature. God's Simple Desire, on the other hand, results in the diminution of the Light, as was explained. This is the meaning of the opening phrase, In 32 paths. Abraham's Desire is different, at the level of: *These, always comes to disqualify what was said previously*. It was Abraham whose only desire was to do *Hesed* - חסדים - Lovingkindnesses; at the level of "Simple Desire" to do kindness on behalf of his Creator, who removed, vacated and voided the need for God to do *Hesed* - חסדים - Lovingkindnesses. It was God's Simple Desire to do *Hesed* - חסדים - Lovingkindnesses which brought about the entire *Tzimtzum* - Constriction in the first place, as was discussed above. At the level of "If there exists Justice below there is no need for Justice above." (Tanchuma, Mishpatim 5). If there is *Hesed* - חסדים - Lovingkindnesses below then there is no need for it above. Abraham was the Merkava - Paradigm of the sort of *Hesed* - חסדים - Lovingkindnesses which is free of the need for God's *Tzimtzum* - Constriction.

ובזה יובנו דברי חז"ל משנה מסכת אבות פרק ה' ב' עשרה דורות מאדם ועד נח, להודיע כמה ארך אפים לפניו, שכל הדורות היו מכעיסין וזאין עד שהביא עליהם את מי המבול. עשרה דורות מנח ועד אברהם, להודיע כמה ארך אפים לפניו, שכל הדורות היו מכעיסין וזאין, עד שבא אברהם וקבל שכר כלם ע"כ. וקשה מאי שכר קבל אברהם הא כולם הכעיסו וזאו. וצ"ל אף מה שאמרנו מוצנת המשנה, שכל העשרים דורות הראשונים הטיב להם הקב"ה משום שכך היה כוונתו ית' בצריאת העולם רק להטיב, אבל אותה צריאה בא על ידי אמאום אורו בחי' ראונו הפשוט כדפרשנו, שהרלונו להטיב הי' כמו חסרון אור אין סוף, בחי' הצרכות. אבל משבא אהע"ה ועשה חסד עם קונו בעל את הצריאה הקודמת בחי' אלה פסל את הראשונים, ופקע כל מה שהי' ותהוה צריאה חדשה בחי' חסדים גמורים בלי אמאום וזלי מיעוט. ולראשונים הי' א"א להטיב להם בעוה"ז כי כבר תמו ומתו ועזרו מן העולם, לפיכך בא אברהם ונטל שכר כלם.

With this we can understand the Mishna (Avot 5:2), "Ten generations from Adam to Noah to teach us how patient God is. All of those generations were increasingly vexatious and provoking until God brought the waters of the flood upon them. Ten generations from Noah to Abraham to teach us how patient God is. All of those generations were increasingly vexatious and provoking until Abraham arrived on the scene and took the rewards of all of them." The question is this: What reward of theirs did Abraham receive, weren't they all just vexatious and provocative? With what we have just learned we can understand the Mishna. The first twenty generations of the world receive the *Hesed* - חסדים - Lovingkindnesses which was the purpose of Creation, but, which also carries in it the seeds of God's *Tzimtzum* - Constriction, because it is part of God's Desire which is accompanied by His need. But once Abraham arrived in the scene, who did *Hesed* - חסדים - Lovingkindnesses with God, he disqualified the entire Creation up to that point in time, at the level of: *These, always comes to disqualify what was said previously*. Everything which had hitherto been in existence flickered out of existence. A new Creation happened retroactively, one not requiring God's *Tzimtzum* - Constriction or diminution. Now to the twenty generations that preceded Abraham God had been unable to do His full *Hesed* - חסדים - Lovingkindnesses because they were no longer in the world to receive it. So Abraham was the sole beneficiary, and took the rewards of them all.

5. פליאות: פלא היינו אל"ף דבוא כתר עליון הנקרא אין, בחי' צמופל"א ממך אל תדרוש, אין לך עסק בצנסתרות (חגיגה י"ג). כי הרלונו הפשוט היא הרגש חסרון צו כביכול שאסור לנו אפילו הכרח צו. ויסודו (צראשית י"ח י"ד) היפלא מד' דבר וגו'. ופרש"י שם, היפלא - כתרנומו היחכסי וכי שום דבר מופלא ומופרד ומכוסה ממני מלעשות כראוני ע"כ. ובעה"י יבואר להלן, (פרק ג' פתיחה למשנה א')

Mystical: The root of the Hebrew word P'LIYOT - Mystical, is the root word PELE - פלא - אל"ף - which is also the word/letter Aleph. Aleph refers to the Sephira of *Keter* - Crown also know as, *Ain* - אין - Nothing. It is at the level of "Into that which is MUPHLA - מופלא - too mystical for you, do not go inquiring. You have no business in mysteries" (Talmud Hagiga 13a) Because the Simple Desire is the sense of something lacking in God, as it were, which is not

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(ט)

something we are permitted to inquire about, not even to reflect upon. The root of the word is the phrase (Gen. 18:14) *Hayipaleh* - היפלא - Is anything too mysterious for God? See Rashi there: *Hayipaleh* - like the Targum, Is it hidden? could anything be *Muphla*, covered from Me, preventing me doing My Desire? (More will be said about this in the preface to Chapter 3 Mishna 1.)

6. חכמה: כמשמעו, הנקרא יש מאין.

Chokhma - Wisdom: This is the Sefira of *Chokhma* - Wisdom, also known as *Yesh Me' Ayin* - Something from Nothing, *Creatio ex Nihilo*.

7. חקק: יסודו (בראשית מ"ט י') לא יסור שצט מיהודה ומחקה מצין רגליו וגו'. וחקיקה היינו מלכות נוקבא. עיין חוס' (סנהדרין ה.) שמצא צטס הירושלמי על הפסוק לא יסור שצט מיהודה, הזכרים צמשמע שהס רישי גלותא דצבל דצאו דווקא מזכרים היינו צן אחר צן משצט יהודה, ומחקה מצין רגליו, הס נשיאי ארץ ישראל דצאו מנקיבות ג"כ וכוונו על ראשי סנהדרין צחי' מלכות תושצט"פ. וענין החקיקה היא שעשה נקצ על פני שטח האצן וחורץ צו דצריו, והוא עמוק צחי' נקבא.

Carved: *Chakak* - חקק - First appears in the verse (Gen. 59:10) "The scepter will not depart from Judah, nor the - legislator from between his legs." *Chakika* - Engraving or carving represents the Sefira of *Malkhut* - Sovereignty, femininity. See Tosafot (Sanhedrin 5a) quoting in the name of the Palestinian Talmud which talks about this verse: The phrase The scepter will not depart from Judah, refers to the male offspring of the Tribe of Judah, the Exilarchs in Babylon who had to be descended patrilinearly from Judah, father to son etc. The phrase, nor the - legislator from between his legs, refers to the Princes of the Land of Israel who were eligible for election if they were descended matrilinearly from Judah as well. This refers to the Heads of the Sanhedrin Court who were the legislators, who taught the Oral Torah Law which is the - תורה שבעל פה - which is *Malkhut* - Sovereignty. *Chakika* - carving requires making a hole - נקב - on the surface of a body of stone or other material, to cut words into the depths of the surface, hence the carving is a *Chakika* - חקיקה.

8. י"ה: צחי' עשר ספירות, עיין לקמן משנה ט'.

YH - י"ה: This refers to the ten Sefirot as will be explained in Mishna 9.

9. יהו"ה צבאו"ת: צחי' כ"צ אותיות, עיין לקמן משנה ט'. ועיין צפי' הכחצ והקבלה (שמות י"צ מ"א) לצאות ה'. צא"ד ו"ל אמנס לצא הונח עליהס ע"ש התאחדותס והתצרותס זע"ז צחפץ לצס וצראון נפשס להיות מקוצלים צעשיית דבר כאיש אחד חצרים (וויליגער פערציין), ולא לאנשי מלחמה צלצד, כי גס משמרות כהונה ולוי' נקראו כן, כמו הצא לצא צאהל מועד, ישוצ מלצא העבודה, כי שרש לצ יורה על התאחדות והתצרות דצרים פרטים יחד, כמו של תשלו לה מן הצתים (רות צ') והוא אגודת השצלים, וצלשון ארמי שרש לצ ישמש על הצפץ והראון, כמו ולא אציתס לעלות תרגומו ולא צציתון, והרצב ממנו דניאל, ונתתי לצי צארץ החיים (יחזקאל כ"ו) אמרו עליו (כתובות קי"א) ארץ שצציוני צה, כלומר רלוני וחפצי עכ"ל.

YHVH TZABAOOTH (OF HOSTS) - יהו"ה צבאו"ת: This refers to the 22 Letters as will be explained in Mishna 9. The *Sefer HaKitav VeHaKabala* (Ex 12:41) cit loc. Hosts of God - *Tzivot Hashem* - צבאות ה': The phrase *Tzivot Hashem* - Hosts of God is used to describe the people who because of the unity and community among them, commit with all the willing desire of their hearts and minds; collectively acting as one to achieve their goal. (yiddish: *williger farein*) It is not limited to the soldiery, one may find it among groups of Cohen and Levite priests, who are also referred to as *Tzava* - Hosts. The root of the word is *Tzav* - צב - suggests combining and joining various disparate units into one group. See Ruth 2:16 "And let fall also some of the handfuls - הצבתים - on purpose for her," In Aramaic the word, *Tzav* - צב - may be used to describe desire and will. As for instance where the Torah says (Deut 1:26) "But you did not want to go up," the Targum translates - אבותם - want as - צביתון - . We find many similar uses of the word in Daniel. Ezekiel (26:20) "I have given (*Tzivi* - צבי) beauty in the land of the living." The Talmud, (Ketubot 111a) says, Why is beauty called *Tzivi* - צבי - in this verse? Because "it is the Land of My *Tzivi* - צבי - desire, says God." In conclusion; the Name of God - צבאו"ת is rooted in the word *Tzivi* - צבי which has as its root צב meaning desire.

10. בשלשה ספרים: ענין ספורים להיות כל דבר שצטולס נתפס ע"י ספור, שמתחלה היתה כך וכך ואז התפתחה ככה ואח"כ השתלשלה צלורה כזאת וכי'. כי ספר משמעו זכרון כד"א (שמות י"ז י"ד) כתצ זאת זכרון צספר, והזכרון צפשטות משמעו על מה שעצב, וזה סוד הזכר והזכרות שהוא שורש החסדים כולס שמרמזים על העצב. כי ממה שעצב צבר אין לפחד כלל, וגס מוכרח כל אחד צעלמו להודות על החסדים

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

©

ובהשגחה פרטית שאפשר לו להגיע עד כאן.

In three books: The universe in its entirety is comprehensible through narrative, as narrative. We can look at the world and say, chronologically that this occurred before that, and was followed by X which evolved into something Y. Because a book is associated with memory, as we learn (Ex. 17:14) "Write this as a *Zikaron* - זכרון - reminder in a book," and reminders are always about things in memory, in the past. The word, *Zikaron* - זכרון - is cognate with the word *Zachar* - זכר - Male. This is, in fact the secret of the male and masculinity which is the source and root of the Sefira of *Chesed* - חסד - Lovingkindness, and *Chasadim* - חסדים - (plural) which are all connected to the concept of memory and the past. Because, as was said above, there is nothing to be afraid of in the past. Also, it is impossible to stand at any point in the present and not be aware of all the *Chesed* - חסד - Lovingkindness, and *Chasadim* - חסדים - that have gone into the world to bring one to this point. Everyone must acknowledge the divine providence which led up to the present observation. So, every reminder is by definition a symbol of *Chesed* - חסד - Lovingkindness, and *Chasadim* - חסדים - (plural).

11. בספר: ספר ראשון שנזכר בתורה הוא דכתיב (בראשית ה' א') זה ספר תולדת אדם. והספר הוא כעין 'אז ואצות' וכדאיתא (צ"ק 3). מדקתני אצות מכלל דאיכא תולדות, וכמוצן מדקתני תולדות מכלל דאיכא קודמן. והכונה היא שכל דבר משתלשל דבר אחר דבר מתחלה עד סוף. ולמאי דנקט לשון ספר הוא להגיד מראשית אחרית, כמו ספר שכבר נכתב כולו, אם אחז הספר בידו ואינו קורא צו אז הספור שנכתב צו אינו ספור, וכל הספר אינו אלא תצילה של נייר ודיו אה"כ קוראים אותו. ומדבר כאן שכל מארע שארע מראשית כל יאור נברא עד סוף כל הקאים, מקטן עד גדול הכל על ספר תולדות אדם נכתב. ומדובר כמוצן גם על כל גרעין חלקיק ופניל צפרעיות, וכולל היסטוריה של כל דבר שהכל רשום עד עת קן.

in Chronicle: The first book mentioned in the Torah (Gen 5:1) "This is the book - ספר - of the chronicles of Man." The Hebrew word *Toldot* - תולדות - Chronicles actually translates as offspring, and is always assumed in rabbinic literature to imply fathers begetting children. (Baba Kama 2a) "Since they are called *Avot* - אבות - Fathers, surely there must be *Toldot* - תולדות - offspring?" Now, it follows that where there is an assumption of *Toldot* - תולדות - there must have been *Avot* - אבות - Fathers, something which begat *Toldot* - תולדות - offspring. The word chronicles hints at a chain of causality, from a beginning to an end. Now, the reason the Sefer Yezira uses the concept of book with which to describe the tools and medium of Creation is: a.) because the concept of the Book first appears in the Torah associated with the chronicle (which implies a chain of events and not just a Creation) b.) the book is complete, the end is already dictated and written; it is finished you hold it in your hands. c.) It is not really a narrative if it has never been and will never be read. It's just stack of papers with specks of ink on them; data. When the mind makes sense of the specks of ink on the paper a Book happens in the reader. So, when we read Creation we become partners, creators of the book. The Chronicle referred to in the text is a written record of every event since the first recordable moment in the story of creation, even before time began, from the smallest event on the subatomic, quantal level, to the final act in the unfolding of the end. The Chronicles of Man have been written, i.e. the story, the individual history of every single, solitary particle and sub-particle of energy and mass. The chronicle includes the sub-histories of all things from beginning of all beginnings to the end of all ends. Therefore the book is a thing of the past, and it is therefore Male.

12. ספר: ספר שני הוא המספר והמנין, כדכתיב (בראשית ע"ו ה') ויולא אתו החולה ויאמר הצט נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם וגו'. מספרים ג"כ מספרים ספור אע"פ שהוא צאופן משונה קלת מספור הראשון. חכמת המתימטיקה והפיסיקה והקוסמולוגיה וכדומה כולם מספרים אותו סיפור, איך נתהווה העולם וממנו וכילד מתקיימת וממשיכה. רק השפה שבו הם מדברים הוא שפת מספר ומנין וחשבונות וחוקי הטבע וכי', אכל הסיפור שמספרים הוא אותו סיפור שמספר הראשון. רק המספר והחשבון הוא צבוח ולא צעבר ולא צעתיד מכיון שצבוחם החשבון והשבונות הכל קרה צבוח.

in Account: The second book is a recount, a count, an accounting, it uses number. as it is written (Gen 15:5) "[God] took him outside and said, "Look, please, at the sky and count - וספר - the stars, if you can count them etc." Numbers are also telling a story although it is in a somewhat different way to that of the first book. Mathematics, physics, cosmology and other sciences are all telling a story, the same story. They are describing how the world happened, where it came from, what keeps it going and how it continues. The language and symbols may differ, they talk of equations and formulae and laws of nature and such, but the essential narrative is identical to the first book. The difference is that mathematics and the other sciences speak in the present tense, never in the past, nor in the future, because in the world of numbers everything is happening and unfolding and evolving in the present. The Account is therefore neither past nor future, neither male nor female.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(א)

13. וספור: ספר השלישי הוא החוט המשלש אותם צהידוק חזק והוא כעין השיחה הסיפורי שאינה מספרת רק תהליך כל מולקולה או אטום בגוף האדם. כי א"א לתפוס חוט השיחה צפרוטרוטים זעירים כאלו להצין ממנו מעשי האדם והוא ומאורעותיו כי הפרט אינו מורה כלום על הכלל ותולדות המיקרוקוסמוס אינו מספר לנו מה קרה אם המיקרוקוסמוס, הסיפור המדובר כאן הוא החוק האנושי מה שקוראים חכמי הפיסיקה והקוסמולוגיה בשם עיקרון-אנטרופי. שא"א לשאול למה העולם שלי הוא כמו שהוא, דהא אני עומד על מקומי ואי לאו כל מאורע כמו שהיה לא הייתי עומד פה לשאול שאלה. והספור היא הנוקצא סוד העתיד לזא כי מי שיש צידו ספר, כמו שהזכרנו לעיל, אינו תופס רק חצילה נייר ודיו עד שקורא אותו. זאת אומרת שהספור הוא העתיד של הספר.

in Narrative: The third book is the triplicate thread, spinning, twisting and entwining the other two into one long thread the way spoken narrative does. It doesn't merely recite the narrative of a single molecule or atom in the body of a man. Being told the precise history of an atom in your leg over the period of a day will tell me nothing about your history for that day. It's impossible to grasp or hold onto the thread of a story in that manner, with such macrocosmic details. A chronicle of the microcosm won't tell me anything about events in the macrocosm. The narrative referred to in the third book is the Anthropic Principle of cosmology. One cannot ask the question, 'why are things the way they are?' The fact that we ask the question means that there are people in the world, and for people to exist in the world it would have had to be created exactly to these specifications. "If things were different, everything would be different!" It is not the chronicle mentioned in the first book, it is not a memory, it explains nothing about the past. Nor is it a mathematical unfolding which explains everything in terms of current events and equations in the present tense. Narrative tells us about the future as it is happening to us, as we move into it and it comes to us. Therefore the narrative is feminine; which is the secret of future to come. Because, someone holding in their hand a book, as was said above, is only holding a bundle of papers - covered with specks of ink - until they actually read it. Which is to say, the the narrative is the 'future' of the book.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע (ב')

Mishna 2

Ten Sephirot without what, numbering the ten digits, five opposite five and a covenant of unity designed between them, in the circumcision of the tongue and the circumcision of the genitals.

משנה ב'

עשר ספירות בלי מה במספר עשר אצבעות חמש כנגד חמש וברית יחוד מכוונת באמצע במלת לשון ובמלת המעור:

Preface to Mishna 2

פתיחה למשנה ב'

The book began by introducing the 32 Pathways. Now it will deal with one large part of those 32 paths, namely, the 10 Sephirot. The 22 Hebrew Letters which comprise the other components of the 32 Paths will be addresses in the second chapter of the book.

Now, it is written, (Ex. 24:10) "They beheld God, and beneath His feet was as a brick fashioned of sapphire, like the essence of the heavens in purity." In the commentary of the *Chizkuni* to this verse, the following Midrash is quoted. "R. Akiba said, Pharaoh's servants were coercing and pressuring the Jews, attempting to force them to produce double their usual quota of bricks without first providing them with supplies and raw materials. So, the Jews were forced to go in search of straw in the wilderness, but the straw they found was replete with thorns and spurs that pierced their heels, and their blood flowed and was mixed into the clay. Rachel, granddaughter of Methuselah was in the throes of childbirth, trampling the clay with her husband until her baby came out of her womb and was mingled with the brick-clay. She cried out over her baby and her cries rose and came before the Throne of Glory. The archangel Michael descended and took hold of it and rose and brought it before the Throne of Glory where he fashioned it into a brick and placed it beneath the feet of the Holy Blessed One. This is the meaning of the verse quoted above, "And beneath His feet was as a brick fashioned of sapphire." Not a sapphire at all, but a *Sh'pir* - Fetus, a brick made of a pregnant mother's fetus.

הספר התחיל בל"ג נתיבות, ועכשיו ידובר על חלק א' גדול מהל"ג דהיינו י' ספירות. ויתר כ"ג אותיות יתבארו צפרק ב'. והנה כתיב (שמות כ"ד י') ויראו את אלקי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכענף השמים לטהר וגו'. ובספר חזקוני (שם) מציא מדרש וז"ל אמר ר' עקיבא עבדי פרעה היו דוחקין ומכין את ישראל כדי לעשות להם תוכן לבנים ככפל שנאמר תוכן לבנים תתנו והמלאים לא היו נותנים להם תצן והיו לריכים לקושש קש צמדצר ואותו קש היה מלא קוליס וצרקנים והיה הקש נוקצ את עקביהם והיה הדם מתצבוס ומתערב צטיט, ורחל צת צנו של מתושלח היתה הרה ללדת ורומסת צטיט עם צעלה עד שיצא הולד ממעיה ונתערב עם המלצן והיתה לו עקת על צנה ועלחה לעקתה לפני כסא הכבוד וירד מיכאל ונטלהו והעלהו לפני כסא הכבוד ועשה אותו מלצן ונתנו למטה מרגליו של הקצ"ה, הוא שנאמר ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר. פירוש לבנה שנעשית משפיר היולדת עכ"ל.

This Midrash is the basis of our understanding of the concept of the Sephira, which are the brick and building blocks of the universe. They are the stones from which the throne of the King of the Universe, the Holy Blessed One is built, as the Torah testifies, "and beneath His feet was as a brick fashioned of *Sh'pir*". This prophecy they were granted was the proto-celestial vision, presaging the celestial visions of Isaiah and Ezekiel that came later. This vision described in Exodus is the first description of the Throne of Glory. And as it is with the brick described in this vision, so it is with all the bricks from which the universe is fashioned, including those we call the 10 Sephirot that comprise the very stuff of creation, formation and fixing of the world. In

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(ט)

essence they are made of pain of the mother wailing and grieving for the doomed child of her womb trampled and trodden into clay and sludge. So, the entire created universe is but the pain and grieving of God, who is, as it were, both mother and child, brick and king, as it is written, (Isaiah 63:9) "In all their anguish is [לא - no] [לן - His] anguish." Yet God did not hold back from creating and fashioning the world just because it would be a source of anguish to Him.

וזה תחלת ביאור מהות הספירות שהם כמו לבנים וחומרי צבין העולם וכמו אבנים שצוים מהם כסא לממה"מ הקצ"ה, וכן העידה התורה"ק ויראו את אלקי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וגו', שהנבואה הזאת היא חזיון הכסא היסודי. וכמו שמספר המדרש בלצנה אחת שירד מיכאל ונטלו והעלהו לפני כסא הכבוד ועשה אותו מלבן ונתנו למטה מרגליו של הקצ"ה, כן בכל לבנה דהיינו בהעשר ספירות שמהם ועמהם נצרא ונולד ועשה העולם נמלא תוכן לער האם שזועקת ומיללת על צנה הנולד ממעיה ושליחה שיאלת מצין רגליה הנרמסים ומצוטטים ציטוט ורפש. כן כציכול צבין העולם כלה מלך מלך לו להקצ"ה, שהוא כציכול גם האם גם הולד, גם הלבנה וגם המלך. דהא כתיב (ישעיה ס"ג ט) 'בכל ארתם לא [לן] זר. ופירושו שלא מנה עצמו כציכול מלאור ולאייר את העולם אע"פ שזר לו.

Among the Sephiroth is a covenant. There are various ways of understanding the concept of covenant. If we examine the commentary of the Ibn Ezra to Genesis (6:18) on the verse, "And I will establish my covenant with you," where the Torah uses the concept for the first time; the Ibn Ezra suggests a number of possible interpretations.

1.) *Bris* - a covenant is an agreement between two parties. It stems from the Hebrew word *Bar* - Choice, as in the verse (I Samuel 17:8) "*Baru* - ברו - Choose a man from among you."

2.) *Bris* - a covenant is a boundary that is chopped out and thus designated.

Nachmanides in his commentary to the same verse suggests another, third and fourth interpretation of the covenant.

3.) *Bris* - a covenant is the word of God; when God decrees something without condition or withholding, and fulfills it, always bearing it mind, maintaining its permanence with His awareness.

4.) This is the interpretation according to the true way (i.e. the kabbalistic interpretation) The covenant has always existed, and the word *Bris* comes from the Hebrew, - *בראשית ברא אלקים - Bereishit Bara Elohim*, In the Beginning God created. When God says, "Behold - בריתי - My *Bris* - Covenant" it is as though God has said, "Behold - ברייתי - My *Briah* - Creation."

Rabeinu Bachya in his commentary, (ibid) quotes Nahmanides, adding, The *Bris* - covenant which has been designated from eternity is *Rachamim* - Compassion, and it approximates eternity in itself as it serves the conduct of all worlds. It will continue to exist and accompany the *Tzadik Yesod Olam* - Saint Who is the Fundament of the World. And with this covenant, the Sephirah of *Tzadik Yesod* - Saint Fundament receives the flow of abundance and it flows onwards downwards.

ובין הספירות נמלאת ברית, ויש כמה אופנים להבין ענין ברית, עיין אצן עזרא (בראשית ו' י"ח) ע"פ והקמתי את בריתי אתך: אופן א' ברית הסכמה ודבר שצחרו שנים והוא מגזרת צרו לכם איש. אופן ב' ויש אומרים שברית גבול כרות עכ"ל: ועיין רמב"ן (שם) אופן ג' והברית הוא דבר השם כשיגזור אומר בלא תנאי ושיור ויקיים והזכיר הברית, והזכיר שיהיה קיים. אופן ד' ועל דרך האמת, הברית מעולם היא, והמלה נגזרת מן בראשית צרא אלהים - והנה בריתי כמו בריתי, עי"ש. ובאור אופן ד' נמלא צרבינו צחיי (שם) הברית שהיא נאללת מעולם הוא הרחמים והמוכה לעולמים שהיא מנהג העולמים, תקום ותהיה עם הדיק יסוד עולם, ועם זה תקבל שפע ותשפיע למטה עכ"ל.

This is the secret of the Sephira of *Keter* - Crown, about which the sages said (Hagiga 13a) Do not delve into what is too *Muphla* - Wonderful for you, you have no business with mysteries.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(ד)

Now, in order to understand the secret of *Keter* - Crown you have to realize that even with the death of the flesh and blood sovereign the royal crown remains as it was, because it never was a part of the mortal person of the sovereign. It is not interrupted with the death of the king, which teaches us something important about the Sephira of *Keter* - Crown. For just as the crown sits on the head of the king or queen but is not part of the head or body, similarly, the Sephira of *Keter* - Crown is not really counted among the other Sephiroth of *Chokhma* - Wisdom and *Binah* - Understanding and the seven lower *Midot* - Measures. Because they are all analogies of the human form and body, *Adam Kadmon* - Primal Man. *Keter* - Crown is separate and distinct from them and its qualities and position are other than and away from them. It is the quality of *Ain* - Nothingness, non-existence. Why is it called *Ain* - Nothingness, well, it is similar to what we described in the exposition of the Simple Desire (preface to Mishna 1) Could there be any greater *Tzimtzum* - Constriction of the divine than God allowing Himself to feel Need? God made a space in which there is a feeling of emptiness which is the prototype of *Ain* - Nothingness, darkness inside the Divine Light.

זה סוד ספירת הכתר שדרשו בו חז"ל (חגיגה י"ג). צמופלא ממך אל תדרוש, אין לך עסק בנסתרות. להבין סוד הכתר דע כי אף צמיתת מלך צשר ודס הכתר מלכות נשאר כמו שהיה משום שאינה חלק גופו ואינו נפסק בהפסק חיי המלך. והיא משל ודוגמא על הספירה. כמו שהכתר יושב על ראש המלך ואינו חלק גופו כמו בן ספי' הכתר אין למנות אותו אם ספי' חכמה וצינה וז' מדות שכולם דוגמת המוח או אצרי אדם קדמון, שהכתר מופשט ונצדל ומעלתה ומקומה מחוץ לו, וזה צחינת האי"ן. ולמה נקראת אי"ן, אלא כמו שהסדרנו ענין הרלון הפשוט, (צפתיחת משנה א' ד"ה מה שאומרים) הכי יש למאוס גדול מזה שכביכול נעשה לורך לו ית' כמו חלל בקרבו שעשה מקום להרגיש ריקנות שהיא כדוגמת אין ואפס וחשכה בצמלע אורו ממש.

Mishna 2 describes how the Simple Desire which is at the heart of the *Tzimtzum* - Constriction (see preface to Mishna 1) branches out to become the Ten Sephiroth on two sides, in two rows. The Sephiroth are the building-blocks even though they represent pain and constriction, they are the medium through which God, as it were, achieves His goal; to do good for His creation and to have a dwelling-place on Earth, among mortals.

משנה צ' מלייר איך שהרלון הפשוט שהיא סוד הלמאוס (כמו ספי' בהקדמת משנה א') הסתעף לי ספירות על שני לדדים, שהספירות חומרי הצנין אע"פ שהם לער ולמאוס לו כביכול הם אמלעי והשגת מטרתו, להיטיב לצרואיו ולהיות לו דירה בתחתונים.

Mishna 2

Ten Sephiroth without what, numbering the ten digits, five opposite five and a covenant of unity designed between them, in the circumcision of the tongue and the circumcision of the genitals.

משנה ב'

¹⁴עשר ¹⁵ספירות ¹⁶בלי מה ¹⁷במספר עשר אצבעות ¹⁸חמש כנגד חמש ¹⁹וברית ²⁰יחוד מכוונת באמצע ²¹במלת לשון ²²ובמלת

14. עשר ספירות בלי מה: כמבוא צמדרש (רצה צמדבר י"ד י"א) וז"ל עשרה זהב: כנגד עשרה מאמרות שנצרא צהס העולם וכנגד עשר ספירות צלימה וכו' ע"כ, ולקמן (משנה ז') נעון סופן צתחלתן ותחלתן צסופן כלהצת קשורה צגחלת, כי עשרת הדצרות ועשרה מאמרות ועשר ספירות צלימה זו לעומת זו הן כמבואר צמדרש, וכמו צצמאמר אנכי ד' ה' צצעשרת הדצרות לא נמלא מפורש לווי ואזהרה, כ"כ אינו כחוצ מפורש צמאמר ראשון צצחורה צראשית צרא וכו' מי אמרו, בן ענין עשר ספירות. וספירת הכתר שהיא הראשונה ג"כ אין לה הוי' כמו שיש לטי ספירות אחרות מחכמה עד מלכות, כי כל אות מדי אותיות צצשם הוי' צ"ה מורה לספירה, אצל ספירת הכתר מרומז צקולו של יו"ד שממעט והולך ואיננו.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(טז)

Ten Sephirot without what: the first mention of the Sephirot in Jewish literature is to be found in the Midrash, (Num. Rabba 14:11) on the verse: 10 Gold - Corresponding to the ten saying with which the world is created, corresponding to the Ten Sephirot *Blimah* - Of Nothingness.

Later in the chapter (Mishna 7) we are told that their ends are inserted into their beginnings and their beginnings into their ends, like a flame in a burning coal. The Ten Commandments and the Ten Sayings of Genesis and the Ten Sephirot of Nothingness correspond to one another, just as the Midrash says. And just as in the First of the Ten Commandments we don't actually find any explicit commands, so, we do not find any explicit saying in the First of the Ten Sayings of Genesis. And so it is with the First of the Ten Sephirot. *Keter* - Crown which is the first of the ten has no real existence by comparison with the other nine Sephirot from *Chokhma* - Wisdom to *Malkhut* - Sovereignty. Because each of the four letters of the Hebrew Tetragrammaton - יהוה - *YHVH* corresponds to a Sephira. *Yod* - י - corresponds to *Chokhma* - Wisdom. *Heh* - ה - corresponds to *Binah* - Understanding. *Vav* - ו - corresponds to *Tifferet* - Glory which includes the six *Midot* - Characteristic Sephirot. The final *Heh* - ה - corresponds to *Malkhut* - Sovereignty. The Sephira of *Keter* - Crown is not associated with a letter in the divine name, but rather with the ever vanishing, ever receding, infinitely thin point on top of the letter *Yod* - י - of *Chokhma* - Wisdom.

15. ספירות: לשון חיבור וזיווג כד"א (ברכות ג.) ואשה מספרת עם בעלה.

Sephirot: Sephira is also an expression of desire and sexual connection, as we find in the Talmud, (Berachoth 3a) During the third watch of the night the woman is *MeSaperet* - מספרת - relating to her husband.

16. בלי מה: כלומר צלי שם ותואר, כדכתיב (בראשית צ"ט) ויצא אל האדם לראות מה יקרא לו.

Without what: The first time it is mentioned, here in our Mishna, this word *B'lima* - Nothingness is expressed as two separate words *Bli Mab* - Without What. The first use of the word *Mab* - מה - in the Torah is (Gen. 2:19) in the verse, "and it was brought to Adam to see What he would name it." Hence the phrase Ten Sephirot without *Mab* - What, means 10 Sephirot without names.

17. במספר: למה השתמש צמלת במספר ולא אמר כנגד או מול או לעומת כמו שאמר להלן חמש כנגד חמש. במספר פרשו צמנין כדכתיב (ויקרא כ"ב ט"ו) במספר שנים אחר היוכל וגוי' אלא להגיד ראשית מאחרית, שזורת אדם הכתיב זורת כל העולם כלו מתחילה עד סוף ולא להיפך. לא בשביל שיש עשר ספירות יש לו לאדם עשר אלצעות, אלא בשביל שיש לאדם עשר אלצעות וכו' ולמה לו לאדם עשר אלצעות דווקא, אלא כן גזרה החורב הקדשה שקדמה לעולם אלפים שנה כדאיתא במדרש (בראשית רבה ח"ב)

Numbering: Why use the word numbering after already having said 10 Sephirot? Why not simply say 10 Sephirot corresponding to 10 digits? The first use of the word *B'Mispar* - במספר - Numbering in the Torah occurs in the verse, (Lev 25:25) "According to the number of years after the jubilee year etc." The verse is talking about a calculation for the price of a field. Its value is only *B'Mispar* - במספר - Numbering the years of production expected from the field before the property must be returned to its original owner. What the Mishna is saying is that the number Sephirot is dictated by the number of our fingers and toes. It is the final form of the human body which dictates the form of the original 10 Sephirot and not the other way round. The end is inserted into the beginning and the beginning into the end. And it was the Torah whose evolution preceded the creation of the world by two thousand years (Genesis Rabba 8:2) which dictated that humans have 10 digits.

18. חמש כנגד חמש: עיין לקמן משנה י"ב, ביאור סוד החמש ואת ה"ה. ועיין לקמן, פרק ב' משנה ב'.

Five opposite five: See Ch. I. Mishna 12 for an explanation of the mystery of the number five and the Hebrew letter *Heh*. See also Ch. II Mishna 2.

19. וברית: בין החסדים ובין הגבורות יש חוט המשולל דלית ליה לא מהאי גיסא ולא מאידך גיסא, בשלילת כל המדות כולם, והוא החוט המחבר אדם עם קונו, והוא המחשבה תחילה הנזכר בפתיחת משנה א', דהיינו ראונו הפשוט ב"ה המחייב ומהווה ומקיים העולם, והוא הרחמים הנאללת מעולם כדברי רבינו בחיי (ע"ל בפתיחה למשנה זו). ולמה הזכיר כאן ענין הברית משום שהזכיר ענין ה"ה ספירות וא"א לעיין בהם. צלי להקדים להם ברית הרחמים שקדמה, שהוא הרצון הפשוט.

A covenant: Between the five Sephirot of *Hesed* - Love and five of *Genurah* - Withholding there is a thread stripped

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(ז)

²³המעור:

of attributes that connects neither to one side nor to the other. It is without the characteristics of any of the Sephirot at all. It is the thread connecting a person to their Maker. It is the original thought we mention in the preface to Mishna 1, the Simple Desire of the Holy Blessed One that necessitates all existence and sustains all of Creation. It is the *Rachamim* - Compassion which springs from eternity, as was explained in the preface to this Mishna in a quote from Rabeinu Bachya concerning his interpretation of the meaning of *Bris* - Covenant. Now the reason the *Bris* - covenant is mentioned here in the Mishna at all, is because the Ten Sephirot are being mentioned for the first time, and it is impossible to study them without first being made aware of the covenant of compassion, i.e. the Simple Desire from which they spring.

20. יחוד: כי שניהם דהיינו דיבור אנושי וזיווג זכר ונקבה מחברים ומיחדים אנשים נפרדים. וכתנאי שניהם קיימים וגאמנים באמת וקשוע, דאי לאו אמת, הדבר שקר והזיווג בוגדים תפריד ביניהם.

Of Unity: Both forms, i.e. the covenant between the fingers and the covenant between the toes are concerned with the quality of the connection and relations between people. Whether it is the speech or the sexuality, the essence of the speech or the act is to connect otherwise separate people with one another. The condition for the connection is that it be true and honest. For if it is not the truth being told in speech or in the sex act then the connection is not real, and it is an abandonment rather than a connection.

21. במלת לשון: מגזרת (תהילים קל"ט ד') כי אין מלה בלשוני הן ד' ידעת כלה.

Circumcision of the tongue: In Hebrew *Milab* means a word, as it is written (Psalms 139:4) "For there is no *Milab* - Word upon my tongue, behold, God, You know it all."

22. ובמלת: מגזרת (בראשית י"ז י"א) ונמלתם את צער ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם.

Circumcision: As it is written (Gen. 17:11) "And you shall have *Milab* - Circumcision done to the flesh of your foreskin and it will be a covenant between Me and you."

23. המעור: ולמאי דנקט מעור ולא נקט צער, משום שנשא שני תרגומים א' לשון קלון וערוה ומערה וב' לשון ער וערוה.

Genitals: The reason the Mishna uses the word *Ma'or* - מעור - Genitals and not the word *Basar* - בשר - Flesh or another word, is because the word *Ma'or* - מעור - can be understood a number of ways. One suggests exposure, shame, vulnerability, nakedness and a space like a cavern or grotto. The second meaning of the word *Ma'or* - מעור - is awakening and excitation.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע ^(*)

Mishna 3

Ten Sephirot of nothingness. Ten not nine, ten not eleven. Understand with wisdom and be wise with understanding. Build with them, scrutinize from them; stand everything on its verity and sit the artist on his place

משנה ג'

עשר ספירות בלימה עשר ולא תשע עשר ולא אחת עשר, הבן בחכמה וחכם בבינה, בחון בהם וחקור מהם והעמד דבר על בוריו והשב יוצר על מכונו.

Preface to Mishna 3

After introducing the 10 Sephirot and telling us they are made of sets, and that between them flows a sort of irrigating river, the Simple Desire, and after stressing that the Simple Desire is not actually one of the numbered Sephirot, the text explains how the Sephirot depend upon the Simple Desire, but the Simple Desire remains completely independent of them.

פתיחה למשנה ג'

אחר אומרו כי העשר ספירי הן זה לעומת זה וצאמלע כמו נחל המשקה אותם הרלון הפשוט, והרלון ענמה לאו מן המנין. צא להסביר שהעשר ספירות זקוקות לרלון הפשוט, אבל הרלון הפשוט אינה זקוק לא להן ולא למקלתן.

There is another important fundamental aspect to the Sephira of *Keter* - Crown that needs to be introduced here. When the crown sits on the head of the monarch then the very center of the inside of it is actually a midpoint in the brain of the crowned head. That spot is the interface between the two hemispheres of the brain. That connection or interface between the two halves of the 'mind', between *Chokhma* - Wisdom and *Binah* - Understanding is called *Da'at* - Knowing. Our Mishna is coming to distinguish among *Keter* - Crown and *Da'at* - Knowing, to explain why they are not one and the same. This Mishna also takes us beyond the intellectual world of purely Speculative Kabbala into the world of Practical Kabbala, because it teaches how to experience Sephirot, and informs us with which of the senses they may be discerned and become comprehensible to our bodies and minds. This is the secret of *Da'at* - Knowing which is the evolution of *Keter* - Crown from the *Ain* - Nothingness to the *Havayah* - Beingness of YHWH. While *Keter* - Crown itself cannot be understood or grasped at all, in any way, because it is so far removed from any of the tools of comprehension we may possess, as was explained in Mishna 1.

ועוד יסוד נחון להצגת ספירי הכת"ר, שצטעה שהכתר מונח על ראש מלך אז תוך תוכיותו ואמלע אמלעותו היא הנקודה הצינוני ומרכזי שקיימת בין שני חלקי המוח, דהיינו בין חכמ"ה ובינ"ה, והיא הדע"ת. וצא משנתנו לפרש מה בין כתר לדעת ולמה הם נפרדים. וצמשה זו נתפתח הספר וילא מצחי קבלה עיונית ונכנס לצחי קבלה מעשית כי דצריה מליינים איך מרגישים הספירות וצחיזו תחושה אפשר להבין אותם צאופן מעשי צגופינו וצשכלינו. וזה סוד הדע"ת שהיא השתלשלות הכת"ר מן החין אל ההויה. והכת"ר ענמה א"א להבין מהותה צשום אופן כי מאוד נעלמה מעל תעלומה כמו שהסברנו צמשה א'.

Da'at - Knowing is, by way of analogy, like the electrical impulse flowing from the brain through the spinal cord, by means of which a person's limbs can be moved at their command. The desire in the person's mind is invisible and indecipherable to a second person who stands and watches. And even the person whose desire it is cannot express the desire other than in one of two ways; either to express it verbally, saying, 'this is what I want,' or by acting the desire out into actual reality. Both these options require those electrical impulses flowing from the brain through the spinal cord, either to the tongue and organs of speech in order to describe it, or to the limbs to

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(ח)

act at will.

והוי הדע"ת למשל כמו המתקף-האלקטרוני שעוברת מן המוח דרך חוט השדרה שע"י מתנעים הגידים שצאצרים כפי ראונו של אדם. שהרצון צאדם היה דבר אי-מוחשי דוגמת המחשבה צמוח האדם שאי אפשר לשני להכיר אותה מצחוץ. ואפילו האדם עצמו אינו יכול לפרטה אלא בחדד משני אופנים, או לתאר אותה במילים לאמר זו ראוני ומחשבותי, או לפעול אותה במציאות. ושני אופנים אלו נריכים לפעולת המתקף-האלקטרוני שעוברת מן המוח דרך חוט השדרה או אל הלשון לתארם דיצרו, או אל האצרים להנעתן כפי ראונו.

When a person experiences the sensation of *Da'at* - Knowing which is the awareness of the Simple Desire in himself, in his brain and mind, in his thoughts and in his body, he may become ready to achieve an altered consciousness, a broadening of the mind, an enlarged *Da'at* - Knowing, and even what we will learn later that is referred to as: *Mochin D'Gadlut* - Greatness of Mind.

וכשהאדם מרגיש הדעת שהיא פנימיות הרצון הפשוט צעלמו צמוחו צמחשבתו ובגופו אפשר לו לזא לידי הרחבת הדעת ולהשגת מוחין דגדלות כדלקמן.

Mishna 3

Ten Sephirot of nothingness. Ten not nine, ten not eleven. Understand with wisdom and be wise with understanding. Build with them, scrutinize from them; stand everything on its verity and sit the artist on his place

משנה ג'

²⁴ עשר ספירות ²⁵ בלימה ²⁶ עשר ולא תשע ²⁷ עשר ולא אחת עשר, ²⁸ הבן בחכמה ²⁹ וחכם בבינה, ³⁰ בחון בהם ³¹ וחקור מהם

24. עשר ספירות: פ"י אותן שאמרנו עליהן (צמשנה ב') שכן חמש כנגד חמש, ושהדעת צאמלע כצריית יחוד, דע כי צלימה הן.

10 Sephirot: Namely, those we described above - in the previous Mishna - as being five opposite five, and those wherein *Da'at* - Knowing is central as a covenant of unity; know that they are *Blimah* - Nothingness.

25. בלימה: כדכתיב (איוב כ"ו ז') נטה לפון על תהו תלה ארץ על צלימה. נטה לפון על תהו פ"י (עיין פתיחת משנה א' צצאור הרצון הפשוט אופן ג') שהתהו הוא ערצוב וצלזול כל הרצונות כלם על מקום אחד וזה לפונים וטמונים, (ועיין לקמן משנה י' ופרק ב' משנה ה'). תלה ארץ על צלימה פ"י היפך התהו המלאה רצונות, צלימה כלומר צלי כח רצון, שהרצון הפשוט אינה צעל דעה ואין לה רצון לעלמה ואין לה צחירה, כמו שיצא לקמן. והארץ אין לה צחירה חפשית רק הרצון הפשוט.

Blimah - Nothingness: The first use of the word occurs in Job (26:7) "Stretching north over chaos and hanging Earth on *Blimah* - Nothingness." Stretching north over chaos, because chaos constitutes the aggregate and commingling of all desires in one place where they are buried and hidden. The Hebrew word for north is, *Tzafon* - Hidden. So the verse may be read stretch the hidden over chaos. (See preface to Mishna 1, the 3rd form of desire. Ch. I Mishna 10, Ch. II Mishna 5.) Hanging Earth on *Blimah* - בלימה - Nothingness, suggests the exact opposite of the chaotic mix of desires just described. Nothingness implies without desire or will. Because the Simple Desire of God is not in and of itself capable of thought or will. It has no free will or choice, as will be explained. Earth has no free will or choice, only the Simple Desire flowing through it.

26. עשר ולא תשע: אם תאמר שתכלית צריחת העולם הוא שהקצ"ב רצה להרגיש האין והאפס וההעדר שהוא הרגש הרצון הפשוט (כדלעיל פתיחת משנה א') צלי קן ואחרית וכוף וגזול, וכמו שהצדקנו לעיל (ד"ה וצריח), ופשטות לשון המשנה הקודמת משמע כן, שספ"י הכתר שהיא האי"ן היא הצריח-יחוד המשפיע להם ומכוונת צאמלע ואינה מקבלת מהם כלום, אז לא תכלל ספ"י הכתר עם שאר הספ"י ולא תעלה צחשונם ומנינם, ותשאר היא לצדה מוחון כמו הכתר לראש המלך שאיננו חלק גופו, ותהי' חשבוץ הספ"י ע' ולא י'.

Ten not nine: One might contend that God's purpose was to experience that sensation of emptiness (described in the preface to Mishna 1) for its own sake, because He wanted to feel the *Ain* - Nothing, the lack and the need which

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(ע)

are the corollary of the Simple Desire, in infinite quantities, without end or purpose or boundary, as might seem apparent from a straight reading of the previous Mishna (see cit loc: A covenant). Then it would be the Sefhira of *Keter* - Crown i.e. the *Ain* - Nothingness, i.e. the Covenant of Unity whose eternal need and desire and emptiness flow into the other, lower Sefhirot. Which would imply that the existence of everything is predicated on nothing more than God's need to feel infinite desire for something. Then it would be the Sefhira of *Keter* - Crown, i.e. the *Ain* - Nothingness which is the thread stripped of attributes that receives neither from one side nor the other; that remains without acquiring the characteristics of any of the Sefhirot at all. Then *Keter* - Crown would be the thread connecting a person to their Maker, but would not be one of the sephirot and would not be counted with them. It would remain isolated like the crown outside the head of the king and not a part of the body and there would be 9 sephirot and not 10.

27. עשר ולא אחת עשר: ואם תאמר שתכלית בריאת העולם הוא שהקב"ה ימלא רצונו כדי שלא יצטרך להרגיש האי"ן והאפס וההעדר ויפסק הרצון הפשוט כשמלא כריסו כביכול ותאוותו, ושהחוט המחבר אדם עם קונו אינה הרצון הפשוט שהיא ספירת הכתר אלא ספי' הדעת שהיא הרגש הרצון להשיג ולהפיק המטרה ולא הרצון הפשוט עצמה אלא כמו סניף וסעיף כתולאה ממנה. נמצא שהא"ן שהיא הכתר יופיע גם בצחי' י"ש וספי' הדעת תקצב זו כאחד הספירות ותהי' מספרם י"א ולא י'.

Ten not eleven: One might contend that God's purpose in creating the world was to have His fill of desires in order not to have to feel the *Ain* - Nothingness, emptiness, need and lack again. And so the Simple Desire will cease as soon as that end has been achieved and God has had enough of His desires. And the thread connecting us to our Creator is not the Simple Desire we tried to name *Keter* - Crown, at all, but rather the Sefhira of *Da'at* - Knowing which is the experience of the desire to grasp the moment, to fulfill the purpose, to consummate with orgasm in order to be done with desire. Then the Simple Desire would no longer be simple, but would have branched out onto a new path. It would be *Da'at* - Knowing which is actually an outcome and consequence of the Simple Desire. So, the *Ain* - Nothingness which is *Keter* - Crown would manifest as *Yesb* - Something, and the Sefhira of *Da'at* - Knowing would also be counted among the Sefhirot and there would be 11 not 10.

28. הבן בחכמה: הנה האווי הראשון צספר יצירה להבין בחכמה פי' ע"פ מה דאיתא (תמיד לז). אמר להם אידן מתקרי חכים אמרו ליה איזכו חכם הרואה את הנוול ע"כ, וכד"א (תהילים קי"א י') ראשית חכמה יראת ד' וגו'. שענין החכמה הוא הרגש שיש עתיד. וענין הבניה הוא הרגש שיש זמן. כד"א (דברי הימים א' י"ג ל"ג) ומצני יששכר יודעי בינה לעתים לדעת מה יעשה ישראל וגו' ע"פ המדרש (בראשית רב ע"ה ז') שמדובר על מאתים ראשי סנהדרות משבט יששכר שידעו לעבר את החדש (וע"ע עירובין ק'): צסוד אשה, צחי' בינה, תוצעת לדבר מלוא, צחי' רצון, הוויין לה צנין שאפילו צדורו של משה לא שכחיו, משה דייקא, צסוד מן המים משיתכו, מים צחי' רצון כדלקמן משנה ט', צבונים פי' צקיים צקציע דירחי והצן). וענין הדעת הוא הרגש שיש זמן והוא עכשיו ושאינה לא העתיד ולא העבר (עיין לקמן פרק ג' צסוד עולם נפש שנה). ופי' דעת כמו דע עת. והבין בחכמה פי' הרגש הדעת כמאפה שהרגע עכשיו תמשוך לעולמי עת.

Understand with Wisdom: This is the first instruction contained in Sefer Yetzira, understand using wisdom. What is wisdom? We learn in the Talmud, (Tamid 32a) Alexander of Macedonia (the Great) met the sages and asked them questions. One of the questions is this: Who should be called wise? They answered: Who is wise, he who sees the outcome. (lit. *Nolad* - נולד - to be born) It is derived from the verse (Psalms 111:10) "The beginning of wisdom is fear of God." As has been said (Mishna 1 note: In 32), the concept of Future is the source of all sorts of fear. Because the essence of *Chokhma* - Wisdom is the awareness that there exists Future. The essence of *Binah* - Understanding is the awareness of the existence of Time, as we read (II Chron. 12:33), "From the sons of Issachar who know the *Binah* - Understanding of time, who know what Israel ought to do." The Midrash (Gen. Rabba 75:2) reads the verse as talking about the hundreds of Heads of the Sanhedrin Supreme Court descended from the tribe of Issachar who knew how to calculate the Lunar and Solar calendars. They were masters of Time. (This also explains the Talmudic dictum (Erubin 100b.) the secret of the woman who knows how to demand a *Mitzva* - Positive Act of her husband, i.e. to arouse his desire, the Talmud promises she will have children with *Binah* - Understanding uncommon even in the generation of Moses. Moses was chosen as the benchmark because Moses is the paradigm of a man without desires. His very name is "From the water he was drawn" and water is a metaphor for desire, as we will learn in Mishna 9. Children with *Binah* - Understanding because they will be Masters of Time.) The essence of *Da'at* - Knowing is the awareness of time and that the time is always Now, neither past nor future. (See Ch.III *Olam Nefesh Shana*) The Hebrew word *Da'at* - דעת - Knowing is actually comprised of two words, *Da Et* - דע עת - Know Time. Understanding with Wisdom means the experience of *Da'at* - Knowing in anticipation of the current moment lasting forever. Imagine standing still, facing upstream in a river of time, always staying in the same spot while the river of time continuously flows towards you, past you and behind you.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(ב)

³² והעמד דבר על בוריי ³³ והשב ³⁴ יצר על ³⁵ מכוננו.

29. והכם בבינה: והלווי השני לחכם צנינה פי' ע"פ מה דאיתא (ספרי דברים י"ג) מה בין צנונים לחכמים חכמים דומים לשולחני עשיר שמציאים לראות רואה כשאין מציאים יושב ותורה. נכון דומה לשולחני תגר כשאין מציאי לו לראוי מציא משלו ורואה ע"כ. שהחכם צנינה הוא כמו עשיר צעוני. שאינו מהרהר ומרגיש הזמן שהוא נמלא בו עכשיו כלל, אלא מבין שגם העבר וגם העתיד הרגשים הם דומים צמוחו וא"א למונע העתיד מהשתנותה להיות העבר אפילו רגע, וא"א להיות צאמצע הרגע הנוכחי לרדת לעומקו כי חלף ואינו.

Be Wise with Understanding: The second instruction in Sefer Yetzira can be understood in the light of a Midrash (Sifrei Deut. 13). What is the difference between *Chachamim* and *Nevonim*, those who have *Chokhma* - Wisdom and those with *Binah* - Understanding? Someone with *Chokhma* - Wisdom may be compared to a wealthy banker doing business with anyone who approaches him. When people bring him coins to assess he has work to do, but when they don't come to him he does no business. Someone with *Binah* - Understanding is like a merchant banker who brings his own coinage to asses and does business with it even when no coinage is brought his way. According to this Midrash, then, someone who is *Chacham* - Wise with *Binah* - Understanding would be like someone being rich with poverty, which, in the terms set out above would translate as being aware - without any sense of being in the present moment at all - of Past and Future as a universally flowing Time. Imagine floating slowly on a fast flowing river of time, never standing still for a moment, never in one place, always watching Future irresistibly changing into Past, without any chance of stopping or slowing the flow, or even finding a stationary spot to stand in and take bearings from.

30. בחון בהם: בחון מלשון צנין מגדל גבוהה ומצור חזק, כד"א (ירמיה ו' כ"ז) בחון נתחך צעמי מצור ותדע וצחנת את דרכם. ועיין רש"י (ספ"ו) וז"ל בחון שון חזק כמו עופל וצחן (ישעיה לב) הקימו צחונו (ישעיה כג) עכ"ל. ופי' השתמש צנינת לבך להרחצת ולהתפשטות הענין.

Build with them: *B'chon* - בחון - is an expression of towering building, like a fortress or citadel. (See Jer. 6:27) "I have set you as a *B'chon* - בחון - tower and a fortress among my people, that you should *B'chon* - בחון - discern and try their way." See Rashi (cit loc) *B'chon* - בחון - is an expression of power. The same verse uses the same word again in another way. *B'chon* - בחון - also means to discern. The Mishna therefore is to be understood as an instruction to use *Chokhma* - Wisdom and *Binah* - Understanding in order to extrapolate and build upon these first principles. To build a tower from which to survey the larger lands. To look beyond your immediate self at the bigger picture.

31. וחקור מהם: כד"א (איוב י"א ז') החקר אלוה תמלא וגו', (תהילים קמ"ה ג') ולגדלתו אין חקר וגו'. שמהם תמלא מרגוע לנפשך שעי' צאים לקצ"ה (ועיין מאורי אור ערך חקירה ויאר נתיב שם שהניחו צ"ע) ולקמן משנה י' אפרשו צע"ה.

Scrutinize from them: Similar use of the word *Chakor* - חקר - Scrutinize can be seen, (Job 11:7) "Can you scrutinize God?" (Psalms 145:3) "There is no scrutinizing His greatness." With the ability to look beyond immediate time, one may apply scrutiny to the Simple Desire of God and see its marvelous unfathomableness. This is a tremendously satisfying endeavor and a balm to the soul, for in the awareness of the impossible distance comes a closeness with God.

32. והעמד דבר על בוריי: הוא הצרית יחוד המדובר לעיל צמסנה צ' זה סוד ספי' הדע"ת. ופי' על צוריי כמו על צריתו, כד"א צרו לכם איש, (עיין פתיחה למשנה צ' ד"ה וצין הספירות) ועיין ס' הכתב והקבלה צראשית ו' י"ח שכתב וז"ל והיא דעת רבותינו שאמרו (בפתיחתא דאיכה רבתי) זכור את צוראך צימי צרותיך. עד שצרותיכם קימות עד שצרית כהונה קימת שנאמר וצחור אותו מכל שצטי ישראל, וכו' שמצואר מדצרי חז"ל שצאור שם צרית דומה ממש לענין צחירה והפלגה עכ"ל. והעמדת דבר על צוריי משמעו ספירת הדעת. ומשום שצורה להבין צחכמה ולחכם צנינה מלרף להם גם כן על הדעת. כי כששני הספירות חכמה וצינה משמשים כאחד הן צחי' אצא ואמא תרין רעין דלא מתפרשין, צח' זכר ונקבה צזיווג צלתי נפרד. ואין חילוק בין ציווג גופני לציווג רוחי צצחי' הדעת כמו שלמדנו צמשנה צ' על ההשוואה בין צרית הלשון לצרית המעור כי צרית כרותה לשניהם. ושניהם כלי ציווג הם. הלשון מצווג אנשים. כל מלה היוצא מפי ראובן ונכנס לאוזן שמעון מצווג לבו צלבו ומחשבתו צמחשבתו. וענין הדעת מצווג, מלה שילא מפי ראובן צא ונכנס צאוזן שמעון וצרגע מסוים שהמלה פועלת השתנות צמוח שמעון ומוליד צה הצנה חדשה יש קשר של ידיעה בין המדבר והשומע. והרגע עבר חיש מהר, כי כן עצע הדעת שא"א להמשיכה, ומיד נפסקת.

Stand everything on its verity: The word the Mishna uses for verity is *Bor'yov* - בוריי - It shares a root with the word *Bris* - ברית - Covenant, which we noted (preface to Mishna 2), is cognate with the word *Bo'reh* - בורא - Create. The allusion is to the the Sephira of *Da'at* - Knowing, as will be explained. It is as though the Mishna had said, Stand everything on its covenant. About the verse, (Gen 6:18) "And I will establish My covenant with you." the Sefer HaKitav VeHaKabala (Gen 6:18) says the following: This is the shared opinion of our sages who explained in the preface to

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(בא)

Lamentations Rabba, that while in the text (Ecl. 12:1) it says: "And remember your Creator in your youth." this verse can be read quite differently. a.) The word for your Creator in the above verse is, *Bo'reh'cha* - בוראך - which we said earlier is the root of the word Bris - ברית - Covenant. b.) The word for youth in the verse is, *Bachrut* - בחרות - which can also be translated as Chosenness. Now, the sages say, let us read the verse as follows: "Remember your priestly covenant while you are still in your chosenness." *Cohen* - Priests are referred to as chosen in the text, (I Sam. 2:28) "And I *Bachar* - בחר - Chose him [Aaron] from all the Tribes of Israel." It is clear from the words of our sages that they understood the concept of Covenant as a state of chosenness and a specialness.

In the previous Mishna there is the mention of the *Bris* - Covenant, which, we said, is associated with the connection, the Simple Desire flowing between God and us; the *Bris* - Covenant applies to connections between people that make use of either the tongue (speech) or flesh (sex). The connection is called *Da'at* - Knowing. It is similar to the connection between the two hemispheres of the brain, when the moment of synthesis happens between right brain and left brain thinking and for a split second there is a moment of 'knowing'. And because the Mishna instructed us to be Wise with Understanding and Understanding with Wisdom, which is the instruction to use the two hemispheres of the brain at the same time. These two Sefirot, *Chokhma* - Wisdom and *Binah* - Understanding are also called *Abba* - אבא - Father and *Imma* - אמא - Mother. There are also sometimes referred to as the two lovers who cannot be separated. At some level, below that of simple waking consciousness, the two halves of the brain work together, in constant communication. They are in *Da'at* - Knowing with one another. (Eating from the Tree of *Da'at* - Knowledge did not make us aware of the function in us that synthesizes right and left brain activity, rather, it made us aware of the split between them! We became aware of a struggle for preponderance between our two hemispheres.) Now, in the Sefira of *Da'at* - Knowing there is no distinction between physical and spiritual connections, both are bound by a covenant as was stressed in the previous Mishna, because the tongue connects people through speech as follows: Words come out of Reuben's mouth and enter Simeon's ears and suddenly their hearts and thoughts are connected, and when Simeon's mind is suddenly changed by something he is hearing from Reuben, there is a moment of *Da'at* - Knowing. The moment is as fleeting and passing as the momentary glimpse of 'knowing' a person gets when the two sides of his brain synthesize something new. Because that is the nature of *Da'at* - Knowing, it is instantaneous, momentary and cannot be maintained for any duration.

33. והשב: פי' להורידו ית' מעולם עליון לעולם תחתון, לעשות מקום להקב"ה לשבת. כדאיתא במדרש (רצב שמות כ"ג א') אמרו לו עד שלא עשית המלחמה היית מלך עכשיו עשינוך אגוסטוס מה יש כבוד ציון המלך לאגוסטוס אלא המלך עומד על הלוח ואגוסטוס יושב.

Sit: To cause God to sit means bringing the Holy, Blessed One down from upper worlds into this world we inhabit, to make room for God to dwell inside us. As we learn in the Midrash (Ex. Rabba 23:1) They said to God, "Until You made war you were only a king, but now we have made you into an Augustus (emperor). What difference is there between the glory of the King and that of the Emperor? Well, (in heraldry) the king is depicted standing while the emperor always sits."

34. יוצר: כמו יצר. שכל ענין ספר יצירה הוא להסביר איך הראון הפשוט השתלשלה מלמעלה והתגשם למטה. כי מן הראון הפשוט נהיתה היצר והיצרים. ונקודה שעליה הכל נשען וכמו על האיר מסתובב היא ספי' הדע"ת. ומלמדת לנו המשנה שדעתה היא הכתר רק שהוא צבחי מטי ולא מטי, (פי' מניע ואינו מניע) שעולם היצירה היא התפשטות הראון הפשוט והשתלשלותה ביצירה דהיינו צורה הניכר כיצר. ועיין לקמן פרק ב' משנה ה', (ד"ה וכל היצור) ושם הרחבנו ביאורו.

The artist: The word for artist is, *Yotzer* - יוצר - traditionally used to mean a potter, but in modern times also used to describe an author. The root of the words is, *Yetzer* - יצר - which we find used first in Genesis describing God's forming living things from the raw materials of Earth. In the first description of the formation of Adam in Genesis, the text uses the word *VaYetzzer* - וייצר - and [God] formed. About which the sages remark: Why are there two letter *yod* - יי - in the word - וייצר -? Because God made humans with two *Yitzrim* - יצרים - Desires; the *Yetzer Tov* - יצר טוב - Good Desire and *Yetzer Ra* - יצר רע - Evil Desire. The word *Yotzer* - יוצר - in the Mishna here is used deliberately to denote the Creator whose Simple *Yetzer* - יצר - Desire electrifies and powers all Creation. The *Sefer Yetzira* - יצירה - then, is not a Book of Formation but the Book of Desire, God's Simple Desire. So, the Mishna might be read, "And sit the Desirer on His place." Everything hinges on the Sefira of *Da'at* knowing, the connection, the Simple Desire flowing between God and us, connecting us. The Mishna is telling us that this connection; that *Da'at* - Knowing might almost be *Keter* - Crown, but it isn't quite it; it touches but touches not, reaches but reaches not. But that the World of *Yetzira* is the world where God's Simple Desire expands and spreads and evolves and develops into something we can recognize as desire. (See Ch. II Mishna 5 - cit loc: everything formed)

35. מכוננו: הראוי והיאות לו ית' במלכות. מכון היינו עולם התיקון כד"א (שמות ט"ו י"ז) מכון לשבתך פעלת ד' וגו' ומתרגמינן אחר מתקן לבית

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

שכינתך אתקיימת. וכן הרבה.

His Place: Meaning the appropriate place for God. The word, *Machon* - מכון - is first used in Exodus (15:17) "You have wrought a Place for Your dwelling, God." The Targum there translates the phrase, *Machon L'Shintecha* - מכון לשבתך - as, A place fixed up for Your *Shechina* - Dwelling Presence.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(בג)

Mishna 4

Ten Sephirot of nothingness, their measure is ten that have no end. Depths of beginning, depths of afterward. Depths of good, depths of evil. Depths of height, depth of below. Depth of east, depth of west. Depth of south, depth of north. And one master, EL Melech Ne'emana (Lord Faithful Sovereign) rules them all from His holy abode until the time until.

משנה ד'

עשר ספירות בלימה מדתן עשר שאין להם סוף, עומק ראשית ועומק אחרית, עומק טוב ועומק רע, עומק רו"ם ועומק תחת, עומק מזרח ועומק מערב, עומק צפון ועומק דרו"ם. וארון יחיד אל מלך נאמן מושל בכולן, ממעון קדשו ועד עדי עד.

Preface to Mishna 4

After explaining that the Sephira of *Da'at* - Knowing is somewhat like a bridge between *Keter* - Crown and the other 9 Sephirot but is not counted among them, the text returns to describe how the Simple Desire spreads and thickens to fill the space of the world.

פתיחה למשנה ד'

אחר הסבירו ספירי הדעת שהיא כמו גשר בין ספירי הכתר לשאר הטי ספירות ואינה מן המניין, חוזר לראש הענין לפרש איך התפשטה הרגון הפשוט והתעבה בעוצי חלל העולם.

We learn in the Talmud, (Nidah 30a) Rabbi Simlai taught: To what is the fetus in its mother's womb most similar; to a ledger folded and laid down. Its two hands rest upon its two temples, its two armpits upon its two knees, its two heels on its two buttocks, with its head between its elbows, its mouth stopped and its navel open. It eats from what its mother eats and drinks from what she drinks. It excretes nothing lest it endanger the mother. Once it comes out into the air of the world, the stopped is opened and the open is stopped. For were it not so it would not survive a single hour. A lamp shines above its head and it observes and gazes from one end of the world to the other, as it is written, (Job 29:3) "In the radiance of his lamp over my head, in his light I traverse the dark." Don't be astonished, for a man may sleep here and dream of Spain. And there are no days more thoroughly steeped in goodness in a person's life than those days, as it is written, (ibid 2) "O, would someone give me time like those months of yore, like the days my Lord cared for me." What sort of days are those that have months but not years? I would say he refers to the months of gestation. And they teach it the whole Torah in its entirety, as it is written, (ibid 4:4) "He taught, saying to me, 'my words will succor your heart. Guard my commands and live.'" And also, (ibid. 29:4) "In the mystery of the Lord over my tent." Why also? Well I might have said the first verse is being said by the prophet to the reader, hence the second verse comes to emphasize the point. And once the child comes into the air of the world an angel comes and slaps it on the mouth to make it forget everything it has learned of the Torah, as it is written, (Gen. 4:7) "At the opening sin crouches." But the child does not leave there until it is sworn, (Is. 45:23) "To me must every knee bow, every tongue swear." To me must every knee bow refers to the day of death, as it is written (Ps. 22:30) "Before me bow all who descend to dust." "Every tongue swears" refers to the day of birth, as it is written, (Ibid 24:2) "Innocent hands and pure of heart, who has never blasphemed nor has sworn falsely." What is this oath they make it swear? Be righteous and be not wicked, and even if the whole world tells you you are a saint still consider yourself wicked. Know that God is pure and His servants are pure and the soul you've been given is pure. If you take care of it, well and good. If not I will take it from you.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(כד)

הנה איתא (גדה ל.) דרש רבי שמלאי למה הולד דומה צמעי אמו לפנקס שמקופל ומוגה ידיו על שתי זדעיו שתי אליליו על צ' ארכוזותיו וצ' עקציו על צ' עגזותיו וראשו מוגה לו צין צרכיו ופיו סתום וטצורו פתוח ואוכל ממה שאמו אוכלת ושותה ממה שאמו שותה ואינו מוליא רעי שמא יהרוג את אמו וכיון שיא לאויר העולם נפתח הסתום ונסתם הפתוח שאלמלא כן אינו יכול לחיות אפילו שעה אחת ונר דלוק לו על ראשו ולופה ומציט מסוף העולם ועד סופו שנאמר (איוב כ"ט ג') צהלו נרו עלי ראשי לאורו אלך חשך. ואל תתמה שהרי אדם ישן כאן ורואה חלום צאספמיא ואין לך ימים שאדם שרוי בטובה יותר מאותן הימים שנאמר (שם שם צ') מי יתנני כירחי קדם כימי אלוי"ה ישמרני, ואיזהו ימים שיש בהם ירחים ואין בהם שנים הוי אומר אלו ירחי לידה. ומלמדין אותה כל התורה כולה שנאמר (משלי ד' ד') ויורני ויאמר לי יתמך דצרי לצך שמור מלותי וחי, ואומר (איוב כ"ט ד') צסוד אלוי"ה עלי אהלי. מאי ואומר וכי תימא צביא הוא דקאמר תא שמע צסוד אלוה עלי אהלי. וכיון שצא לאויר העולם צא מלאך וטערו על פיו ומשכחו כל התורה כולה שנאמר (צראשית ד' ז') לפתח חטאת רוצן. ואינו יולא משם עד שמשציעין אותה (ישעי' מ"ה כ"ג) כי לי תכרע כל צרך תשצט כל לשון, כי לי תכרע כל צרך זה יום המיתה שנאמר (תהילים כ"צ ל') לפניו יכרעו כל יורדי עפר. תשצט כל לשון זה יום הלידה שנאמר (שם כ"ד ד') נקי כפים וצר לצב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשצט למרמה. ומה היא השצועה שמשציעין אותה תהי לדיק ואל תהי רשע ואפילו כל העולם כולו אומרים לך לדיק אתה היה צעיוןך כרשע והוי יודע שהקדוש צרוך הוא טהור ומשרתיו טהורים וגשמה שנתן צך טהורה היא אם אתה משמרה בטברה מוטב ואם לאו הריני נוטלה ממך ע"כ.

In the teaching of R. Simlai we find he refers to 10 parts of the fetus, hands, temples, armpits, knees, heels, buttocks, head, elbows, mouth and navel. These correspond to the Ten Sephirot of Nothingness in our Mishna. When Job refers to the "Mystery of the Lord above my tent" he is talking about the mystery of pregnancy known as *Sod Ha'Ibur*. Just as the baby is folded thrice like a ledger from one side and once again from the head, so too the 10 Sephirot in our Mishna. And just as the fetus takes no sustenance from his mouth and only through the navel, so too the 10 Sephirot in our Mishna. And just as the fetus does not excrete but recycles everything through the umbilicus to the mother, so too our Sephirot do not work in their proper order before the main acts of genesis are performed. Now, in regard to the Torah the fetus receives from heaven, we have no idea what Torah that is. For the Torah is a product of Supernal Wisdom and our Torah is only a weak reflection of the Supernal Wisdom as we learn in Genesis Rabba (17:5); it is only 1/60th of the original (Talmud Berachoth 57a). But this we can say with confidence about the teaching of R. Simlai and how it pertains to our Mishna. In the womb the baby learns bit by bit that a.) things begin and things end. b.) some things are good and some are not, some things are pleasant and others are not, some are desirable and others are not. c.) there is an up and there is down; there are face and back, right and left. Baby answers 'Amen' which is the word in Hebrew one can say with a mouth full of amniotic fluid. It requires no air, only the movement of lips and tongue. Amen is the mnemonic notation of the phrase, *EL Melech Ne'eman* in our mishna.

הנה צדרשת רבי שמלאי יש צגוף העוצר עשר צחי' והן ידיו, זדעיו, אליליו, ארכוזותיו, עקציו, עגזותיו, ראשו, צרכיו, פיו, וטצורו. כנגד עשר ספי' צלימה שצמשנתנו. דע כי צסוד אלוי"ה עלי"ה אהלי"ה היא סוד העיצור. ודע שכמו שהולד מקופל ומוגה כפנקס דהיינו מקופל ג' פעמים מלד אחד ועוד פעם אחד מלד הראש, כן העשר ספירות האמורות צמשנה זו. וכמו שאינו ניזון מן הפה אלא מטצורו, ואינו מוליא רעי ופסולת אלא מחזירו לחמו צחזרה דרך אותה נור שניזון צה כן העשר ספירות אינן פועלות כדרכן וכסדרן קודם מעשה צראשית. והנה צתורה שמלמדים אותה מן השמים צמעי אמו אין לנו השגה דהא תורה מחכמה עילאה קא נפקת, שתורתנו הק' אינה אלא כנוצלת חכמה של מעלה (עיין צראשית רבה י"ז ה'), דהיינו אחד משישים (עיין צרכות נ"ז). מתורה עילאה. רק זה נתן לנו להשיג ממה שמלמדים את העוצר והוא מה שאפשר ללמוד ממלצו צצטן אמו. וזה שייך למשנתנו. א.) הולד מכיר לאט ולאט שיש ראשית ואחרית שמרגיש דצרים מתחילים ומסתיימים. ב.) מכיר צין טוב לרע, שיש דצרים שמענגים אותה ורואה צהם

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(כה)

ולפיכך שיש דברים שאינם מרוצים לו. ג. מכיר שיש מעלה ומטה, פנים ואחור וימין ושמאל. ועל כל התורה שמלמדים אותו עונה אמ"ן, והוא המלה היחידי שאפשר לאמרה צפוי סתום ומלא מים, שאינו לריך להצל הפה והרוח רק עקימת שפתיים והלשון, וצא א"ל מל"ך נאמ"ן שהיא ר"ת אמ"ן צמשנתנו להורות על סוד זו.

The Creator's Simple Desire begins at *Keter Elyon* - Supernal Crown and continues to *Keter Malkhut* - Crown of Sovereignty - (the desire to receive) - and never ceases. It becomes more and more physical, and materializes as time and distance increase through the Tree of Knowledge - (a continuation of the Sefhira of *Keter* - Crown) - to *Tifferet* - Glory (the desire to do good) - and hence through the Sefhira of *Yesod* - Fundament - (the desire to connect and join). It separates into two streams known as the *Yetzer Tov* - Good Desire and *Yetzer Ra* - Evil Desire. The Sefhira of *Chokhma* - Wisdom (represented by the Upper Waters and Lower Waters) is the clothing for the Simple Desire. The vessel capable of holding within it Good and Evil is the Sefhira of *Binah* - Understanding. It is in this Sefhira that a person elevates or lowers good and evil using the intellectual understanding he has of good and evil and the desires of his heart. The heart then becomes the clothing for the two desires. Desire then takes on a front and back which we call *Chesed* - Lovingkindness and *Gevurah* - Withholding. When people connect face to face it means they share aims and purposes. Their desires are similar; the purpose of their coming together is congruent. But if one of them has other motives and purposes in mind besides those they share, then the coming together is not face to face but face to back. When both of them have completely separate motives for coupling and share no purposes then their coupling is said to be back to back. What defines it is their desire; that is the business of *Chesed* - Lovingkindness and *Gevurah* - Withholding, which in this context constitute the clothing for the Simple Desire to give, and the Simple Desire to receive. The Sefhirot of *Netzach* - Victory and *Hod* - Beauty are the Desire to Begin and the Desire to End respectively. Through a person's awareness and sensitivity to these aspects of the self and the clothing of the Simple Desire, a person can learn to recognize the shape and form of the Sefhirot, and thus achieve the ability to wear the clothing of Simple Desire in imitation of his Creator.

ומתחילה הרצון הפשוט מכתר עליון וגמשכה עד כתר מלכות שהיא הרצון לקבל, ואינה נעלמת לעולם, אלא מתגשם והולך דרך עץ הדעת שהיא המשכה מספי' הכתר לספי' תפארת שהיא הרצון להטיב ודרך ספי' יסוד שהיא הרצון לחבר ולהתחבר. ויפרד לשני ראשים, דהיינו יצר טוב ויצר רע, ספי' החכמה צחי' מים עליונים ותחתונים והם כמו לצושים לרצון הפשוט. והכלי להכיל טוב ורע הוא ספי' הבינה בלב, שבו מרים ומוריד הטוב והרע כפי שכלו ורצון שבלבו, והוי הלב כמו לבוש לשני היצרים. וצא הרצון צפנים ואחור שהם ספי' חסד וגבורה. כי כשאנשים מזדווגים פנים צפנים פירושו שצרוגים שניהם דומים זה לזה, וצכוונתם מטרת זיווגם דומה באחד לשני. ואם הכוונה של אחד מהמזווגים אינה מתאים לשניהם, וצחפנס יש לאחד רצון שאין לשני אז הזיווג היא צצחי' פנים באחור. וכששניהם מזווגים זה עם זה אצל צכוונתם אינם צהשוואה כלל וכל אחד מכווין ורואה לדבר אחר אז היא צצחי' אחור באחור, והמכריע היא הרצון. והיו חסד וגבורה כמו לצושים לרצון הפשוט להשפיע, והרצון הפשוט לקבל. וספירת נח הוא ענין הרצון להתחיל, וספי' הוד הוא הרצון לגמור. וע"י שהאדם מכיר הלבושים שבהם מסותרת הרצון הפשוט ומרגיש צעלמו צצניתם ודמותם צא לו הכח להתלבש בהם ולדמות לקונו לעשות רצונו.

Mishna 4

Ten Sefhirot of nothingness, their measure is ten that have no end. Depths of beginning, depths of afterward. Depths of good, depths of evil. Depths of height, depth of below. Depth of east, depth of west. Depth of south, depth of north. And one master, EL Melech Ne'eman (Lord Faithful Sovereign) rules them all from His holy abode until the time until.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(כז)

משנה ד'

³⁶ עשר ספירות בלימה ³⁷ מדתן עשר ³⁸ שאין להם סוף, ³⁹ עומק ראשית ⁴⁰ ועומק אחריית, ⁴¹ עומק טו"ב ועומק ר"ע, ⁴² עומק

36. עשר ספירות: פ"י אותן שאמרנו עליהן (במשנה ג') שהן י' ולא י"א, י' ולא ט', ושכן מוכתרים בכתר שהיא הראון הפשוט.

Ten Sephirot: These about which we said above; they are 10 and not 9 10 and not 11 etc., those we described and being crowned with Keter - Crown which is the Simple Desire.

37. מדתן עשר: וקשה אם מדה תרגומו מקצב ושיעור איך אפשר לאמר עליהן שאין להם סוף דהוי תרתי דסתרי. ועוד, מה הוסיף באמרן מדתן עשר, דהיה לו לאמר סתם עשר שאין להם סוף, מאי משמע מדתן. אלא פ"י שכל אחת מ"י ספירות לבוש י' מדות כד"א (ויקרא ו' ג') ולבש הכהן מזו בד, שכל הספירות יש להן לבושים ולכל אחת מהם עוד י' מדות וזה פ"י עשר שאין להם סוף. ומה המה הלבושים ועל מה מדובר, אלא שהספירות הם עשר רגשות שונות זו מזו כדפרישית להלן.

Their Measure: Question: If the Hebrew word Midah - מדה - simply translates as measure, how can the following phrase refer to them as having no end. Isn't that a contradiction? And wouldn't it have been more efficient simply to say, Ten Sephirot without end. Why bother saying, Ten Sephirot, their measure is ten without end? What other connotation is carried by the word Midah - מדה - Measure? The meaning is that each of the Ten Sephirot wears the measure of another ten Sephirot. The word Midah - מדה - is used the way it is used (Lev. 6:3) "And the Priest will wear his Midah - מדר - Tunic of linen." The word Midah - מדה - is then translated as tunic or any clothing of the Sephirot. Each of the sephirot wears clothing in the form of desires and desires for desires as will be explained. This is the meaning of the phrase, ten without end.

38. שאין להם סוף: ולמה דייק שהעשר ספירות לבושים עשר מדות שאין להם סוף, ומהו הלימוד כל כך נחוץ שהזקק לאמרן כן. אלא משום שבא ללמד עומק אחרית שאין פירושו עומק סופי שיש לו קץ ותכלית ח"ו, לפיכך הקדים הדיוק עשר שאין להם סוף כדי שיוצג שמלת אחרית אין פירושו סוף.

That have no end: Why is it important to emphasize that the Ten Sephirot have ten sorts of clothing that have no end. What lesson - so crucial that it must not be overlooked - was the Sefer Yetzira author anxious to teach here? It is as follows: Since we are about to be taught the Depths of Afterwards, which does not mean the Depths of Ending, the Mishna first uses the word *Sof* - סוף - End in such a way that we will not then mistake it for the word *Acharit* - אחרית - Afterwards.

39. עומק ראשית: פ"י הראון הפשוט שהיא צחי' כתר עליון יש לה ראשית והתחלה זו וממנו ית', ופ"י ראשית ענין הקדם.

Depths of Beginning: The Simple Desire (*Keter Ehyon* - Supernal Crown) has a beginning, a starting point with God. *Reishit* - ראשית - Beginning then also means something which came early, without necessitating the concept of coming First.

40. ועומק אחרית: ואין לה סוף ותכלית אלא אחרית שפירושו המשך. והוא כי הראון הפשוט יש לה המשך זמני וממנה תמשיך ענין הזמן שהוא סוד שני"ה (עולם, נפש, שנה) כדלהלן. והוא צחי' כתר המלכות. וזה פירושו הפסוק בקדושת כתר שצמוסוף, הן גאלתי אתכם אחרית כראשית וכו'. שהראון הפשוט נמשך מכתר עליון לעולם.

Depths of Afterwards: It has no end or stopping point, but rather an afterwards, which suggest continuity . The Simple Desire has continuity in time and from it comes the very concept of Time which is one of the three Mother Concepts we will be learning about later in the book, i.e. Year, Universe and Soul. It is the concept of *Keter Malkhut* - Crown of Sovereignty. This is what we mean in the *Kedusha* - Sanctification of the *Musaf* - Additional Service when God says, "Behold I have redeemed you, *Acharit Ch'Reishit* - אחרית כראשית - afterwards as when it began." Because the Simple Desire continues from *Keter Ehyon* - Supernal Crown forever.

41. עומק טוב ועומק רע: צחי' חכמה כדתגא בן זומא (אבות ד' א') איזבו חכם הלומד מכל אדם, דהיינו מילר טוב וגם מילר הרע, וכמאמר הצעש"ט הק' המוצא צם' תולדות י"י וצשאר ספרי תלמידי הצעש"ט. ופירושו שהרגשות כולם צמקור אחת שרשם. וצשציל השנוי הזה להמאמר מציאו רבינו הק' צמשנה אבות וייחסו כלו לשמעון בן זומא אע"פ שהחכמים דרשו אותו כבר רבו ככלו, ארבע מאות שנה קודם לכן לאלקסנדר מוקדן (תמיד ל"ב) כדלעיל צמשנה הקודמת. שהחידוש שחידש בן זומא איזבו חכם הלומד מכל אדם - דהיינו היצר"ט ויז"ר - צא לו דווקא מפני שלא עמד על דברי תורה אלו עד שלא נכשל בהם, (כדאיחא בגמ' גיטין מ"ג.) וזה טעם מאמר ר' יהושע, עדיין בן זומא מצחוק

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(כז)

רו"ם ועומק תח"ת.⁴³ עומק מזר"ח ועומק מער"ב,⁴⁴ עומק צפון ועומק דרו"ם. ואדון יחיד⁴⁶ א"ל מל"ך נאמ"ן מושל בכולן;

שנפה בין מים עליונים למים תחתונים כשגש אלצעות, והוא שהבדיל בין יצר טוב ליצר הרע, כי המים הם צחי' תשוקה וחמדה כמזואר צם' הק' מי השלוח (ח"א אמור). וספ"י החכמה היא סוד המים כדלהלן משנה י', ועומק טוב ורע שרשם בחכמה, כי הבדל בין חשק טוב לרע הוא דק דק מאוד. כד"א (קבלת י' א') יקר מחכמה מכבוד סכלות מעט, שהי"א י' יש לו מקום ג"כ, וזה עמוק עמוק. ועיין לקמן, (פרק צ' משנה צ') שנצרת צשם הזוה"ק פ' צראשית (כ"ו:) סוד לורת האל"ף קודם החטא ולאחר החטא.

Depths of Good, Depths of Evil: This is the Sefhira of *Chokhma* - Wisdom. We learn in the Mishna (Avot 4:1) "ben Zoma says: Who is a *Chacham* - חכם - Wise man, he who can learn from everyone." This is a teaching of the Ba'al Shem Tov, quoted often in the writings of his disciples and descendents: What ben Zoma actually means by learning from everyone, is learning from one's Evil Desire as well as one's Good Desire. Because desires all come from the same source. And because of this emendation to the quote, Rabbi Yehuda the Prince, author of the Mishna, attributes it in its entirety to ben Zoma although the quote was already quite ancient in Rabbi Yehuda's time. Four hundred years prior to Shimon ben Zoma there was a meeting between the Sages of Israel and Alexander the Great, discussed in the previous Mishna. (Tamid 32a) "Alexander of Macedonia (the Great) met the sages and asked them questions. Who should be called wise? They answered: Who is wise, he who sees the outcome. Who should be called strong? They answered: Who should be called strong, he who conquers his will. Who should be called rich? They answered: Who should be called rich, he who is content with his lot." Strangely, the entire dialogue is attributed to ben Zoma, when his contribution is just one emendation. ben Zoma changed it to say, Who is Wise, he who learns from everyone. The secret is this. We have a rule: (Gittin 43a) No one can really understand the words of the Torah until they have stumbled over them. All the sages quoted in the Tractate Avot of the Mishna are wise precisely because they have stumbled over those bits of wisdom. This explains why R. Yehoshua said: "ben Zoma is still outside." Because ben Zoma saw a split between the waters above the heaven and those below the heaven, as wide as three fingers breadth. What he saw is the difference between Good Desire and Evil Desire. Because water is the metaphor for desire and longing, as we learned in the book, *Mei Hashiloach* (Vol I. Emor). The Sefhira of *Chokhma* - Wisdom refers to the element of Water as we will be learning in Mishna 10. Now, the Depths of Good and Evil are based in the Sefhira of *Chokhma* - Wisdom because the distinction among them is a very fine one. As we learn in Scripture, (Eccl. 10:1) More precious than wisdom and glory is a little stupidity. Because there is a proper place for the Evil Desire as well, and this is very deep indeed. (See Ch. 2 Mish 2. cit. Zohar Vol I. 26b. concerning the shape of the letter Aleph before and after the sin)

42. עומק רום ועומק תחת: צחי' צינה. ואינו אומר מעלה ומטה, אלא רום ותחת. כי התחת מתיחס לרום צדיק כמו שהאחרית מתיחס לראשית, שאינו משמע מן הקלה אל הקלה, כי תחת שייך גם על המרום.

Depths of Height and Depths of Below: This is the Sefhira of *Binah* - Understanding. Note: The Mishna does not refer to up and down, but height and below. Because below relates to height precisely the way afterwards relates to beginning. It does not suggest opposites, as from one extreme to the other. Heights also have underneath.

43. עומק מזרח ועומק מערב: צחי' חסד וגבורה, סוד פנים ואחור.

Depths of East, Depths of West: These are the Sefhirot of *Chesed* - Lovingkindness and *Gevurah* - Withholding, source of Face and Backside.

44. עומק צפון: צחי' כוח הוא הידיעה מתי לעזור. סוד ושמאל דוחק.

Depths of North: This is the Sefhira of *Hod* - Beauty, knowing when to stop. This is the Mystery of the saying (Sotah 47a) "Left hand rejects."

45. ועומק דרום: צחי' נלח הוא הידיעה מתי להתחיל. סוד ימין מקרבת.

Depths of South: This is the Sefhira of *Netzach* - Victory, knowing when to begin. This is the Mystery of the saying (Sotah 47a) "Right hand embraces."

46. א"ל מל"ך נאמ"ן: פי' סוד שדרשו עליו בגמ' (נדה ל:) עובר צמעי אמו נר דלוק לו על ראשו ולופה ומציע מסוף העולם ועד סופו שנאמר (איוב כ"ט ג') צבלו נרו עלי ראשי, כמו שפרשתי צפתחת המשנה.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(כה)

⁴⁷ממעון קדשו ועד עדי עד.

El Melech Ne'eman: This is the mystery taught in the Talmud (Nidah 30) The fetus in the womb has a lamp shining above its head and it observes and gazes from one end of the world to the other, as it is written, (Job 29:3) "In the radiance of his lamp over my head, in his light I traverse the dark." as was explained in the preface to this Mishna.

47. ממעון קדשו: עיין לקמן משנה י"א, ד"ה מטונו.

From His holy abode: See Mishna 11 (cit loc Abode)

48. ועד עדי עד: פי' שזמשהנה זו באנו על סוד המקום והעת, בחי' מסוף העולם ועד כופו שאינו מוגבל במליאות לא בדמיון האדם (נפש) לא במרחב (עולם) ולא בעת (שנה).

Until the time until: In this Mishna we are referring to something beyond time and space. Usually the Talmudic expression: "from the end of the *Olam* - עולם - World to its end" is understood to mean, from one end of the universe to the other, as well as, from one end of time to the other. The use of the phrase *Ad Adei Ad* - עד עדי עד - in our Mishna, suggests something beyond that. Something that cannot be encompassed by the mind or the imagination of a person, (*Nefesh* - נפש - Soul) nor by the physical boundaries of space (*Olam* - עולם - Universe) nor by time (*Shana* - שנה - Year).

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(כב)

Mishna 5

Ten Sephirot of nothingness, their appearance is as the observation of a flash and their purposes have no end, and His word is in them in desire and back. They chase His saying like a whirlwind and bow before His throne.

משנה ה'

עשר ספירות בלימה צפייתן כמראה הבזק ותכליתן אין להם סוף, ודברו בהן ברצוא ושוב, ולמאמרו בסופה ירדופו ולפני כסאו הם משתחיים.

Preface to Mishna 5

The source of this mishna is the text in Ezekiel (1:13), "And between the *Chayoth* - Living Creatures it was like burning coals of fire, as if flames were going one after the other between the *Chayoth* - Living Creatures; and the fire was bright, and out of the fire went thunder-flames. (1:14) And the *Chayoth* - Living Creatures desire and came back as quickly as a thunder-flame." In the Midrash (Yalkut Ez. ibid.) "R. Aibu says: Note: the text does not say the *Chayoth* - Living Creatures Run (*Ratzoth* - רצות) rather the texts says Desire (*Ratzo* - רצוא) i.e. they desire to do God's bidding." The real meaning of the root of this word - usually translated to indicate running - is desire. The next word, Return (*Shov* - שוב) suggests an opposite to running and desiring, returning and regret or whatever the opposite of desire might be in this context. (We will explore this later in greater depth.) This explains the mystery of *Olam Hazeh* - This World. In a simpler world, in the world of the Simple Desire i.e. in the world of *Keter* - Crown there is no room or place for contradictions to co-exist. If there is desire there is no room for repulsion, demurral or rejection. If there is a cessation of desire there cannot simultaneously be desire. In This World however, everything is possible, even two diametric opposites co-existing, as we explained above, (Preface to Mish 1) in the Halacha there is a working concept of desire brought about through coercion. They force him until he says, "I want." This explains the mystery of the Sephira of *Chokhma* - Wisdom, as we explained in the previous mishna in discussing Depths of Good Depths of Evil, that the two can be carried simultaneously in *Chokhma* - Wisdom.

פתיחה למשנה ה'

שורש משנה זו בפסוק (יחזקאל א' י"ג-ד) ודמות החיות מראה כגחלי אש בערות וגוי', והחיות רלוא ושוב כמראה הבזק ע"כ. ומבואר בילקוט שם, א"ר איצו רלות אין כתיב כאן אלא רלוא רלוא לעשות שליחותו ע"כ. שענין רלוא מורה על רלון. ושם משמעו חרטה ותשובה. וזה סוד העולם הזה, כי בעולם הפשוט ברלון הפשוט דהיינו צספי' הכתר א"א לשני הפכים להתקיים יחד, ואם יש רלון אין חרטה ולהיפך אם יש חרטה אין רלון, אבל בעולם הזה הכל שייך ואפילו שני הפכים יחד, וכמו שהסברנו לעיל בפתיחה למשנה א' שיש מושג בהלכה שרופין אותו עד שיאמר רלוא אני. וזה סוד ספי' החכמה כמו שהסברנו במשנה הקדמת מענין עומק טוב ועומק רע שסובל שניהם יחד.

This mishna talks about the appearance of the Sephirot, i.e. the form and shape that the Simple Desire takes. In Mishna 4 we learned that the Ten Sephirot have measures, i.e. clothing a variety of desires. Because this is what the dress and clothing is for, to be of assistance in describing the person or thing so attired. So, we use the analogy of clothing to describe God's presence. The Torah and *Mitzvot* - Commandments are clothing whereby we recognize the shape, so to speak, of God. As we read in the *Mei Hashiloach* (Vol I. Megilla 12a) "God gave the Torah and Mitzvot - which are forms of clothing - to the Jewish People in order that with them they might be able to grasp His essence. Since the fact remains that in this world no one has the capacity to grasp the essence of God without resorting to this clothing." If something is not perceivable or not within the realms of the visible due to its holiness and separateness from physical phenomena, then the

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(ב)

only way to "see" it is by observing the clothing wherein it is dressed, the shape of the clothing will say whatever can be said about the the shape of the invisible. And so it is with God. The clothing God wears is designed specifically to give us an idea of God's shape, so to speak. Similarly, the Sephirot have clothing too.

והמשנה הזאת מדברת על ענין מראה הספירות, והיינו דמות ולורה שלרצון הפשוט. כי צמשה ד' למדנו שעשר ספי' הן צמדה, פי' מלצשים לרצונות שונים כי זה סוד הלצשים והצגדים להורות טיבו של דבר או אדם המלצש. כמו שהתורה והמלות הן לצושים להקצ"ה שע"י אפשר לצייר ולדמות בשכלנו עלמותו ית', שהוא ית' ורצונו ניכר ע"י התלצשותו צהן. כדאיתא צספ' מי השילוח (ח"א מגילה י"ג). וז"ל כי השי"ת נתן להם לישראל תורה ומלות שהם לצושים שעל ידם יוכלו להשיג עלמותו ית', כי בעולם הזה אין צכה אנושי להשיג עלמותו ית' צלתי ע"י לצושים עכ"ל. כי כל דבר שאי אפשר להסתכל עליו משום עולם קדושתו והבדלתו מהמושגים הגשמיים אינו ניכר רק ע"י לצושים שמלצשים אותו מחוץ לו כציכול. הן הספירות יש להם מלצשים.

This mishna discusses the Sephirot and what they look like, so to speak, without clothing. Which is to say, we are not examining hidden or secret desires. Rather those desires we can comprehend and understand, those we can recognize and appreciate their reasons. It is by recognizing the desires as they flow through us that a person can come to realize what God's purpose was in planting them in us, in our natures. Thus we may come to know what it is that God wants of us right now. This explains the mystery of the Sephira of *Binah* - Understanding. And when a person unifies these two aspects of his knowledge, learning to experience them simultaneously, a person reaches the level of *Da'at* - Knowing which flows from the *Da'at Elyon* - Supernal Knowing, about which there is a covenant. (see Mishna 2)

ומשנה זו מדברת על הספירות ועל מראהן צלי לצושים. כלומר שאין הרצונות מלצשות ומוסתרות אלא רצונות שאפשר להבין ולהשכיל אותם ולהכיר טעמן ונמוקן. וע"י שהאדם מרגיש בעצמו תכלית הרצונות שהטבע צו הצורה ית' מציין מה שהקצ"ה רולה ממנו צההוב. וזה סוד ספי' הציונה. וכשמאחד שני ידיעותיו שמרגישם כאחד אז מופיע צו צחי הדעת דעת עליון שעל זאת נכרתה הצרית.

Mishna 5

Ten Sephirot of nothingness, their appearance is as the observation of a flash and their purposes have no end, and His word is in them in desire and back. They chase His saying like a whirlwind and bow before His throne.

משנה ה'

⁴⁹עשר ספירות בלימה ⁵⁰צפייתן ⁵¹כמראה הבוק ⁵²ותכליתן ⁵³אין להם סוף, ⁵⁴ודברו ⁵⁵בהן ⁵⁶ברצוא ⁵⁷ושוב, ⁵⁸ולמאמרו

49. עשר ספירות בלימה: פי' אותן שאמרנו (צמשה ד') שהן כמו לצושים לרצון הפשוט צמדתן, צהצונות עלהם רואים שהרצון צהם אינה רלופה כמו שנראה בעליל אלא סירוגי כמו זרם-חילופין.

Ten Sephirot of nothingness: Meaning, those Sephirot about which we said in the previous mishna that they are as garments to the Simple Desire in their *Midot* - מדות - Clothing, when we examine and contemplate them, we see how the Desire flowing through them resembles not so much a stream, as was our impression on first glance, but rather like an alternating or intermittent current.

50. צפייתן: פי' הלפייה היא הצוננות דבר מתוך דבר (פי' ר"י סגי נהר) והיינו ספי' הציונה, וכן דרש צגמ' (שצת ק"ד) מנלפ"ך לופים אמרום, (עיון צרמצ"ן שם - מהירושלמי) לופים מרמז להני דרדקי דהוי ציונה ר' אליעזר ור' יהושע וגם צגמ' אין דורשין מעשה צרציו"ח וצן זומא שאמר לופה הייתי צין מים עליונים למים תחתונים וכו', משמעתו הצנה והצחנה צלצ.

Their appearance: The word *Tzippyatan* - צפייתן - their appearance refers to the insight obtained when deriving

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(א)

something from the contemplation of another thing. The Sefirot of *Binah* - Understanding is classically taken to mean understanding something out of another thing. So we read in the Talmud, (Shabbat 104a) *MNaTZPACH* - were rediscovered by the *Tzofim* - Seers. *Tzofim* - Seers hints to the interpretation of the Hebrew letters described by "those schoolboys" a series of brilliant insights into the shapes and meaning of the letters in the Talmud (ibid.) The schoolboys were, in fact, Rabbis Yehoshua and Eliezer the Great. Another Talmudic use of the word *Tzofim* - Seers comes in the Talmud (Chagiga 13b) where we find R. Shimon b Zoma in dire straits after having entered Paradise in the company of R. Akiba and two other scholars. R Yehoshua asked him what he was doing, and he answered "I was *Tzofeh* - Scrutinizing between the waters below the heavens and the waters above the heavens. The implied meaning then of *Tzofim* - Seers, *Tzofeh* - Scrutinizing and *Tzupiyatan* - appearances suggests understanding in the depths of the heart.

51. כמראה הבזק: פי' כז"ק דמיון בעין אותו מראה הבזק אבל לא הבזק ממש. ומראה הבזק עלמו הוא התפוללות. וענין הפללה הוא דבר שזורף ואוכל ומכסה את עלמו צמחיות מדימה. אפשר שלא השתמש צמחית זרק אלא בזק שפירושו המפשרים שהוא אש הילא מן הכבשן להורות שתולאת הבזק משונה קלת מן הזרק. שמראה הבזק תשאר כמו השראה אחר הפסקת התיאורה כמו רשימה בעין הרואה.

As the observation of a flash: Not exactly and precisely the observation, but resembling it somewhat. Like the explosive effects of a blow-back from a blast furnace. It is unlike that flash in that it does not utterly consume and devour itself instantaneously. It is possible that lightning is deliberately not chosen as the metaphor, but rather the flashing explosion of gases from the mouth of the blast oven, because the mishna is attempting to describe the image of the Sefirot as a residual image retained on the retina of the eye after the cessation of the flash; an after image.

52. ותכליתן: פי' ותכליתן אינן כמתן כי מתן עשר לבושין תוך עשר לבושין וגו' סוד מספר קטן ומספר גדול אי"ק כז"ר וגו' שאין להם סוף. אבל תכליתן אינם עשר תוך עשר אלא אחדים.

Their purposes: Their purposes are distinct from their measure. Their measure, as was said in the previous mishna, are ten garments inside ten garments ad infinitum. This explains the mystery of the *gematria* - numerical values of the *Mispar Katan* - Small Numbers where:

- א - *Alef* = 1, - י - *Yod* = 10, - ק - *Kof* = 100, - אלהף - *Aleph* = 1000.
- ב - *Beth* = 2, - כ - *Chaf* = 20, - ר - *Resh* = 200, - ך - Final *Chaf* = 500.
- ג - *Gimel* = 3, - ל - *Lamed* = 30, - ש - *Shin* = 300, - ם - Final *Mem* = 600.
- ד - *Daleth* = 4, - מ - *Mem* = 40, - ת - *Tav* = 400, - ן - Final *Num* = 700.
- ה - *Heb* = 5, - נ - *Nun* = 50, - ף - Final *Peb* = 800.
- ו - *Vav* = 6, - ס - *Samech* = 60, - ץ - Final *Zadi* = 900. These number are without natural end. So the Sefirot appear without natural end, nevertheless, their purposes are not infinite, rather individual desires.

53. אין להם סוף: ופי' שהרמוזות אינן מתחלפות בלבושיהן כמוצן בספי' חכמה (במשנה הקדמה) אלא כמו שמרגישים בספי' זינה שהן נפסקות לגמרי. כי הרמון הפשוט הפסיקה מה שהיה קודם (ענין הקדמה למשנה א' ד"ה מה שאומרים) וזה מבוהה תמיד ולעולם להפסיק מה שיש, להתחיל לראות מחדש. כי מלך החכמה אדם מרגיש רמוזותיו רמוזותיו צחי' עשר שאין להן סוף, ומלך הזינה מרגיש רמוזותיו נפסקות ותכליתן אין סוף.

Have no end: The Sefirot as Desires don't change in their clothing, they are not constantly shifting their form between states as was understood from the previous mishna in the discussion of *Chokhma* - Wisdom. Here we talk about the Sefirot as desires which intermittently stop and start again. The Simple Desire stopped being what it was previously, and became a fresh desire. This is the constant nature of the Simple Desire, to interrupt what exists to begin some fresh desire. From the point of view of *Chokhma* - Wisdom a person experiences his desires as a constantly reinforced, continuous stream of wants and needs. That corresponds to the description we got in the previous mishna of Ten Sefirot whose measure has no end. From the point of view of *Binah* - Understanding a person experiences his desires as constantly being interrupted. It is their ends or purposes which appear to be infinite, not their duration.

54. ודברו: פי' ואע"פ שהרמון מורגש בנו צמוד החכמה והזינה כמו שהבארנו ע"ז הרמון נוצעת ממקורה בלי שנוי. ודברו בזה פי' רמון הפשוט ית' מופיע בספי' החכמה והזינה ומורגש בזה. וכונתו למה שכתב לעיל (משנה ג') והעמד דבר על צוריו. אותו דבר שאמרנו כבר דהיינו הצרית יחוד שהיא הדעת.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(גב)

And His word: Although we stated in the mishna previously that we experience our desires through the medium of these two sephirot, *Chokhma* - Wisdom and *Binah* - Understanding. Nevertheless God's Simple Desire flows from the source unchanged. God's word in them refers to God's Simple Desire manifesting in the sephirot of *Chokhma* - Wisdom and *Binah* - Understanding and experienced and felt through them. The mishna here provides a clarification to what was said in mishna 3, i.e. Stand everything on its verity. The *Davar* - דבר - "thing" there in that mishna is the very same *Davar* - דבר - "word" here in our mishna. There it was explained to be referring to the *Bris* - ברית - Covenant of Unity that is the *Rachamim* - רחמים - Compassion running through all creation as the Sephira of *Da'at* - Knowing

55. בהן: איתא צווח"ק (ג' פא). וצגיני כך כתיב (איוב כ"ג י"ג) והוא צאחד ומי ישיבנו, לא שארי קודשא צריך הוא ולא אשתכח אלא צאחד, צאחד, אחד מצעי ליה, אלא צמאן דאתתקן צקדושה עלאה למבוי חד, כדין הוא שריא צאחד, ולא צאתר אחרא: ואימתי אקרי צר נש אחד, צשעתא דאשתכח דכר ונוקצא, ואתקדש צקדושה (ס"א צעטרין) עלאה, ואתכוון לאתקדשא: ותא חזי, צזמנא (פא): דאשתכח צר נש צזוגא חד דכר ונוקצא, ואתכוון לאתקדשא כדקא יאות, כדין הוא שליט, ואקרי אחד צלא פגימו, צגיני כך צעי צר נש למחדי לאתתיב צבהיא שעתא, לצמנא לב צרעותא חדא עמיב, ויתכוון תרויבו כחד להביא מלה: וכד משתכחי תרויבו כחד, כדין כלל חד צנפשא וצגופא, צנפשא לאדצקא דא צדא צרעותא חדא, וצגופא כמה דאוליפנא, דצר נש דלא נסיב הוא כמאן דאתפליג, וכד מתחצרן דכר ונוקצא, כדין אתעצידו חד גופא, אשתכח דאיכו חד נפשא וחד גופא, ואקרי צר נש אחד, כדין קודשא צריך הוא שארי צאחד, ואפקיד רוחא דקדושה צבהוא אחד, ואלין אקרין צנין דקדושה צריך הוא, כמה דאתמר, וצגיני כך קדושים תבוי כי קדוש אני יכו"ה: זכאין אינון ישראל דלא אוקים מלה דא צאתר אחרא אלא ציה ממש, דכתיב כי קדוש אני יכו"ה, צגיין לאתדצקא ציה ולא צאחרא, ועל דא קדושים תבוי כי קדוש אני יכו"ה אלהיכו"ה: עכלה"ק. ופי' צהן דווקא כשפיי' חכמה וצניה פועלות כאחד.

Is in them: We learn in the Zohar (Vol III 81a) Therefore is it written (Job 23:13) "He is in one, and who can oppose Him." God only dwells and may only be found in One. Question: Ought not the text to have said, He is One, why does it say, He is in one? What does it come to teach us? It means God only dwells in one who is so established in holiness that they have become one. That's what the verse means when it says "He is in one," and nowhere else. And when is someone called one, only when he is a balance of male and female and has become established in supernal holiness and has intention to achieve a state of holiness. Come and see, when a man is in perfect union of male and female and has the proper intention to sanctify himself as he should, he is in a state of perfection and is called one without blemish. That's why every man should strive to give pleasure and joy to his wife at that time, to invite her with love to unite with him. And both of them should have the *Kavana* - intention as one for that *Milab* - Word. And when they find themselves together as one, like that, completely one in body and soul - in soul to unite with one another in love with him - in body as was taught, a man who dwells unmarried is like someone split and incomplete. When man and woman come together to connect they are recreated into a single body, and thus we find that they have become a single soul in a single body, only then is the person called One Man. Similarly, God only dwells in the one. God's spirit therefore may be found dwelling in that oneness, and so, that couple are referred to as Children of God, as we learned, Therefore shall you be holy, says God, for I am holy - YHVH. Lucky are the Jewish People that this *Milab* - Word exists nowhere else but in God, in actuality, as it is written: Be you holy for I am holy The Lord, your God. end quote. In summary, it is only when the Sephirot of *Chokhma* - Wisdom and *Binah* - Understanding operate together as one.

56. ברצוא: פי' צרצון כמו האומר הנני. שכן הוא צמליאות צעולם הזה שהרצון להצדוג יש צו גם צחינת רצון להשפיע תענוג ורצון לקבל תענוג, רצון להשמיע ורצון להשמע, רצון להתאהב לאהוב ולהאבד, רצון להתאחדות המשפיע עם המקבל. להגיע לאותו ידיעה שאין לו שום כח מעצמו וצבעתו צלתי דעתם האחיד. וגם אין לו רצון לקבל שום תענוג זולת תענוג המשפיע. (עיין ספ"ק תורת אמת (לוצלין) חלק א' פרשת ויגש, ד"ה ויגש אליו [ד'] צאריכות) וכשאדם מתצונן צספירות צריך לשום לב שמה שמקיים אותם היא החוט המשולל (עיין לעיל ד"ה וצריה) שהיא הרצון הפשוט של הקצ"ה. ואע"פ שהרצון אינה מורגשת צאדם אלא כזרם-חילוף צין צמוחו צין צלצו וצין צמעיו צפעימת הדפק שהוא צדמו כי הדם הוא הנפש, עכ"ז רצונו הפשוט ית' נשארית צלי שנוי. (ועיין לקמן משנה ז' ד"ה צרצוא ושוצ)

In desire: What we mean is the desire that says emphatically: *Hineni* - Here I am! For this is how it is in reality in this world, the desire for *Zivug* - Coupling has two aspects, the desire to give pleasure and the desire to receive pleasure, desire to listen and the desire to be heard, desire to be loved as well as the desire to love, desire for the unification of giver and receiver. Desire to reach the state of knowing that you have no power of your own and by yourself but what comes from this shared knowing you have generated together. It also means not having the desire to receive any other pleasure but the pleasure of giving. (See *Torat Emet* - Lublin Vol I. Vayigash) And when someone contemplates the Sephirot he needs to pay attention to that which sustains them, that thread stripped of attributes connecting God and His creatures, i.e. God's Simple Desire. And although the desire may only be experienced in us

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(ג)

⁵⁹ בסופה ירדופו ולפני כסאו הם משתחווים.

humans as an alternating current, whether in the mind, heart or viscera in the pulse of the blood - for the blood is the soul - nevertheless the Simple Desire remains unchanging. (See Mishna 7)

57. ושוב: פ"י ושוב כמו האומר נא, לשון בקשה.

And back: What we mean is the desire that says emphatically: *Na* -Please! An expression of prayer.

58. ולמאמרו: פ"י למלכותו בעולם הבריאה. כי המאמר הראשון הוא מאמר בראשית ברא ה' את השמים וגו', כדאיתא בגמ' (ראש השנה ל"ב). בראשית נמי מאמר הוא. ולא נאמר עד שאמרו מרע"ה בפירוש במתן תורה ששכינה מדברת מתוך גרונו שהיא סוד השפע המושפע בחי' הראון הפשוט להטיב כד"א רצה הקב"ה לזכות את ישראל וכו'.

His saying: Here the mishna is referring to the God's *Malkhut* - Sovereignty in the world of Creation. Because, as was explained in the first mishna, God's first saying was the statement, In the beginning God created Heaven and Earth. As we read in the Talmud (Rosh Hashana 32a) "In the Beginning is also a 'saying' of God." Although it was not articulated until Moses spoke those actual words explicitly, at the giving of the Torah at Sinai, when the *Shechina* - Divine Presence spoke from his throat, nevertheless it was God's saying. This explanation of the concept of 'His Saying' explains how the Simple Desire manifests as - רצון להטיב - the Desire to do Good, which results in the revelation at Sinai, as the mishna says (Avot 6:13) God wanted to benefit the Jewish People that's why He gave them more Torah and more Commandments.

59. בסופה ירדופו: פ"י היסוד. (עין ספ"ק תורת אמת חלק א' פרשת ויגש, ד"ה ולא יכול יוסף להתאפק) וז"ל אמנם ידוע, שבחי' יוסף, בחי' יסוד נדיק, אות ברית מצוה דבירה, מקור השפעת השפע, ומקודם שבא העת שיתגלה, היה בו בחי' האמנוס להתאפק, וברגע הוא עת ההתגלות, לא הי' באפשרות לעכב עוד רגע כידוע ענין הזה בבחי' הזאת בעולם, שברגע ביאת התגלות השפע לזאת בפועל, אין באפשרות לעכבה כמעט רגע, וכן הוא המדה הזאת בשורשה, עכ"ל. וזה סוד הדעת שהיא הרגע ביאת התגלות הראון הפשוט.

Chase like a whirlwind: This refers to the Sefira of *Yesod* - Fundament. R. Leibl Eiger in his commentary on the Torah, (Torat Emet - Lublin Vol I. Vayigash) says: "It is well known that the level at which Joseph stood was the level of *Tzadik Yesod* - The Saint who is the Fundament of the world, the letter of the covenant, the fountain of the wellspring, the source of the flow of abundance. But before the moment had come for him to be revealed it was vital for him to be in *Tzimtzum* - Constriction, to hold back. But once the moment came for him to be revealed it was impossible to hold it back even one second as is well known in the matter of *Yesod* - Fundament in this world. Once the orgasm has in fact been triggered it is impossible to restrain it beyond the moment. And it is the same in the spiritual world, in its root at the source." This explains the mystery of *Da'at* - Knowing, for it refers to the the split second when the Simple Desire is revealed.

60. ולפני כסאו הם משתחווים: פ"י עולם הכסא הוא עולם הבריאה מדי' עולמות אילנות, בריאה, יצירה, ועשייה. וספר יצירה הוא בעולם היצירה שהוא עולם היצירה. וכשנשפע השפע כדקירות בבחי' יסוד ליגור השפע, אז מתחברים העולמות כבי עוז, וזה נקרא השתחוויה.

And [they] bow before His throne: The world of the throne is the World of *Briah* - Creation, second of the four hierarchical worlds *Atzilut* - Archetypes, *Briah* - Creation, *Yetzira* - Formation, *Assiya* - Action. Sefer Yetzira deals with the *Olam Hayetzira* - World of *Yetzira* which is the world of desires. And when the divine abundance flows as it should, when the Sefira of *Da'at* - Knowing acts as a conduit for the divine desire to flow from God to the World then the upper (male) and lower (female) worlds unite as they should and as is proper. This is called bowing.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(ד)

Mishna 6

Ten Sephirot of nothingness, their measure is ten without end. Their ends inserted into their beginnings and their beginnings into their ends, like a flame tied to an ember. For He is a singular master who has no second; and before one what do you count?

משנה ו'

עשר ספירות בלימה מדתן עשר שאין להם סוף, נעוץ סופן בתחילתן ותחילתן בסופן כשלהבת קשורה בגחלת. שאדון יחיד הוא ואין שני לו. ולפני אחד מה אתה סופר.

Preface to Mishna 6

After explaining how the *Shefa* - Abundance flows through the Sephira of *Da'at* - Knowing, which is the revelation of the Sephirot without clothing, all of them simultaneously, resembling a flow of alternating current, the Mishna returns to the original subject. Explaining how although the Sephirot represent a materialization and clothing of the Simple Desire in order that through them the Universe of Matter can come into being, as will be explained at length, nevertheless, the two ideas are like twin representations of the same concepts, aimed at the same purpose and are not contradictions.

פתיחה למשנה ו'

אחר הסבירו ענין השפעת השפע סוד הדעת שהיא התגלות הספירות צלי לצושין כולם צצת אחת כמו זרם-חילופין, חוזר לענין ראשון להסביר איך שהספירות אע"פ שהן כמו תלבושת וגשום רגון הפשוט כדי שעל ידיהן תשתלשל המליחות כמו שאפרש להלן, אעפ"כ כולן מתאימות, ולמטרה אחת מכוונות הנה.

Now, one of the fundamentals of our faith in the Holy Blessed One, one of the basic tenets of Judaism, of the Torah is that God is good and His purpose and desire is to benefit His creatures. Even though we may be overset with all the poisonous and spiteful waters of the world, although we are plunged and drowned in them without being purified, though they come into our soul and no one says 'Enough' to our woes. yet we continue to believe that God is all good and only benign. The question is, how do we arrive at this faith? It would seem that Maimonides who enumerated 13 principles of faith did not want to include the expression that God is good in his well known dogmatic creed. He goes as far as saying, "We believe the Creator does good with those who obey His commandments and punishes those who transgress." But Maimonides might have added a word and written. We believe the Creator is good and does good etc. the way King David did in the psalm (119:68) "You are good and do good, teach me your statutes."

הנה מיסודות אמונתנו בהקצ"ה ומעקרי תורתנו ודתנו הוא שהצורה יתצרך שמו טוב הוא ורגונו להטיב לצרואיו, ואע"פ ששופטים ועוזרים עלינו כל המים הזדונים בעולם ועוד אין אנו נטורים, וצאים עד נפש ואין מי שיאמר ללרותינו די עכ"ז הקצ"ה טוב ומטיב הוא. וקשה מנלן הא. וכנראה שהרמב"ם ז"ל לא רצה ללרף ולהרכיב האמונה הזאת והצטחון שצורה בעלמנו טוב הוא אם האמונות שלי"ג העקרים הידועים לכל ישראל, ונאמר אני מאמין באמונה שלמה שהצורה ית"ש גומל טוב לשומרי מצותיו ומעניש לעוזרים וכו', ולא נאמר שהוא ית' טוב וגומל טוב כמו שאמרו דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ח) טוב אתה ומטיב למדני חקך.

It is written (Psalm 145:16) "Open Your hand and satisfy every living thing - desire." Nearly all

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(ה)

the commentators interpret the word - רצון - *Ratzon* - desire to mean, God fulfills the desire of all creatures; to read, "You open Your hand And satisfy the desire of every living thing," which is a mistake. Some aspects of the verse need interpretation. a.) why have the word - רצון - *Ratzon* - desire in the sentence at all? It would have been comprehensible if it had merely said, "Open Your hand and satisfy every living thing," without the word desire on the end. b.) Surely if there is satisfaction then the desire no longer exists, why mention it? c.) How can one express the belief that God satisfies all creatures when even the sages themselves admit in the Midrash, (Eccl. Rabba 1:32) R. Yudan in the name of R. Eivo says, No one leaves the world with even a half of their desires fulfilled. If they have 100 they must have 200, If they have 200 the must have 400.

והנה כתיב (תהילים קמ"ה ט"ז) פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון⁶¹. וכמעט כל המפרשים תרגמו או פירשו רצון כמו רעותהו, רצון כמו רגונם ותאותם שיספיק להם הקצ"ה די מחסרם. וטעות הוא. ויש כמה פרטים חסרים ביאור בפסוק.

א. למה לי תיבת רצון בכלל שהיא אך למותר והיה די לכתוב פותח את ידך ומשביע לכל חי.

ב. לכאורה עם יש שובע אין רצון ועם התאוה נשאתר אין שובע.

ג. מה פירוש ומשביע לכל חי, והא אמרו חז"ל (מדרש רבה קהלת א' ל"ב) אמר ר' יודן בשם ר' איבו אין אדם יולא מן העולם וחיי תאוותו בידו אלא אין אית ליה מאה צעי למעבד יתהוין תרתין מאווין ואין אית ליה תרתין מאווין צעי למעבד יתהוין ארבעה מאה ע"כ.

It would seem the real meaning of the verse is that the desire is in itself the satisfaction the psalmist is talking about. That which a person experiences inside, the aspirations, the longing and desires, these are all examples of the simple, divine Desire. As the sages teach, (Shabbat 133a) It is written, (Deut 30:20) "To cleave unto Him." Is it then possible to cleave unto the *Shechina*? Surely, what it really means is to cleave unto God's characteristics. Also, to cleave unto His sages. What they are saying is that the sensations we experience are mirror images of the divine sensations. Cleaving unto God's characteristics means imitating God's actions. Just as He is compassionate so we must be compassionate, etc. It all distils down to our sensations and feelings because that is how we experience the divine desire flowing through us. The good that is promised as a reward to the righteous and those who do God's will is that ability to feel the desire in their guts. As the prophet Jeremiah said (Jer. 31:19) "My viscera long for him." That is the meaning of the dictum "The reward for obeying a commandment is another commandment." Because the sensation of wanting to worship God - that someone feels inside him or herself, in their body, is the realization and materialization of the Simple Desire. This is the subject of the Mishna.

וה"ל משמעות פשוט הפסוק שהרצון היא היא השובע. שמה שמרגיש האדם בתוכו שאיפות ותאוות ורגונות הן דוגמת הרצון הפשוט כמאמר חז"ל (שבת קלג.) כתיב ולדבקה צו (דברים ל' כ'). וכי אפשר לדבקה צענינה וכי, אלא⁶² הדבקה

61. ועיין טור (א"ח סימן כ"א) שכתב חז"ל ולריך לכוין צהלה לדוד דא"ר אלעזר כל האומר תהלה לדוד בכל יום ג"פ מוצעה לו שהוא צן העולם הצא ויותר יכוין בפסוק פותח את ידך שיעקר מה שקבעו לומר בכל יום הוא צעזיל אותו פסוק שמזכיר צו שצחו של הקצ"ה שמשגיח על בריותיו ומפרנסן ע"ל.

The Tur (OC. 51) writes, One must concentrate when reciting Psalm 145, as R. Elazar says, Whoever recites this psalm three times a day is assured of a place in the world-to-come. And one should pay special attention to the verse (ibid. 16) "You open Your hand And satisfy the desire of every living thing," because the chief reason this psalm is said everyday is for this verse which praises God's providential supervision of His creatures and his care for them.

62. והגיד הרבי רבי צונס ז"ל, דזכו רק ביחיד, אולם צרבים כתיב (שם ד' ז) ואחם הדבקים צה' אלקי חיים כולכם היום. שהשי"ת דבוק צצני

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(ל)

צמדותיו, וכן הדבק בחכמים וכו'. שזה שהאדם מרגיש רלון צמטיו הוא דוגמת הרלון הפשוט צו ית'. וזה הטוב הלפון ללדיקים ולעושי רלונן שניתן להם להרגיש הרלון תוך מעיהם, צחי' המו מעי לו (ירמיה' ל"א י"ט), שהיא צחי' ⁶³שכר מלוא מלוא, שמה שמרגיש האדם צחוכו הרלון לעצדו ית' הוא צחי' התגשמות הרלון הפשוט. ועל ענין זה מדובר צמשנה.

Mishna 6

Ten Sephirot of nothingness, their measure is ten without end. Their ends inserted into their beginnings and their beginnings into their ends, like a flame tied to an ember. For He is a singular master who has no second; and before one what do you count?

משנה ו'

⁶⁴עשר ספירות בלימה ⁶⁵מדתן עשר שאין להם סוף, ⁶⁶נעוץ סופן בתחילתן ⁶⁷ותחילתן בסופן ⁶⁸כשלהבת קשורה בגלגלת.

ישראל, ועל ידי זה יכול להיות להם דבקות צו יתצדק ע"כ. (עין ספר קול מצטר ח"א - פרשת ואתחנן)

The Rebbe R. Bunim of Pshischa says that this command, to cleave unto God, is only said to individuals. For the entire community of Israel as a whole it is already connected to God, as it is written, (Deut 4:4) And you who cleave unto God your Lord, you are all alive this day.

63. (אבות ד' צ') צן עזאי אומר וכו' שכר עזרה עזרה ע"כ. ופירושו לא שהצבעל עזרה נענש על עזרתו צעזרה אחרת דהא אומר צהדיא עזרה גוררת עזרה. אלא שצדיוק אוחו עזרה שעצר עליה היא צעלמה שכר ועושה על העזרה שעשה. ולהצין דצרו נפרש מימרא צגמי' (סוטה ג.) ריש לקיש אמר אין אדם עוצר עזירה אלא אם כן נכנס צו רוח שטות, ע"כ. כי מקור החטא הוא השכחה שצא לו ע"י רוח שטות שנכנס צו. ותקונו הוא לצבור איד שצשעת החטא לא היה ניתק ממנו השגחתו ית' אפילו לרגע קט. כענין המצואר (חולין קל"ט): המן מן התורה מניין שנאמר המן העץ אשר לוייתך לצלתי אכול ממנו אכלת. ועיין ספר תפארת יוסף - פורים וז"ל היינו שזאת השאלה שאל השי"ת את אדם הראשון היאך יכול לדמות צדעתך שזה העץ אשר לוייתך לצלתי אכול ממנו אכלת ועזרת על הצווי הלא צרתי אוחך לתכלית הטוב עכ"ל. שזה שחשצו ישראל שח"ו אצדה תקותם זה נקרא השתחואתם לללם עיי"ש באריכות. וצו מוצן פי' מימרא דצן עזאי, שכר עזרה עזרה, כי זה שכר עזרתם היינו ברוח שטות שנכנס צהם שהטעה אותם צמחשצב שח"ו נעתק מן השורש הוא הוא העזרה עלמה והוא הוא העושה.

(Ethics of the Fathers 4:2) "Ben Azai says ... the punishment for an *Aveira* is an *Aveira* ... the reward for a *Mitzva* is a *Mitzva*." What it means is not that the transgressor is punished by being forced to do another *Aveira* - transgression, for the text already says clearly that one *Aveira* - transgression drags another one behind it and a *Mitzva* drags another *Mitzva* behind it. The concept of the reward being the very act, the doing of the thing itself, has a meaning beyond the ordinary understanding of the Mishna. To understand it properly we must look at the Talmud (Sotah 3a), Resh Lakish says, No one commits a sin unless some spirit of madness enters them first. What he means is this. The source of all sin is the forgetfulness which comes about through the spirit of madness entering him. The fixing of the sin afterwards is in remembering how even during the moment of sin God's providence and supervision was not interrupted even a single moment. As we learn in the Talmud, (Chulin 139b) Where is there a hint to Haman in the Torah? Only, as it written (Gen 3:11) "Could it be from that tree of which I commanded you not to eat you have eaten?" In the book Tifferet Yosef (Purim) we read, This was God's question to Adam. How could you imagine in your mind, even for a moment, that it was possible for you to eat from any tree that I forbade you to eat; how could you think I would allow you to transgress My command. Haven't I created you for an ultimately good purpose? The fact that the Jewish people thought they had lost hope of a benign future, that very thought was the act of a pagan mentality, that is what the talmud means when it blames the troubles brought upon them in the times of Haman and Esther and Mordechai as the consequence of their bowing to an idol. The bowing was in allowing themselves the despairing thought that they had done something, anything that would cut them off completely from their divine source. With this introduction we can understand Ben Azai's statement, "the punishment for an *Aveira* is an *Aveira* ... the reward for a *Mitzva* is a *Mitzva*." The punishment for the transgression is the spirit of madness which enters us making us believe we are cut off from the source, which thought is itself the sin. The reward for obedience is the awareness that we are connected all the time to God, which awareness is itself the command.

64. עשר ספירות בלימה: פי' אותן עשר שאמרנו לעיל (משנה ד') שהן כמו לצושים לרלון הפשוט צמדתן, מדו דג.

Ten Sephirot of nothingness: Those ten mentioned above (Mishna 4) that were described as being clothing for the Simple Desire. The word *Midab* - מדה - is used the way it is used (Lev. 6:3) "And the Priest will wear his *Midab* - מדר -

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(ז)

Tunic of linen.”

65. מדתן עשר שאין להן סוף: וכולם ראויות שונות.

Their measure is ten without end: All of them are different desires

66. נעוץ סופן בתחלתן: מלכות נעוץ ככתר. כי ראונו הפשוט ית' שהיא כמו רלון לדבר מה מתפתח דרך העולמות אבי"ע כמו דאיתא בש"ס בכמה דוכתי שהקב"ה מתאווה לתפלתן של לדיקים. עד שבעולם הדיבור דיינו עולם עבודה הקודש שבו אנחנו עבדים בתורה ותפלה מואהר ומופיע בלבנו ובמחשבתנו ראונו שיוודע ויגלה כבודו ומלכותו לכל יושבי תבל ארצו ויתגדל ויתקדש שמה רבה. והתפלה והבקשה והתחנה בנו שתופיע מלכותו למטה ממנו, למטה מעשרה טפחים ממש ושימלא הארץ דעה את הד' כמים לים וכו' הרלון היתה עזמה, שהיא כמו חשק האם שיגליה בנה בכל עסקיו ומגמתה שיזכה וינאח, שהוא בחי' לא זו מחצבה עד שקרא אותה אמי, כמוצא דדברי חז"ל (שהש"ר ג' כ"ה) שהיא בחי' מלכות, בחי' מלכותא דארעה כעין מלכותא דרקייע, היא בעזמה כמו כתר לעולם שלמטה הימנו. והוי המלכות היתה שבעולם הדיבור שהם תפלתן של לדיקים, נעוץ ככתר כבוד מלכותו ית' בעולם שלמטה הימנו.

Their ends inserted into their beginnings: *Malkhut* - Sovereignty is inserted into Keter - Crown. For God's Simple Desire which resembles God's desire for something develops and evolves through the four worlds of *Atzilut* - Archetypes, *Briah* - Creation, *Yetzira* - Formation and *Asiyah* - Fixing. As we learn in the Talmud in many places, God has a craving for the prayers of righteous people. Until in the world of speech i.e. the world of holiness in which we worship God, study Torah and pray there manifests in our hearts and minds our desire that God be known throughout the world and that His glory be revealed everywhere to everyone, that His name be sanctified and exalted. The prayers and requests and meditations within us representing our desire that God's sovereignty and majesty be manifest here, down on this world, for everyone to behold, that the entire world be filled with knowledge of God as the waters cover the sea. That very desire, which resembles the desire of a mother to see her child succeed in all its endeavors, to be ambitious on her child's behalf, at this level we become, so to speak, the mother of God, as is described in Midrash (Cant. Rabba 3:25) God calls Israel His sister, His lover, and finally, His mother. For that is the meaning of the Sefirot of *Malkhut* - Sovereignty, that which makes the kingdom of Earth into the image of the kingdom of Heaven. *Malkhut* - Sovereignty herself becomes a sort of crown for the world below it, thus the prayers of the righteous are inserted into the *Keter* - Crown of God's glory in the world beneath them.

67. ותחלתן בסופן: כתר נעוץ במלכות. דאיתא (ברכות י'). הני חמשה צרכי נפשי וכו' כנגד הקדוש צרוך הוא וכנגד נשמה מה הקדוש צרוך הוא מלא כל העולם אף נשמה וכו' מה הקדוש צרוך הוא רואה ואינו נראה וכו' מה הקדוש צרוך הוא כל העולם כלו וכו' מה הקדוש צרוך הוא טבור וכו' מה הקדוש צרוך הוא יושב צדדרי חדרים וכו' עיי"ש. ומפרש בספר פני יהושע על ש"ס (שם) שחמשה מיני נשמות מנינו באדם והן נפש רוח נשמה חיה יחידה. נפש - צשעת ילירת וולד צא לו נפש בחי' מלכות. רוח - צשעת לידה צא לו רוח בחי' תפארת. נשמה - צשעת ייקב משדי אמו בחי' צינה אימא עילאה. חיה - מגיע כשצא לגדלות בחי' חממה, ולא כל בר נש זכי ליה. יחידה - צא לו רק אחר מייתה כשמתאחד יאור אם יולרה במקור מחצבתה בחי' כתר. עיין בארכיות בספר פני יהושע מתק דצרו. ומוצן שצחי' היחידה אין לה קיום בעלמא דשקרא כלל. ומשום הכי לא זכה ליחידה אלא משה רבינו ע"ה שהיה אמת גם צחי' חייו בעלמא דין. והנה כתיב (ירמיה י' י"א) ויהו"ה אלהי"ם אמת הוא אלהי"ם חיים וגוי'. וקשה דהא כתיב (דניאל ח' י"ג) ותשלך אמת ארצה ועשתה וגוי'. וכתיב (תהילים פ"ה י"ב) אמת מארץ תלמה וגוי' שהיא בחי' יחידה - מדרגה החמישית ממדרגות הנשמה, בחי' סופן בחי' כתר - מושלכת ממקורה צרומו של עולם, להלכד ולהעשות ולהנעץ צחי' תחלתן צחי' נפש בחי' מלכות - מדרגה הראשונה ממדרגות הנשמה - ביצירת הולד. וזהו התפשטות הרלון הפשוט המתגלגלת דרך כל העולמות.

Their beginnings inserted into their ends: *Keter* - Crown inserted into *Malkhut* - Sovereignty. We learn in the Talmud (Berachoth 10a) those five expression in Psalm 104 reading, My Soul Blesses God, to what do they correspond? they correspond to God and the soul. Just as God fills the world so the soul fills the body. Just as God sees everything but cannot be seen, so too the soul sees without being seen. Just as God sustains the whole world, so too the soul sustains the whole body. Just as God is holy and pure, so is the soul holy and pure. Just as God dwells in the innermost chambers, so too the soul dwells in the innermost chambers. In the commentary *P'nei Yeboshua* (ibid.) there is a deeper explanation. The five attributes of the soul correspond to the five levels of a human life. 1.) *Nefesh* - נפש - soul. 2.) *Ruach* - רוח - spirit. 3.) *Neshama* - נשמה - joins the body when the child is weaned from the breast of the mother who represents *Binah* - Understanding, the supernal Mother. 4.) *Chaya* - חיה - lifeforce comes to the body when a person reaches maturity and greatness. This is the level of *Chokhma* - Wisdom, and not everyone achieves this level. 5.) *Yechida* - יחידה - singularity is the highest level, achievable only after dying when creature and Creator are unified, when things return to the source from which they were hewn to begin

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(ה)

ש'אדון⁷⁰ יחיד הוא ואין שני לו.⁷¹ ולפני אחד מה אתה סופר.

with. This is the level of *Keter* - Crown. Now, *Yechida* - יחידה - singularity really has no place in this world of illusion we inhabit. That explains why only Moses is said to have achieved the level of *Yechida* - יחידה - singularity during his lifetime. Because he was a man of truth with no illusions even while living in this world. It is written (Jer 10:10) "The Lord God is Truth, He is the Living God." On the other hand it is written (Dan 8:12) "And You threw truth to the ground." It is also written (Psalms 85:12) "Truth sprouts from the ground." This is the real meaning of *Yechida* - יחידה - singularity the fifth and highest of the levels of the soul, the level of *Keter* - Crown. Because it is precisely this highest and most precious of divine attributes which is thrown to earth from the highest place in heaven to be trapped and forced into bondage, to be bound and inserted into the human body like the End is inserted into the Beginning. The body being *Malkebut* - Sovereignty, the final Sefirah, the lowest of all the levels in the lifecycle of the human, conception. This is how the Simple Desire develops and spreads and evolves as it metamorphoses through all the worlds.

68. כשלהבת קשורה בגחלת: כד"א (איוב מ"א י"ג) נפשו גחלים תלהט ולהב מפיו ילא. ופי' כשמתפללים בהתלכבות מתלחשים הגחלים העוממות ומתלהטים ועולים מעלה מעלה להדבק במקור מחצבתם ושרשם. והנפש דייקא שהיא לבוש היחידה כמו שהסברנו לעיל מתלכב עד שהנשמה היחידה מתאמלת לפרד לנוס למקורה. ואם תנוס השלכבת תקרר הגחלת, ואם יפרד היחידה יגוע הנפש.

Like a flame tied to an ember: As it is written (Job 41:13) "His soul inflames the embers and flames flash from his mouth." What it means is that when one prays with passion and fervor the flickering embers are fanned back into flame and the fire rises higher and higher to connect with its source. The *Nefesh* - Soul - which is the clothing for the highest level of *Yechida* - Singularity, as was explained above - is fanned into flame until the higher levels of the soul are empowered to escape and return to their source. But if the flame abandons the ember the flame dies, so if the *Yechida* - Singularity departs the body dies.

69. שאדון: (ברכות ז:). אמר ר"י משום רשב"י מיום שצרא הקב"ה את העולם לא היה אדם שקראו להקב"ה אדון עד שצא אברהם וקראו אדון שנאמר ויאמר אדני צמה אדע וגו'.

Master: See (Berachoth 7b), R. Yehuda said in the name of R. Shimon b. Yochai, Since the day God created the world there was no one who called Him Master until Abraham came and called Him Master, as it is written, (Gen 15:8) "Master, how will I know?"

70. יחיד הוא ואין שני לו: דהנה יש שני בחינות צרכונו של אשתי"ה.
(א) כד"א (ישעיה מ' כ"ו) שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה המוליא במספר נבאם וגו'. כשהאדם מסתכל חוץ לו ורואה שמלא כל העולם כבודו ית' ומורגש אלו מליאות הבורא צ"ה זהו בחי' גדולה, ומתמלא האדם התפלאות מגדלות הבורא (ועיין צ"ר ל"ט א' ראה צורה דולקת וכו'), בחי' חסדי אברהם אבינו ע"ה שכל שעיפתו ומגמתו היה רק לזה שיגלה הקב"ה מלכותו וכבודו על כל העולם כולו.
(ב) כשהאדם מסתכל תוך חוכו ומרגיש אלו בגופו ובנפשו מליאות הבורא צ"ה זהו יראת שמים האמורה בכל מקום, בחי' ובמורה גדול זו גלוי שכינה כדרשת בעל ההגדה, בחי' פחד יחאק אבינו ע"ה שלידת יחאק היה התגלות השכינה הקדושה בעולם, שפעל אברהם אבינו בתפלתו ועבדתו כל ימיו, וזהו בחי' אנכי הראשון שבעשרת הדברות שהקב"ה הוא אלהיך צפרט (ולא כתיב אלהיכם בכלל) כלומר בתוך קרב כל אחד ואחד. ופי' המשנה ששתי בחינות הללו אדון אחד על כולנה. ושני ראונו הללו דהיינו ראון הא' שיתגלה מלכותו בעולם בחי' חסד, וראון שיתגלה בינו השכינה בחי' פחד, שיהיה ממקור א' מבחי' אדון, בחי' ראון אברהם.

For He is a singular master who has no second: There are two levels in the desire of Abraham the patriarch.
1.) As it is written (Isai. 40:26) "Lift your eyes on high and look, who created this, who brings out the stars by number." When a person looks outside themselves and sees all the world filled with God's glory, that is greatness which is another word for the Sefirah of *Hesed* - Lovingkindness. A person is filled with awe and appreciation at God's greatness. (See Gen. Rabba 39:1) Abraham is the paradigm of *Hesed* - Lovingkindness whose entire life was the expression of the desire that God reveal Himself to all the world.
2.) When a person looks inward and senses in his own body and soul the presence and existence of the Creator he is filled with the 'fear of heaven' as it is called in rabbinic literature. As we read in the Haggadah, 'With Great Fear' refers to the revelation of the *Shechina* - Divine Presence. This is the level of the 'Awe of Isaac' for Isaac was the paradigm of *Pachad* - Terror, another word for the Sefirah of *Gevurah* - Might. because the birth of Isaac was the revelation of the *Shechina* - Divine Presence in the world, which is what Abraham brought about through his acts of worship, his prayers and life's work. This is the meaning of the first word, *Anochi* - אנכי - I am the Lord your God - in the Ten Commandments. It means that God is your God, yours in particular, not yours in general. As though to emphasize that God is inside each and everyone of us. The Mishna is teaching that these two levels of relationship to

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(ל"ב)

God have the same Master. The two separate desires, the desire that God reveal Himself in the world at large which is the Sefira of *Hesed* - Lovingkindness, and the desire to have the *Shechina* - Divine Presence revealed within us which is the Sefira of *Gevurah* - Might both come from the same source. From God the Master and Abraham's desire to Worship.

71. ולפני אחד מה אתה סופר: להלן (משנה ח') מתחיל במספר אחת לפתח ענין החומר שממנו הסתעפו ונלמחו ג' אמות - רוח ואח"כ רוח מרוח ואח"כ מים מרוח ואח"כ אש ממים וכו', כאן במשנתנו מדובר על מה שלפני האחת היא, למעלה מג' אמות. ומדגיש שמה שנון הראון הפשוט סופו בתחלתו וכו' הוא כמו המספר שצא קודם מספר א' (1) והוא מספר אפס (0). שגם מספר האפס נעוץ סופו בתחלתו. והיא משל לדגם הראון הפשוט כדי להסביר איך הראון הפשוט מתגלגל בכרכורי כרכורים להפיק ראונו ית'.

Before one what do you count?: Later (Mishna 8) the text begins with number 1, to expound and develop the concept of creative evolution, describing how matter was brought into being, and how the 3 mothers evolved. First *Ruach* - Spirit, the *Ruach* from *Ruach* - Spirit from Spirit, then *Mayim* - Water from *Ruach* - Spirit, then *Esh* - Fire from *Mayim* - Water. Here in our Mishna we are discussing what comes before that number 1. Here it is being emphasized that something, the Simple Desire, has its end inserted into its beginning and its beginning into its end just like the number which comes before 1, i.e. 0. The number zero has its end inserted etc. This is a metaphor describing the essence of the Simple Desire in order that we be given to understand how circular it is and how circuitously it manifests in the world and in our lives in order to bring God's will to fruition.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(ט)

Mishna 7

Ten Sephirot of Nothingness, withhold your mouth from speaking and your heart from reflecting. And if your mouth hurries to speak or your heart to reflect, return to the place, for regarding this it is said, desire and back. And it is concerning this that a covenant is hewn.

משנה ז'

עשר ספירות בלימה, בלום פּיך מלדבר ולבך מלהרהר ואם רץ פּיך לדבר ולבך להרהר שוב למקום, שלכך נאמר רצוא ושוב. ועל דבר זה נכרת ברית.

Preface to Mishna 7

After explaining some of the distinctions among various facades of the Simple Desire, such as the desire flowing from above to below (Mishna 4), desire and longing (Mishna 5), and desire that flows in circles (Mishna 6), this Mishna warns us of an important issue concerning these things of which we have begun to learn. If our intent is to absorb them truthfully and properly in order to integrate them in every part of our body, mind and spirit, into our faith in the Creator, in our worship of Him, in our study of His holy Torah and the observance of His commandments, then we must learn a profound and ingrained quietude. The Simple Desire is not amenable to being studied and understood through the medium of language or even through reflection and meditation. To the contrary, learning the subject the sages have called, 'True Wisdom' is utterly impossible without insatiable craving, passion, longing and a powerful devotion that does not allow for boundaries and rules. It requires two attitudes. 1.) desire to do His will. 2.) desire to receive His will. All the intellectual and spiritual tools we have at our command, however, are woefully inadequate to the task, because words cannot convey the experience of desire flowing one's body. This Mishna warns the student to maintain clarity of thought and purpose, to prevent confusing and distorted words and speech from clouding one's awareness of desire and longing.

פתיחה למשנה ז'

אחרי הסבירו כמה שנויים בחזית הרצון הפשוט, כגון הרצון המשפיע מלמעלה למטה (משנה ד') והרצון והחשק (משנה ה') והרצון שחוזרת חלילה (משנה ו') צא להזהיר על נושא חשוב, אשר אלו הדברים שהתחלנו ללמוד אותם, אם כוונתנו לקלוט העיניים באמת כדי להשגם ולהפאם בכל תפואות גופנו ומחשבתנו ורוחנו באמונתנו בהצורא עולם ובעצדנו אותו ית' ובלמדנו תורתו הקדושה וצקיום מלותיו, זקוקים אנחנו לשתיקה ודומייה עמוקה. כי הרצון הפשוט לא נתן להשגה והבנה ע"י דבורים ואפילו ע"י הרהורים ושעפים, אדרבה לימוד החכמה הריא המכונה צפי חז"ל חכמת האמת א"א בשום אופן אלא בחשק ובהתלהבות וצדצקות מוחלט צלי סייגים והרחקות, בשתי צחי', א. צחי' רצון לעשות רצונו ית' צ. רצון לשמוע ולקבל רצונו. וכל הכלים השכליים והנפשיים אינם שווים לתכלית ההוא, כי אינו צא אלא בהרגש הרצון באדם עצמו. וצא במשנה זו לעורר לכל מעיין להסתכל על עצמו ולצרר מחשבתו ודבורו כדי שתהיה לו צהירות והכרה צסוד הרצון והחשק.

Note, there is a fine but crucial difference between will and desire. This Mishna demands of every student who approaches with the intention of entering into these mysteries to listen carefully to a word of advice before beginning. It is vital to remember that we, humans, experience will and desire differently. In the book, Mei Hashiloach (Vol I. Yithro, cit. Anochi) R. Lainer explains how with regard to God will and desire are one and them same, (see above, preface to Ch. 1 Mishna 1 cit loc. In order) whereas in us, flesh and blood, they are not necessarily one and the same, because we have agents of will like the heart, the mind, the eyes, mouth and viscera, are each biased in its own favor and each pushing its own program and agenda. That's why every person needs clarity concerning their own heart, to know what and where is the source of the desire they

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(אז)

are feeling.

ודע שיש חילוק והפרש דק והכרחי בין רצון לחשק. ומשנה זו תוצע ממי שצא לכנס אל הקודש פנימה לזיית לענה טובה להבין אותה היטב קודם שיטסוק בלימוד חכמה זו. כי מה שאדם מרגיש בעלמו חשק ומה שמרגיש רצון לאו היינו הכך⁷² ועיין באריכות בספר מי השילוח חלק ראשון – יתרו ד"ה אנכי. כי אלל הצורה צ"ה רצון וחשק הם דבר אחד כמו שהזכר לעיל (הקדמה למשנה א' ד"ה אכן) אבל אללנו צער ודם אינו מוכרח להיות כן. שיש סרסורי רצון כגון הלצ והמחשבה והעיינים והפה הקרובים אלל עלמם ודוחפים תוכנית ונטיה שלהם. לפכך על כל אחד לצרר לבו ומחשבתו לדעת מאין צה לו הרצון.

These matters are of the highest order of importance, among the the things we were commanded on Sinai as we learn in the book, Mei Hashiloach (Vol I. Yithro cit loc. I am) that among the Ten Commandments, the tenth which is a prohibition against improper thoughts and reflections, corresponds directly to the first commandment which instructs us to have positive thoughts and beliefs. From the Mei Hashiloach, we learn one especially important point. Sometimes one's reflections begin with thoughts which come from nowhere, at the level of *creatio ex nihilo* something from nothing. That is how the will flows from the Creator into us, the proper way. First an idea - whose source is very exalted and holy - occurs. The idea engenders a refined and pure impulse which descends into the thinking mind where it manifests as a thought concerning some object of one's desire. The mind then reflects upon it. Only afterwards does a person find they are moved by the notion to act upon the will, to satisfy the desire. If this is the order in which it manifests then he may sure it is the will of God manifesting itself. But if it comes in a different order; first a craving or desire in the heart, then it requires very thorough assaying to establish whether or not it is the result of some prior disposition, some habit or compulsion whose root and source is in himself, born of bias, proclivity or covetousness that is making him prone to such desires.

והדברים עומדים צרומם של עולם מתנוססים על הררי קודש שנלעטו עליהם על הר סיני כדאיתא צב' מי השילוח, שבעשרת הדברות דבור לא תחמוד הוא הל"ת שצהרבור ושייך אלל הדבור הראשון אנכי שהוא המ"ע של הרהור, כי זה לעומת זה, עיי"ש. והיולא לנו מדבריו הוא ענין אחד נחוץ מאד. שיש שהאדם מהרהר צהרבור שצא לו מחשבה צצחי יש מאין, והוא סדר השתלשלות הרצון כמו שצריך להיות, שקדם צא לאדם רעיון ממקור עליון ושרשו גבוהה מעל גבוהה ונולד צו חשק עדין וטהור היורד למחשבתו עד שמרגיש צה שחושב על החשוק ומעיין עליו. ומשם צה לו רצון לעשות כמו שחשב לעשות להפיק רצונו. ואם צה לו כסדר הזה אז צעה הוא רצון ה' המופיע צו. אבל אם צה לו צסדר זו שקודם מופיע צו רצון או חשק צלצו אז חייב לצררו היטב לנפתו צשצעים נפה לעמוד עליו צצכירות שלא צא לו משום איזו נטיה וחמדה שהיה צו לדבר ומשום קרצתו אלל עלמו, ואז צוודאי הוא הרצון הפשוט המופיע צו.

Mishna 7

72. עיין ספר מי השילוח חלק ראשון – פרשת יתרו ד"ה אנכי ה' אלקיך, וז"ל הנה צמציאות האדם נמלא ה' כחות וחס, הרהור, מחשבה, רצון, מעשה, דבור. אם המעשה צא לאדם כסדר הזה שמתחילה צא צהרבור, ואח"כ ירדה למחשבה, ולרצון, אז יבא צעה שהמעשה הזו הוא מרצון הש"י ונלמח ממקור החיים, אך אם צא לאדם כסדר הזה, שמתחילה צא רצון ללצ ואח"כ ירדה למחשבה אז צריך המעשה הזו צרוצין כי אולי גוף צמיחת הרצון נולד צו מאיזה נגיעה מחמדת עוב"ז, עיי"ש.

See, Mei Hashiloach (Vol I. Yithro cit loc I am the Lord your God) Now, in the a person there are 5 levels of thought; a.) idea, b.) reflection, c.) desire, d.) act, e.) speech. If the deed comes to a person in this order that first it manifests as an idea and only then descends into the reflective process and only then to desire, then a person may be assured that that act springs from the will of God, and grows from the source of Life. However, if it manifested in a different order, first it appeared as a desire in the heart and then it descended into the thought to be reflected upon, then the act requires assaying. For perhaps the very body of the growing desire was born if some mundane craving.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(כב)

Ten Sephirot of Nothingness, withhold your mouth from speaking and your heart from reflecting. And if your mouth hurries to speak or your heart to reflect, return to the place, for regarding this it is said, desire and back. And it is concerning this that a covenant is hewn.

משנה ז'

73 עשר ספירות בלימה, 74 בלום 75 פיה מלדבר 76 ולבך מלהרהר, 77 ואם רץ פיה לדבר ולבך להרהר 78 שוב למקום, 79 שלכך נאמר

73. עשר ספירות בלימה: פיה אותן שאמרנו לעיל שהן אמנעים להצנת הרצון הפשוט.

Ten Sephirot of Nothingness: Those described above as being the medium whereby the Simple Will may be comprehended.

74. בלום: כדאיתא בש"ס (חולין פ"ט). אמר רבי חילעא אין העולם מתקיים אלא בשביל מי שבולס את עצמו בשעת מריבה שנאמר תולה את על בלימה ע"כ. ופיה בולס כאילו בולע האותיות בחוכו ואינו מרשה לרצונו ללאת לחוץ בלי מתג ורסן.

Withhold: As we learn in the Talmud, (Chulin 89a) R. Ila'a said, "The world only exists for those who check their responses in times of strife, as it is written, (Job 26:7) "The world depends on - בלימה - *Blimab* - Stopping (the mouth)" Our Mishna uses the the word - בלום - *Blum* - in the sense of swallowing one's desire back down, not allowing it out without bridle and bit. See note to (Ch 1 Mishna 3 cit loc *Blimab* - Nothingness)

75. פיה מלדבר: כד"א (קהלת ה' ה') אל תתן את פיה לחטיא את צערך וגו' כשאדם מתאר מחשבותיו צמילים בדבורו צפה אפשר לזא על ידי כך לחימוד ותאוה שלא עלתה על לבו. כי מילים יש להם כח לעורר התאוה. כמו שראויים בחוש כשמדבר על עניני אכילה אפשר שתעורר רעבנותו.

Your mouth from speaking: As we read, (Eccl 5:5) "Do not allow your mouth to entrap your flesh into sin." For when a person describes his thoughts, giving voice and words to notions, it is possible thereby to awaken the libido and start a craving which did not occur to the heart. For words have power to awaken desires, as we see plainly that talking about food can make one feel hungry.

76. ולבך מלהרהר: כי יש הרורים בלב האדם שזאו לו ממה שאחרים הכניסו בו, והם לא שייכים לו כלל, או שהגיעו לו ממה שדיבור בפיו על איזו ענין ונולד בו הרורים ע"י, כמו שהסברנו, או ממה שהסתכל בו וכדומה. ואם האדם משתיק כחות הללו ומעיין על כל חשק ותאוה וחמדה ורצון לחקור אחר מקורו ושרשו לדעת מאין באו לו אז מוטב.

Your heart from reflecting: A person may have notions whose trigger is outside himself because there are environmental factors to ones desires, as well as internal factors. Other people have the power to stimulate one's cravings too. Sometimes a person may say something, and in doing so, trigger their own desires unexpectedly, as explained above, even just looking at something may provoke desire. A person needs to be able to silence the noise of these stimuli, to examine every craving and desire and will, to establish its true nature and source in order to know it thoroughly before acting on it.

77. ואם רץ פיה לדבר ולבך להרהר: פיה כמו שמבואר בספר הק' תפארת יוסף (ראדזין) - פרשת נשא ד"ה וידבר [א] וז"ל ולהאדם נדמה שקודם זא [חשק] אל המחשבה שצמוח ואח"כ מזאת המחשבה נסתעף להרצון שבלב אזל באמת הוא כדאיתא צוה"ק (א כ"ה): ואז יעלה מהארץ ולבחר השקב את כל פני האדמה הכי יתער עשן מצינה דאיכו כליצא דאוקמוה לגבי הלב מצין וסליק לגבי חכמה דאיכו כמוחא וכו', והיינו שהאדם לרין לזרר עצמו בתחלה צהרצון שבלב לא יחשוק רק למה שצרונו ית' ולא יהיה לו להלב שום נטיה מרצונו ית' ומחמת שבלב אין ציד האדם לזרר עצמו עד הגמר כי (משלי כ' ט') מי יאמר זכיתי לבי עכ"ל עיי"ש.

And if your mouth hurries to speak or your heart to reflect: As is explained in the book, Tifferet Yosef (Radzin, Naso cit.loc. And God spoke [1]) "A person may think that first the thought comes to mind in the brain and from there it flows from the thought to the rest of the body to be experienced as a desire in the heart, as we read in the Zohar (Vol III. 28b) 'A mist rises from the ground,' and only afterwards are we told its purpose is 'to irrigate the entire face of the earth.' Thus the smoke awakens in *Binah* - Understanding which is the heart in us - as we say, 'the heart understands' - and flows towards *Chokhmah* - Wisdom which is the brain in us. What the Zohar is telling us to do, is to ensure that we are clear where our desires are flowing from before acting on them. Because sometimes the heart has its own agenda and is not responding to desire flowing into it from God. So we must make sure that our

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(ג)

רצוא ושוב.⁸⁰ ועל דבר זה נכרת ברית.

desires don't spring from out biases and predispositions. And since the heart is not totally under a person's control, no one can be sure they have clarified every desire, as it is written (Prov. 20:9) 'Who may say I have cleared my heart?'

78. שוב למקום: עוד (שם) צם' תפארת יוסף וז"ל ועל זה החלק שאין ציד הלצ לזרר עלמו יכול מחשבה שצראש היינו השכל שצראש להגזיר עליו לעשות רק שצראנו ית' עכ"ל ועיי"ש. ופי' שלא יחדל האדם מלהפך ומלחקר בצראותיו לזררם מכל סיג ופסולת, דהיינו ללצן כוונתו בעיונו עליהם בשכלו. ולזה נריך האדם לשאל את עלמו מה הן רצונותיו בצמת לאמתו ומאין ומאיזה שורש נמחה חשקו לדבר מה. כי האדם עלול לשקר ולרמאות עלמו מפני נטייתו. וכשמרגיל אדם את עלמו על החקירה הזאת מולא דוגמות צהליכיו ומכיר שאותם החמדות והרצונות חוזרים פעם אחר פעם, וכשמחזקן בהם מולא בהם שמץ מנהו מהרורים הצאים לו משורשו ושהשתלשלו ממקור מחלב נשמתו ושייכים לשורשו צהיחידה כציקול הנקראת מקום.

Return to the place: Further in the book, Tifferet Yosef (ibid.) "And concerning that part of the heart which is not in one's power to rectify or clarify, there, the thoughts in the head have power to compel the heart to comply with God's will." What this means is that a person must not hold back from thoroughly checking his desires to make sure they contain no extraneous material. That is, everyone needs clarity concerning their own thoughts, and this can only be achieved through quiet reflection. A person needs to ask himself, What do I really, truly want? Where do these desires in me come from? What's the source of my craving for that thing? For a person is likely to be more easily convinced into thinking the source of his desires is benign or holy than into doubting their veracity or provenance. And when a person grows accustomed to questioning the source of his desires, a pattern becomes apparent in them. And when a person contemplates and meditates upon his desires he may come upon the flashes and sparks of desire from the source of desires, from his connection to the divine desire, from the place whence his soul was hewn. Those desires belong with his highest aspirations and are connected at the level of *Yechida* - Singularity with He who is called The Place.

79. שלכך נאמר רצוא ושוב: עיין צפרשו לעיל משנה ה' ד"ה צראו ושוב, וגם ליינתי לקטע מספ' הק' חורח אמת (לוצלין) שמיא מאמר הזכ"ק עב"פ (איוב כ"ג י"ג) וז"ל והוא צאחד ומי יצנו, והא אחד מציעי' ליה. רק המכוון הוא שכציקול שלימותו ית' הוא כשהוא צאחד עם המקבל צזווגא חדא, וכן אין שום שלימות להמקבל, רק כשנעשה אחד עם המשפיע, היינו כשיודע צעלמו צאמונה שלימה, שאין לו שום כח מעלמו צלתי המשפיע, וגם אין לו שום רצון לקבל שום תענוג אחר, זולת תענוג המשפיע, ואזי נקרא המקבל ג"כ אחד, עכ"ל עיי"ש. ופי' שרצונו הפשוט מקושרת עם רצונו ציחודא שלים רק כשהאדם מצרר רצונותיו שיזווגו ויתאימו לרצונו הפשוט, ומולא יקר מזולל ומלצן רצונותיו.

For regarding this it is said, desire and back: See above, (notes to Ch. 1 Mishna 5 cit. loc. In them, quoting the Torat Emet) Also see the reference to the Zohar (Vol III 81a) "Therefore is it written (Job 23:13) "He is in one, and who can oppose Him." God only dwells and may only be found in One. Question: Ought not the text to have said, He is One, why does it say, He is in one? What does it come to teach us? It means God only dwells in one who is so established in holiness that they have become one." The meaning of it all this: God's perfection and wholeness, as it were, depends on His being One with the receiver of His bounty and generosity in reciprocal coupling. And it is the same for the recipient, who can have no other desire but to be united with the source; to become One with the Giver, to know with complete and total faith that 'I have no power of my own that is not the gift of the Giver. I have no desire to receive any pleasure but the pleasure my Giver gives.' For then the receiver is also One with the giver. Because God's Simple Will is tied to our will in complete unity only when a person makes sure his desires are congruent with the Simple Desire, by sorting through the dross and selecting for the divine.

80. ועל דבר זה: פי' על העצודה זו שדורשת ללילות המחשבה והתאפקות הרצונות ומחון החשק עד מקום שידו של אדם מגעת כדי שלא יצא לידו צלצול וטעות צעיוות רצונו ורצון קונו.

And it is concerning this: Because this form of worship demands clarity of thought, discipline of desires, patience and perseverance as much and as far as is humanly possible, in order that a person not be overcome and confused into mistakenly identifying his own desires for his Creator's desires.

81. נכרת ברית: עוד (שם) צם' תפארת יוסף וז"ל אצל מי צצירר עלמו צאמת צלי שום רמיה עד מקום שידו מגעת ואם לאדם הזה יזדמן פעולה שאינה מצוררת (הבילים ל"ב צ') לא יחשוב ד' לו עון כי הוא ודאי כיון לעומק הרצון השי"ת עכ"ל. וזה פי' שנכרת ברית, שהקצ"ה מרמז לאדם שאם למאס וצלם פיו ולשונו עד מקום שידו הביע, אין לו ממה לפחד לנפשו, שלא יחשוב ד' לו עון וכו' ויצטח צד' ציצררו לעוב, כי צודאי המחשבה הזאת שיהיה לו נמשכה ממקור עתיק נשגב כמו שהצברנו לעיל צפרוש משנה צ' ד"ה וצריה, שהצברית היינו רחמים הנמשכת מהרצון

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

הפשוט.

A covenant is hewn: Further quote from the book Tifferet Yosef (see above, Naso cit.loc. And God spoke [1]) “But anyone who tries as far as their hand can reach to search out the sources within himself, to discover the truth about his desires, and if, after all his care he finds he has done something which requires clarifying, then, (Psalms 32:2) “God will not reckon it a sin for him” because he has surely tapped into God’s will for him, [when he did the deed].” This is the meaning of our Mishna, A covenant is hewn. God suggests to a person that if he has done his best in stopping his mouth and tongue from speaking what it shouldn’t, then he has nothing to worry about. God will not reckon it a sin to him, he can rest assured that God will make it work out for the best in the end. For, surely, the thought was drawn from the very source of Life, from the most ancient connection to the loftiest beginnings, as was explained previously (Mishna 2 cit. loc. Covenant) The covenant referred to is the compassion flowing from the Simple Desire.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(ט"ה)

Mishna 8

Ten Sephirot of nothingness. One breath of the Living God, Life of Worlds, His Throne was planned from forever. Blessed and blessed is His Name, forever and always. Voice, breath and speech, this is the Holy Spirit. There is no fathoming its beginning, and its purpose has no limit.

משנה ח'

עשר ספירות בלימה, אחת רוח אלקים חיים חי עולמים נכון כסאו מאז, ברוך ומבורך שמו תמיד לעולם ועד. קול רוח ודבור זו רוח הקודש, לראשיתו אין חקר לתכליתו אין קצבה.

Preface to Mishna 8

After prefacing and explaining the shape and gestalt of the Simple Desire and the way it spreads outward to manifest in the basic Sephirot, and in people who sense desires coursing through them in their many forms, we come to the main contents of the text. It reveals to us the mystery of the coming into being of the physical world. What it is based upon; the materials from which it is composed, and how it was developed.

פתיחה למשנה ח'

אחרי הקדמתו בפירוש מהות ותואר הרצון הפשוט ואיך היא מופיעה בספירות היסודיות, וצאדם המרגיש צתוכו זרמים של רלוות צכמה אופנים, צא אל תוכן הספר העקרי, לגלות לנו הסוד איך נתהווה העולם הגשמי על מה הוסדה וממה נזנית ואיך השתכללה.

The text begins with the number 1; the first phase and gradation in the realization of the Simple Desire. In the following Mishnas, to the end of the chapter, the phases follow one another from 1 to 10. They take the form of three basic states or elements of Breath, Water and Fire which together comprise the threefold thread with which all of creation is fabricated.

ומתחיל צאחת, דהיינו השלצ והייפע הראשון צהתגשמות הרצון הפשוט, ומונה הלה - צמשניות עד סוף הפרק - צהדרגה שחיס ואח"כ שלש עד עשר. ומדצב על שלש יסודות, רוח מים ואש, שהם החוט המשולש צו נארג כל היצור⁸².

The very first among these is - רוח הקודש - *Ruach Hakodesh* - Holy Spirit. The main point of this Mishna is to teach us about the qualities of the Holy Spirit.

והראשון שצראשונים היא הרוח הקודש, ועיקר משנה זו צא ללמדנו על טיבו של רוח הקודש.

Now, in the preface to Mishna 1 we explained the plain meaning of the word Desire and how a desire for something assumes a sensation of lack, a deficiency. It follows, then, that the manifestation of God's Simple Desire represents God's reduction of Himself through this sensation. The sensation of the Simple Desire and the accompanying sensation of deficiency

82. וכדאי הוא להדגיש כאן שצספר יצירה לא נזכרו ארצעה יסודות כלל, רק שלשה. ועפר נזכר פעם אחד (צמשנה י') כתולאת יסוד המים ולא כיסוד לעצמו. וכן הוא צאמת כי העפר הוא העדר החשק מהשלשה יסודות כמו שאצבאר צעה"י שם.

It is worthwhile noting here that throughout Sefer Yetzira the 'four elements' are not referred to; only three elements are ever discussed. Earth is mentioned once in Mishna 10 as a byproduct of Water, but not as an element unto itself. And this is how it is in reality, because Earth represents the absence of desire present in the Three Elements, as will be explained.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(טז)

together comprise the level known as *Ain* - No-thing. This Mishna comes to explain how the desire branches out to give birth to the cosmos. Note, this experience of deficiency accompanying desire is paralleled by another aspect, the concept of 'other' and 'else'. What it teaches is that God, in reducing Himself, so to speak, through the experience of desire, makes room for the concept of other. It is written (Isai. 64:3) "No eye has seen, God, but Yours, what You have prepared for those who wait upon You." In the Talmud (Berachoth 34a) we learn, R. Hiya b. Aba said in the name of R. Yochanan, "All the prophets only ever prophesied about messianic times. Concerning *Olam Haba* - the World to Come, however, 'No eye has seen, God, but Yours, what You have prepared for those who wait upon You.'" In the midrash (Gen. Rabba 2:4) we learn the following: "It is written, (Gen 1:2) "And the *Ruach* - Spirit of God hovers over the face of the waters." R. Shimon b. Lakish interpreted the verse as metaphors for various exiles: The *Ruach* - Spirit of God hovering over the face of the waters represents the spirit of King Messiah." What this teaches us is that the World to Come is an idea representing something that is always in the process of becoming, it is yet to come. This mirrors the Simple Desire which is for something that is in the future, something that is yet to be, something that does not exist yet but will come; something impossible to grasp or reach. This is the meaning of 'other' which, we said above, is the corollary of the Simple Desire, a branching out of the basic concept. It represents the *Ain* - the no-thing, the zero, the deficiency, the empty space inside God, so to speak. This explains the phrase "No eye has seen, God, but Yours," because one of the effects of the Simple Desire is the existence of 'other', itself a reflection appearing in a mirror of correspondence, a parallel, an effect of the cause, something which seems to be coming but never arrives.

והנה צפתיחה למשנה א' הסברנו פשטות מוצן מלת רצון שהרצון לדבר מה מחייב הרגש חסרון, נמצא שצופעת רצונו הפשוט חיסר כביכול צעמנו ע"י הרגשו. והרגשת הרצון הפשוט והרגשת ההעדר אשר צלדו ללוותו, הוא צחי' אי"ן. ומשנתנו צחה לפרש איך הרצון הסתעפה להוליד כל היקום. ודע שהרגשת ההעדר והאיך מלווה ג"כ צחי' נוספת והיא מושג הזולתי והאחרת. וצח ללמד שכביכול ע"י הנמצא פנה מקום לזולתו. והנה כתיב (ישעיה ס"ד ג') עין לא ראתה אלקים זולתך ישעיה למחכה לו. ואיתא (ברכות ל"ד). ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל הנביאים כולן לא נתנצחו אלא לימות המשיח אבל לעולם הבא עין לא ראתה אלקים זולתך ע"כ. ואיתא במדרש (בראשית רבה צ"ד) כתיב (בראשית א' ז') ורוח אלקים מרחפת על פני המים ר"ש בן לקיש פתר קריא בגליות וכו' ורוח אלקים מרחפת זה רוחו של מלך המשיח עכ"ל. ופי' עולם הבא כמשמעו צחה צחי' הרצון הפשוט לדבר שהולך וצח ותמיד נשאר צחי' עתיד לצח וא"א להגיע עליו לתופסו זה ענין הזולת שהזכרנו כסניף וסניף רצון הפשוט שמשמעו האי"ן האפס וההעדר צחי' חלל הפנוי בו ית' כביכול. וזהו פי' עין לא ראתה אלקים זולתך שתולאת הרצון הפשוט היא הזולתי שהיא כמו שקף הנראה במראה צחי' זו לעומת זו, צחי' עילב ועלול, שצח תמיד ואינו מגיע לעולמים⁸³.

The mishna states that the beginning of everything is *Ruach Hakodesh* - Holy Spirit. The reason this phrase was chosen from all the possibilities the Hebrew language offers, to describe the

83. ופי' אלקים זולתך שזולתו ית' יש משיגו שאע"פ שעין לא ראתה, וכל הנביאים נלאו לנבאות עליו כי רחוקה היא מהם, עכ"ל הזולתי יש זה הכח וכלים להכיל אותה להשיגה. שהזולתי היא תולאת הרצון הפשוט ונולדה מצחי' הבא צחי' עולם הבא והבן. והנביאים שהם חיים וקיימים צעכשו א"א להם להשיג צחי' הבא.

The phrase "No eye has seen, God, but You," can also be understood this way: There is a way of grasping Him although no eye has seen Him. All the prophets attempted in vain to describe God in a vision, because God is not accessible that way. Nevertheless the 'other' has the ability and wherewithal to contain and achieve sight of God, because the 'other' is the product, the effect of the Simple Desire, representing the World to Come. The prophets always standing in the here and now, inside their lives in the current world, could not grasp the reality of the experience of the future.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(מז)

beginning of all beginnings is this. *Ruach* - Spirit describes something that cannot be said with another word or phrase. It attempts to describe God's first action, so to speak. As though God's first act is to breathe out, exhaling breath from His mouth, so to speak. The word *Ruach* - Spirit represents the idea of something that used to be inside God's bosom, something special, close to God's heart, that God desired to extrude outside of Himself. *Ruach* - Spirit follows the Desire as effect follows cause. The phrase, *Ruach Hakodesh* - Holy Spirit is an attempt at naming, or depicting in words, what was in God's original thought, so to speak. There, in the source, before being breathed out, everything is already prepared, like the phrase, 'the last act is contained within the original thought.' This is the highest place it is possible to imagine with our minds.

ואומר שתחילת כל דבר הרוח הקדש. ולמה צחר מכל המילים ותארים ששפה העברית מוכתרת בהם מלת רוח לתאר צו הדבר הראשון שצראשוניס. אלא ענין הרוח מרמז ליסוד שא"א לתארה באופן או צמלה אחרת. שפעולה הראשונה שעשה הקצ"ה הוא כאלו נשם הצל מפיו כזיכול. ומלת רוח רמז למה שצחיקו של האחד המיוחד תוך תוכיותו, ומה שצראונו להוליא חולא לו, ורוח נמשכה אחר הרצון כעלול מן העילה. ורוח הקדש מלייר מה שצמחצתו היסודי כזיכול ושם צמקורו קדם לאתו לחון כצר הכל מוכן צחי' סוף מעשה צמחצבה תחלה, וביא המקום הכי גבוהה שאפשר ללייר צדמיוננו.

Mishna 8

Ten Sephirot of nothingness. One breath of the Living God, Life of Worlds, His Throne was planned from forever. Blessed and blessed is His Name, forever and always. Voice, breath and speech, this is the Holy Spirit. There is no fathoming its beginning, and its purpose has no limit.

משנה ח'

⁸⁴ עשר ספירות בלימה, ⁸⁵ אחת ⁸⁶ רוח ⁸⁷ אלקים חיים ⁸⁸ חי עולמים ⁸⁹ נכון כסאו מאז, ⁹⁰ ברוך ⁹¹ ומבורך שמו ⁹² תמיד לעולם ועד.

84. עשר ספירות בלימה: פי' אותן שאמרנו לעיל שהן התפשטות והתגשמות הרצון הפשוט והתפתחה מן האין אל היש.

Ten Sephirot of Nothingness: Those ten about which we said that they are the realization and materialization of the Simple Desire and its evolution from the *Ain* - nothing to the *Yesh* - something.

85. אחת: כאלו אמר שהספירה הראשונה שהיא הרוח היא כתר עליון. והיא הרצון כד"א (יחזקאל ח' י"ג) אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו וגו' ומתרגמין לאתר דתהוי תמן רעוא.

One: As though the text had written that the first Sephira is *Ruach* - Spirit, i.e. *Keter Elyon* - Supernal Crown. It is the Simple Desire as it written (Ezk. 1:12) "Where the breath was to go, they went," The Targum translates it as: 'To that place where the desire was, they went.'

86. רוח: הכוונה צמלת רוח המדובר כאן לאו להצל יולאת מן הפה, אלא כוונתו הרצון שתהיה מושג ההצל, מושג הפה, ומושג ההולאה. הרצון ההיא שכנויה עד כאן היתה רצון הפשוט מעכשיו תכונה רוח הקודש. ורוח ג"כ פירושו רצון כד"א (צראשית ג' ח') ה' מתהלך בגן לרוח היום. ועיין פי' ספורנו (שם) לרוח היום - לרצון היום לעשות הדברים הנראים באותו יום ע"כ.

Breath: The word - רוח - *Ruach* - Breath used here in this text refers not to the breath which comes out of the mouth, but rather in order to introduce to the three parallel concepts; breath, mouth and breathing. That which have, until now, referred to as Simple Desire will henceforth be called Holy Spirit. The word - רוח - *Ruach* - is also sometimes translated as desire as we read, (Gen. 3:8) "They heard the sound of God walking in the garden in the (*Ruach*) breeze of the day," The Sforno (ibid.) translates it; 'to the desire of the day - to do the things that day requires doing.'

87. אלהי"ם חיים: קשה איך שייך אלל הקצ"ה ענין החיים כלל, וכי בעל חי הוא אתמהה. הלא חיים משמעו עיצור, לידה, קטנות, יניקה, צגרות, זיוג, הולדה צדומה, זקנה ומיתה וכי. אלא וודאי חיים פי' אמלעות ומשאז לתכלית הפקת הרצון הפשוט, וכל תולאה ועלול שגרך למטרה

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(מח)

היה קרוי חיים. ופי' רוח אלהי"ם חיים היינו הופעה מן קמיה קב"ה, שכל הופעה בצחי' רוח אלהי"ם חיים. ופירושו הוא שכל שהדבר קרוב יותר למקורו האמתי אזי פחות נראה. וכשדבוק במקור ממש אזי אינו נראה כלל. כאין זה איתא צוה"ק (שמות פ"ח) זכור את יום השבת לקדשו, רבי יצחק אמר, כתיב (בראשית ז' ג') ויברך אלהי"ם את יום השביעי, וכתיב זמן (שמות ט"ז כ"ו) ששת ימים תלכתו וציוס השביעי שבת לא יהיה בו, כיון דלא משתכח ציה מזוני מה צרכתא אשתכח ציה. אלא הכי תאנא, כל צרכאן דלעילא ותחתא ציומא שביעאה תלין, ותאנא אמאי לא אשתכח מנא ציומא שביעאה, משום דההוא ציומא מתצרכאן מיינה כל שיתא ציומין עלאין ע"כ.

Living God: Question: How can we ascribe Life to God; is God alive; surely the concept of Living is only applicable to things that undergo conception, birth, infancy, nutrition, maturity, coupling and reproduction, age and death? Obviously, Life in the context of Sefer Yetzira means the means or conduit whereby the Simple Desire is fulfilled. All effects and consequences necessary to the production of the desired result are called Life. 'Breath of the Living God', then, means That Which Begins with God. All manifestation comprises Breath of the Living God. The reason is this: The closer one approaches the true source of something, the less apparent it is, and, when one is connected to the very source without any intermediary, there is no sign of it at all. As we learn in the Zohar, (Vol. II 88a) It is written, (Ex. 20:8) "Remember the Sabbath day to sanctify it." R. Yitzchak said, it is written, (Gen 2:3) "God blessed the seventh day." Concerning the manna, it is written, (Ex 16:26) "Gather it for six days, for on the seventh it is Sabbath, there shall be none." Since there is no manna-fall on the Sabbath, what blessing is there?" The answer is as we have learned: All blessings, high and low, depend upon the seventh day. And we were taught, why do we not find the manna falling on the seventh day [on earth]? Only, because it is the day from which all six supernal days of the week take their blessing.

88. חי עולמים: פי' כשאלהי"ם חיים משפיע נקרא חי עולמים. ואם צפתח ואם צירי, נראה פשוט שצריך לקראותה צפתח. ובעה"י אבאר לקמן.

Life of Worlds: When the Living God is actively influencing the world then God is called Life of Worlds. Whether the phrase should be read - חי עולמים - with a *patach* vowel, or - חי עולמים - with a *tzayray* vowel sound, it seems to me it should be read with the *patach* vowel, as shall be explained.

89. נכון כסאו מאז: כד"א (תהילים ל"ג ז') נכון כסאך מאז מעולם וגו' ומתרגמין מאז מעולם - מן לקדמין מן עלמא. פי' שהכסא קדם לעולם. שצחי' הרוח שהיא הופעת הרגון כמשפיע והורדתה לעולם התחתון קדמה לעולם. (ועיין לעיל בפירושו למשנה ג' ד"ה והשז, וד"ה מכונן. ועיין לקמן פרק ג' משנה ז' ד"ה נצרה הכל) ויסוד מלת מאז בקרא (בראשית ל"ט ה') ויהי מאז הפקיד אהו צביתו וגו' שמרמז ליוסף מקור הצרכות כדאיתא צוה"ק (בראשית רכ"ז:ז) ויברך את יוסף ויאמר האלהי"ם אשר וגו', צהאי קרא אית לאסתכלא ציה, ויברך את יוסף, דלא אשכחן הכא צרכה דצריך ליה ליוסף אלא לציוי, אי לציוי ויצרכם מצעי ליה, מהו ויברך את יוסף, ולא אשכחן הכא דאצברך יוסף עכ"ל. שבמקור עלמא הצרכה סומא מן העין כדפרשנו לעיל, ד"ה אלהי"ם חיים, שאין הצרכה נראית בעולם העליון במקורה אלא בעולם תחתון.

His Throne was planned from forever: As we read, (Psalms 93:2) "Established is Your throne since then, from forever, You are." The Targum translates the phrase; "since then, from forever," as, "from since before the world." Which is to say, God's Throne preceded the world. The aspect of Breath which is the manifestation of the Simple Desire as an influence and its evolution into the world of our experience, all came before that beginning we call Creation. (see above, Mishna 3, cit. loc. Return, cit loc, His Place. For a discussion of the paradox - Some things Exist Before Creation, see Ch 3. Mishna 2, cit loc Everything is Created.) The source of word - מאז - *Me'az* - since then, is found in Scripture, (Gen. 39:5) "And it was since when he'd made him overseer," which tells us that Joseph was the source of all the blessings, as we learn in the Zohar, (Vol. I 227b) "It is written (Gen. 48:15) "He blessed Joseph and said," There is something noteworthy in this text. The verse says Jacob blessed Joseph, yet we don't find any blessing directed at Joseph, only at his children. And since it was only directed at them the text should say, Jacob blessed them. Why does it say he blessed him, since we don't find any such blessing in the text? This reflects what was said above, at the source it is always impossible to identify the blessing, because blessing are not visible at the source; only when they trickle down to this world do they become manifest.

90. ברוך: י"א שסוד הצרכה היא שמשמעתו כריעת צרך והורדה מלמעלה למטה. ועיין צוה"ק (שמות קסג) צרוך דא רזא דנקודא עלאה, דאיהו צרוך, דכל צרכאן נצעין מתמן, ואי תימא עלמא דאחי אקרי צרוך, לאו הכי דהא נקודה עלאה איבו דכר, עלמא דאחי נוקבא, איבו צרוך ואיבו צרכה, צרוך דכר, צרכה נוקבא, ועל דא צרוך איבו נקודא עלאה ע"ל. ודייק דלא קתני נקודה קדמאה אלא עילאה, דתמן לעילא לית צחי' עבר וקדמאה.

Blessed: There is one opinion says the secret of - ברכה - *Bracha* - blessing, is in the word - ברך - *Berech* - knee; the knee bends and the body is lowered, a metaphor for the flow downwards. The Zohar (Vol. II 162a) says, "- ברוך - *Baruch* - Blessed, this is the supernal point which is - ברוך - *Baruch* - Blessed, because all blessings flow from from that

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(בב)

93 קול רוח⁹⁴ ודבור⁹⁵ זו רוח הקדש, לראשיתו אין חקר⁹⁷ לתכליתו אין קצבה.

point. And if you thought it was the World to Come which is called - ברוך - *Baruch* - Blessed, not so! Because the Supernal Point is masculine while the World to Come is feminine. He is blessed, but she is the blessing, because - ברוך - *Baruch* - Blessed is Male, while ברכה - *B'racha* - Blessing is Female. So, - ברוך - *Baruch* - Blessed is the supernal point." The Zohar is pointing out that it is not the foremost point which is male, but the highest point, since there, at the highest point there is neither past, nor first.

91. ומבורך שמו: עוד (שם) שם, דא עלמא דאתי, דאיכו שם גדול, כמה דאת אמר (יהושע ז' ט') ומה תעשה לשמך הגדול ע"כ. ופי' ברוך בחי' זכר משפיע, ומבורך שמו בחי' נקבה מקבלת. ברוך בחי' זכר בחי' עבר, שם בחי' נקבה בחי' להבא.

And blessed is His Name: Also in the Zohar, (ibid.) "This is the World to Come - the Great Name, as is written, (Josh. 7:9) 'And what will You do for the sake of Your Great Name?'" The Zohar considers - ברוך - *Baruch* - Blessed, as an expression of masculinity, the influencer, and - ומבורך שמו - *Um'vorach Sh'mo* - Blessed is His Name, and an expression of femininity, the influenced. - ברוך - *Baruch* - Blessed is male representing the past, - שם - *Shem* - Name is feminine, expressing the future.

92. תמיד לעולם ועד: פי' ששמו תבורך על ידינו. ויסודו (תהילים קי"ט מ"ד) ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד: שדכע"ה מתפלל שעצדתו תשאר לנצח אע"פ שאנחנו כולל עברים ימינו.

Forever and always: Because God's Name is blessed through us. Its source is the verse (Psalms 119:45) "I will guard Your Torah forever and always." King David was praying that his worship last forever, even though we, our days pass as the shadow.

93. קול: ויסודו (בראשית ג' ח') וישמעו את קול ד' ה' מתהלך בגן לרוח היום וגו' ופי' שהיתה גלוי שכינה. ופי' שלפני הדיבור שהיא התקשרות אחד עם השני מתחלה הקול לפעם בגרון המדבר, ובו התאמנות הרצון להתקשר. שאפילו קודם הופעת הדבור כבר הופיע הרצון. והקול כמו מרכזה למחשבה הריא. (ועיין פתיחה לפרק ז' משנה ג')

Voice: its source is in the verse (Gen. 3:8) "They heard the voice of the LORD, God walking about in the garden in the breeze of the day." What it means is that there was *Gilyu Shechina* - a revelation of the Divine Presence. Before Speech - which is one sort of communication and connection between people - there is another. Subvocalization, sounds deep in the throat preparatory to speech also express the desire to communicate and connect, a deeper desire perhaps. Deeper because the subvocal sounds express the desire to communicate and connect, rather than expressing the subject of the communication. Voice is the vehicle carrying that thought, the wish to connect. (See preface to Ch. 2 Mishna 3)

94. רוח: ויסודו (בראשית א' ז') ורוח אלהי"ם מרחפת וגו'. והיא קודם למאמר ויאמר, כי אחרי הקול בא הרוח שגם היא קודם לדבור. והיא ילאת דרך הקנה ומוזיל את הקול לתוך הפה למקום חיכוכו. והרוח כמו מרכזה לרצון להתקשר. (ועיין פתיחה לפרק ז' משנה ג')

Breath: Its source is the verse (Gen. 1:2) "The *Ruach* - Spirit/Breath of God hovers over the water." This comes before the declaration, "God said." Because, after the voice comes the breath, which precedes speech. Breath passes through the trachea and comes out of the larynx carrying the voice into the mouth where it is packaged into words. Breath is also a vehicle for the desire to communicate.

95. ודבור: ויסודו (בראשית ח' ט"ו) וידבר ה' אל נח לאמר, לא מן התצב וגו'. ופי' דיבור היינו הכוונה שבמילים היא הדיבור עצמה. והדבור כמו מרכזה להכוונה בעולם הקשה. (ועיין פתיחה לפרק ז' משנה ג') ואולי אפשר לאמר דיבור לשון קשה הוא מפני שדבור הוא מה שיואל מן התצב ולא התצב עצמה.

Speech: Its source is the verse (Gen. 8:15) "God spoke to Noah, saying. Leave the ark," (God's speech prior to that verse is always called 'saying', not 'speaking') Speech implies the meaning in the words. Speech is the vehicle for carrying the meaning of the connection and communication. (see preface to Ch. 2 Mishna 3) It may even be said that the reason 'speech' is considered hard, while 'saying' is considered soft, is because speech refers to the meaning that comes from the word and not the word itself.

96. זו רוח הקדש: פי' תמלית הרצון הפשוט, הטוב המתנוסך להטיב, ההופעה מן הפנים אל החוץ כביכול. ויש לה כמו אלו ג' חלקים, התאמנות

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

להתקשר בחי' קול, הושטת כלי התקשורת חוזה בחי' רוח, התעטפות הרצון במילים מוזנים בחי' דבור.

This is the Holy Spirit: The essence of the Simple Desire. The benign spark of goodness, the manifestation of that which was inside God to the outside of God, as it were has these three aspects, 1.) the effort towards connection and communication - voice. 2.) the extension of the vehicle of communication outside - breath. 3.) the wrapping of the desire in the words and sentences - speech.

97. לראשיתו אין חקר: פ"י לראשית הכתר אין חקר משום שראשיתו תוך עלמותו ית' וצמה שקדם לרצון אסור להרהר.

There is no fathoming its beginning: The beginning, *Keter* - Crown cannot be fathomed because its beginning is, so to speak, inside God's essence. What comes before the Simple Desire is not our business to inquire after.

98. לתכליתו אין קצבה: כאילו אמר לסופו אין סוף. ופ"י רצונותיו של הקצ"ה אין להם מספר, כי כל מה שהיה הוה ויהיה ברצונו זה, ולכל ההווה הוא לבדו מנהיג ופועל, והכל למטרה אחת להפיק רצונו, וכל רצון בחי' זמאום לעצמו, כמו שהסברנו בפתיחה למשנה א' (ד"ה אכן).

Its purpose has no limit: As though the text had said: Its end has no end. Meaning, God's desires are numberless, since everything that was, is or ever will be is God's desire. All existence is God's alone, to do and act. Everything is but the acting out of God's purpose and design. All desire is connected to the original *Tzimtzum* - Constriction and is a *Tzimtzum* - Constriction in its own right. As was explained in the preface to Mishna 1. (cit loc However.)

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(א)

Mishna 9

Two, breath from breath. With it carved and hewed twenty two foundation letters; three mothers, seven doubles and twelve simples. Carved and hewed therewith the four directions; east, west, north and south, with breath in everyone of them.

משנה ט'

שתים רוח מרוח, חקק וחצב בה עשרים ושתים אותיות יסוד שלש אמות ושבע כפולות ושתים עשרה פשוטות, וחקק וחצב בהן ארבע רוחות מזרח ומערב צפון ודרום, ורוח בכל אחת מהן.

Preface to Mishna 9

After describing the evolution of life - as a sort of allegory for the manifestation of the Simple Desire as everything outside, so to speak, of God - utilizing the concept of *Ruach Hakodesh* - Holy Spirit (Breath), the text continues its description of the components of existence, one by one. The next step is breath which is not the holy spirit but mundane spirit, because it is the next step in a natural progression of the conceptual 'inner thing' moving out of God completely. If it had a property with it could be associated in this world it would be Love. Here *Sefer Yetzira* comes to the Mystery of Kisses which is the connection of breath and breath as will be explained at length in chapter 2. Now, although the analogy of breath being exhaled through the mouth is being used by the author to describe how the Simple Desire evolves from the hidden no-thing to become the visible thing, nevertheless the breath being referred to in our mishna is not comprised of hydrogen, oxygen, carbon and nitrogen etc. Here the breath is comprised of Hebrew letters with which all words will be constructed. In the coming chapters we will discover how these letters combine to make words and also combine to make natural laws and the basic matter from which all physical things are compounded. Here in our mishna we will learn about the letters before their combination into other forms; virtual, conceptual letters.

פתיחה למשנה ט'

אחרי הסבירו התכוות החיים שהיא משל להופעת הראון בכל דבר חולא לו ית' זכנוי שם רוח הקדש, ממשיך בסדרו כל רכיבי ההויה אחת אחת. ומתחיל צרוח שאיננה קדש, כי היא השתלשלות המושג של דבר פנימי היוולא אל החוץ לגמרי. ואם יש לה תכונה היא האהבה⁹⁹. וכאן צאה ספר יצירה לסוד נשיקין דאיבי אדצקותא רוחא צרוחא כמו שאבאר עי"ה צפרק צ'. ואם כי הרוח הנשום היוולא צהבל הפה היא המשל צו משתמש צעל צפר יצירה לצייר השתלשלות הראון הפשוט מן הנעלם ומן האין אל היש, צכל זאת הרוח המדובר צמשנתנו אינה תערוצת רכיבים מימן, חמצן, פחמן, חנקן, וכדומה, אלא אותיות שמבס צנויים כל המילים. וצמשך הפרקים ללמד איך האותיות מצטרפות, ומבס מורכבים מילים, ומבס מורכבים חוקי הצעב וחומר גלס העולם. אצל כאן צמשנתנו מדובר על אותיות קודם הרכבתם למילים, אותיות

99. (זוהר שמות קמו.) דלית רחימו דדציקות דרוחא צרוחא, צר נשיקה, ונשיקה צפומא, דאיבו מצועא דרוחא ומפקנו דליה, וכד נשקין דא לדא, מתדבקן רוחין אלין צאלין, ובוו חד, וכדין איבו רחימו חד. צבספרא דרב המנונא סבא קדמאה, הוב אמר על האי קרא, נשיקה דרחימו אפשט לצרבע רוחין, וצרבע רוחין מתדבקן כחדא, ואינון גו רזא דמבימנותא, וסלקין צארבע אהוון, ואינון אהוון דשמא קדישא תלי צבו, ועלאין וחתאין תליין צבו, וחושצחתא דשיר השירים תלי צבו, ומאן איבו אהב"ה, ואינון רתיכא עלאה, ואינון צברותא ודצקותא ושלמינו דכלא.

(Zohar Vol. II 146a) God's love which is the cleaving of the spirit unto the spirit is always accomplished with the kiss. Kisses with the mouth which is the fount and source of the breath. And when they kiss one another their breath cleaves into one another's to become one and so they love one another as one. In the the book of R. Hamnuna the Elder we read what he said about that verse; The kisses of love spread to the four directions and the four winds join to become one. They are contained within the mystery of faith and disappear within the mystery of the four letters, the letters upon which the Holy Name depends, upon which heaven and earth depend. The praises of the Song of Songs depends on them. What are they? - אהבה - *Ahava* - Love. They are the supernal passion; the connection and cleaving and wholeness of everything.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(ג)

עיוניות דמיוניות.

The text uses the person breathing breath out of his mouth to describe the creation process because it is very apt and analogous. Sefer Yetzira compares the creation of the world to a person blowing up a sac or balloon. God, as it were, exhales His desire and spirit, allowing it to evolve from Holy Spirit to breath from spirit.

והשתמשו במשל לרוח כמו אדם הנושם ורוחו יולא דרך פיו מאד מתאים למושגים שבאים להתלמד כאן. והוא כי ספר יצירה המשל בריאת העולם לאדם גופה שלפוחית או בלון כן כביכול הקצ"ה נושף ראונו ורוחו החולה בהדרגה מרוח לרוח מרות.

Mishna 9

Two, breath from breath. With it carved and hewed twenty two foundation letters; three mothers, seven doubles and twelve simples. Carved and hewed therewith the four directions; east, west, north and south, with breath in everyone of them.

משנה ט'

¹⁰⁰ שתים ¹⁰¹ רוח מרות, ¹⁰² חקק ¹⁰³ וחצב בה ¹⁰⁴ עשרים ושתים אותיות ¹⁰⁵ יסוד ¹⁰⁶ שלש ¹⁰⁷ אמות ושבע ¹⁰⁸ כפולות ושתים עשרה

100. שתים: כאלו אמר שהספירה השנייה היא כתר מלכות, היא החשוקה והחמודה המצוקשת, שזרנו הפשוט ית' כוון לה ואליה צחי' מלכות. והיא תחלת הנאלים כי איליות הנאלת משמעו שני הבא מן הראשון ועומד אלל הראשון חולה לו בהלגו. והוא כי האותיות הן תחילת הדבור וכלים לקבלת הרוח, והן תחילת האיליות, שהכוונה והמחשבה שהיתה תוך עלמנו ית' מתלבשת באותיות שמו הגדול, כדלהלן משנה י"ב.

Two: As though the text had said that the second Sefhira is *Keter Malkhut* - Kingly Crown. It is the desired and longed for beloved at which God's original Simple Desire was aimed. That is the Sefhira we call Malkhut. It is the beginning, the first of all the archetypes of *Atzilut*, first of the four worlds. (See note to Mishna 6 cit loc Their ends inserted.) The word *Atzilut* - Archetypes actually translates as "stand next to", from the Hebrew word - אצל - *Etzel* - adjacent. It suggests that which comes from the original and stands next to it, completely outside it. What it refers to are the letters which are the beginning of speech, vessels capable of receiving the breath. Letters are the first *Atzilut* - Archetypes, because the thought and intention inside God, so to speak, is clothed in the letters of His Great Name, as will be explained in Mishna 12.

101. רוח מרות: עיין לקוטי תורה - פרשת וירא צביאור הזוה"ק מוצא לעיל ד"ה (זוכר שמות קמו:.) וז"ל כמו שהזווג הראשון צעילה ראשונה עושה אותה כלי ונדבק זה האי רוחא כן הענין צנשיקין כי נשיקה ראשונה שהחתן נושק לכלה נעשית זה רוחא דנוקצא צסוד יסוד העליון דצינה הנתונה צפי הנוקצא והבוא רוחא קדמאח של אותו הנשיקה נשאר שם תמיד לאורך שאר הזווגים של הנשיקה שיהיה משם ולהלאה, ודע כי הנשמות הבאים מנשיקין גדולים הן מאותן הבאים מזווג התחתון של תשמיש עכ"ל. וציאור משנתנו שהרוח הקדש שהסציר צמשנה הקדמה כביכול נשפה צנשימה חולה לו ית' והופלש כמו נקצ מפולש צאין ונתהווה יש מלאה רוח. ופי' רוח מרות דייקא כי הרוח הראשונה דהיינו רוח הקדש אינה יולאת החולה כלל ונשאר תמיד צמקורה צחי' כתר עליון נעלמה מכל רעיון. כמו שמתארה ר' משה קורדוורו ז"ל צספרו הק' פרדם רמונים (שער ג' פרק ז') וז"ל והענין הוא ששם היות עשר ספירות נאללות והם לצושים אל אור השגחה הנהגתו כמו שנצאר צשער עלמות וכלים צע"ה, עכ"ז הוא מתלבש צכתר ושם היכל השגחתו ואורו והוא המתדבק ומתאחד צמאליל תכלית הדיבוק והיחוד עד שיהיה אסור להאריך הדבור צענין זה. והנה ע"י הכתר העלם מליאותו העלם ראשון. ולפי"ז הוכרה העלם הכתר עד שאין מליאותו ממש מתגלה צשאר הספיי ולא יגלה צהם וכמו שלא יוכללו ממליאות המאליל כן אינן נכללות מהכתר אלל שהכתר שופע שפעו צכח המאליל צספיי ע"י הדעת שיתצאר צע"ה. ולרוצ העלם הכתר לא נקראהו תחלת האיליות מפני שאינו תחלת האיליות המתגלה אלינו אלל החכמה ומחכמה ולמטה הם כללות הספירות מעשר צאמלעות הדעת המשלים. ולא שהדעת היא ספירה, אמנם היא צחינה משלמת כללות הספירות להיותם כלולות מעשר מחכמה ולמטה כמו שרחיצו הציאור צספר הנזכר עכ"ל.

Breath from breath: See Likutei Torah (Vayera) an explanation of the Zohar (mentioned above, cit loc Zohar Vol. II 146a) "Just as we learned that the first [spirit of] sexual coupling makes a woman into an instrument, and that the spirit of that original coupling remains with her, so it is with kisses. The [spirit of the] first kiss with which the bridegroom kisses the bride becomes that feminine spirit within her, in the mystery of the Supernal *Yesod* - Fundament of *Binah* - Understanding which is put into the mouth of the feminine. And that original breath from that first kiss remains there forever for the purposes of all other coupling in kisses that will happen from them on.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(22)

Note: Souls that come from kisses are greater than those that come from the lower sexual coupling.” We can now understand our Mishna. The *Ruach Hakodesh* - Holy Spirit discussed in the previous Mishna, is exhaled by God, as it were, His breath piercing through and through the *Ain* - No Thing, creating thereby the *Yesb* - Something, in the form of Space full of *Ruach* - Spirit/Breath. In our Mishna we are looking at *Ruach* from *Ruach*, Breath from Breath, because the original *Ruach Hakodesh* - Holy Spirit/Breath never quite leaves its place to go outside, but always remains in the source as the Sefhira of *Keter Elyon* - Supernal Crown, hidden from any thought. This is how R. Moses Cordovero describes it in the book *Pardes Rimonim* (Gate 3 Ch 7) “The matter is this; Although there are Ten Sefhirot archetypes comprising the clothing for the divine light (as will be explained in the Gate of Essence and Tools) nevertheless, it is clothed in *Keter* - Crown, because that is where the Palace of God’s Divine Providence and Light is situated. It is connected and unified with the One - Master of Archetypes in complete, total harmony and unity to the point where it is no longer appropriate to talk about it. It is by using the Sefhira of *Keter* - Crown that God hides Himself in the primal mystery, and that’s why *Keter* - Crown is not completely revealed among the other nine Sefhirot and is not actually in them, but rather its influence flows into them. And just as the other nine Sefhirot cannot contain the essence of the divine, they do not contain the essence of *Keter* - Crown, but rather benefit from a reflected influence which comes through the demi-Sefhira of *Da’at* - Knowledge as will be explained. Because *Keter* - Crown is so exalted and hidden we don’t call it the beginning of *Atzilut* - Archetypes, we reserve that title for the Sefhira of *Chokhmah* - Wisdom which represents the first aspects of *Atzilut* - Archetypes to be revealed to us. It is only from *Chokhmah* - Wisdom down that we actually count the Ten Sefhirot with the addition of *Da’at* - Knowledge. Not that *Da’at* - Knowledge is a Sefhira, but rather it facilitates the formation of all the Sefhirot from *Chokhmah* - Wisdom combining them and this allowing them to be part of a decimal system as will be explained.”

102. חקק: עיין צפוי לעיל משנה א' ד"ה חקק, שחקיקה צחי ספי מלכות. ופי' לחרון חריצים בדבר כמו כתיבה על לוח אבן, באופן שזיור החקיקה מאוד חשוב ומדוקדק, ומשמעו מושג נתון רוחני.

Carved: See above (Mishna 1 cit loc Carved) It was explained that ‘carving’ suggests the Sefhira of *Malkhut* - Sovereignty, and is more specifically a description of the act of cutting into the basic material in order to write in it, or create delicate and meaningful patterns, in stone or wood, etc. It such a manner that it is the exactitude of the carving which conveys the information. Carving suggests the concept conveyance of spiritual data.

103. וחצב בה: יסודו (דברים ו' י"א) וצרת חלוצים אשר לא חצבת. ופי' להסיר החומר לגמרי כי אינה מן הנצרך כלל. לא כמו האבן שנלמד להכתב ע"י חקיקה מדוקדקת עליה, אלא סילוק והסרת חומר לגמרי להתרוקנות ע"י החציבה, ואין צורת החקיקה מעכבת, ומשמעו סילוק הרוחני לפנות מקום למושג גשמי.

Hewed with it: The source of the word - חצב - *Chatzav* - Carved is (Deut. 6:11) “Hewn cisterns that you have not dug.” It means - completely digging and hewing out the material which is not needed. Not like carving a stone so as to put a delicate representation into it, but rather, to remove superfluous material to create a void. The precise borders of the etching are not important, but the empty volume is. Hewing suggests the removal of the spiritual in order to make room for the physical.

104. עשרים ושתיים אותיות: ויסודו (בראשית ד' ט"ו) וישם ד' לקין אות לבתני הכות אתו וגו'. פי' רש"י ע"פ תרגום יונתן וז"ל חקק לו אות משמו במלחו ע"כ. וצחקוני זה"ק תיקונא שתין ותשעה (ק"ז) וישם ד' לקין, אות צרית מילה לאגנא עליהו ע"כ. ועיין (בראשית א' י"ד) והיו לאחת ולמועדים וגו' שחרגס יונתן ויהו לסימנין. ועיין (ישעיה מ"ב י"א) כה אמר ד' קדוש ישראל ויוצרו האתיות שלוני על בני וגו'. ופרש"י אתיות כמו מופתים. ונלע"ד שאותיות הם צבחי לצאות ר"ל טורים ושורות גדודים חבורות וקהילות. זה סוד האותיות שכל אחד לעלמו חלוש רפה צלי כה כמו חיל צודד. וצאיחודם מתחמלים לעשות חיל כמוצן.

Twenty two letter: The source for the word - אות - *Ot* - Letter, is (Gen 4:15) “God gave Cain an *Ot* - Sign so that no one would strike him.” Rashi (ibid) quotes the Targum of Onkelos: “God carved a letter of His Name upon Cain’s forehead.” In the *Tikunim* (Tikun 69 p.p. 117a) we read: “God gave Cain - this is the sign of the covenant, to protect him.” In the text of Genesis (1:14) we read: “God said, "Let there be lights in the expanse of sky to divide the day from the night; and let them be for *Otot* - Signs, and for seasons, and for days and years.” The Targum there translates *Otot* - Signs. See also Isaiah (45:11) “Thus says God, the Holy One of Israel, and his Maker: Have the *Otyot* - Signs asked me of the things to come; concerning my sons etc.” Rashi (ibid.) explains *Otyot* - Signs in this context to suggest signs as miraculous portents. It appears the Hebrew word - אות - *Ot* - has a number of closely related meanings. Here in *Sefer Yetzira*, it seems to me, *Otyot* are ranks of symbols which stand arrayed in hosts like soldiers or ranks of armies, in rows and columns, groups and regiments. This is why the word for letters is identical to the

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(נד)

¹⁰⁹ פשוטות, ¹¹⁰ וחקק וחצב בהן ¹¹¹ ארבע רוחות מזרח ומערב צפון ודרום, ¹¹² ורוח בכל אחת מהן.

description of the heavenly bodies; letters resemble hosts of servants because each on its own is almost powerless, without the wherewithal to make war on its own. It is only with their grouping that they take on power to act.

105. יסוד: עיין פרק ז' משנה א'.

Foundation: See Ch. 2 Mishna 1.

106. שלש אמות ושבע וכו': ופי' שכבר מזומנים ומוכנים הם להפגתם לדרגות שונים זו מזו, אע"פ שעוד לו הכטרפו צמילים, כולם מלאים רגון לקיצון וחיבור. ג' אמות מלפנים לשליחתם היחידה להיות מרכזה למאמרו, וז' כפולות לשליחתם וכו'.

Three mothers, seven doubles etc: All the letters are ready, equipped and designed precisely for the stratification and hierarchical system into which each of them will be slotted. Although they have not yet been used and permuted into words, they are full of desire and natural inclination to connect and be joined. the 3 mother letters are drawn to their natural array, to be a vehicle for God's purpose. The 7 doubles to theirs, etc.

107. אמות: אוחיות א.מ.ש.

Mothers: The letters *Alef Mem* and *Shin* - א.מ.ש -

108. כפולות: אוחיות ב.ג.ד.כ.פ.ר.ת.

Doubles: The letters *Bet, Gimel, Dalet, Chaf, Peb, Resh* and *Tav* - ב.ג.ד.כ.פ.ר.ת -

109. פשוטות: אוחיות ה.ו.ז.ח.ט.י.ל.ג.נ.ס.ע.צ.ק.

Simples: The letters *Heb, Vav, Zayin, Chet, Tet, Yod, Lamed, Nun, Samech, Ayin, Zadi* and *Kuf* - ה.ו.ז.ח.ט.י.ל.ג.נ.ס.ע.צ.ק -

110. וחקק וחצב בהן: שתי צחינות כלעיל. צחי' א' חקיקה שניור החקיקה מאוד חשוב ומדוקדק, וצ' חציבה דהיינו סילוק חומר ופנוי מקום.

Carved and Hewed therewith: The two sorts of carving and hewing mentioned above. One is very precise, where every scritch and scratch has a meaning. The second is simply the removal of extraneous or superfluous material to make an empty space.

111. ארבע רוחות מזרח וכו': רוח משמעו חלל מקומי ג"כ, לא רק אויר נשף. ופי' ארבע רוחות מזרח וכו' ד' ספי' הן, מזרח - חסד, מערב - גבורה, דרום - חכמה, לפון - צינה כמבואר לקמן צעה"י.

The four directions: The Hebrew word for direction is *Ruach* which is the identical word we have just used to describe the breath. Wind and breath are the same, people used to associate direction with the wind that came from that direction. *Ruach* also means empty space and not just the movement of air. This the four *Ruachot* - directions represent the four Sephirot; East = *Hesed* - Lovingkindness. West = *Gevurah* - Might. South = *Chokhmah* - Wisdom. North = *Binah* - Understanding. As will be explained.

112. ורוח בכל אחת מהן: פי' חוזר לראש ומפרש, שאע"פ שאמרנו שהאוחיות נחקקו ונחצבו צרוח והם כמו בורות וחריצין ממלאים מקום הרוח, עכ"ז הרוח דהיינו הרגון נשארה בהם בכל אחת מהאוחיות. כי הרוח היינו הופעת קול ורוח ודבור, הבא מרוח הקדש (משנה ח'), וממלא האוחיות כי זה כל מטרתם ומגמתם להיות עמוסים מני צטן נושאים מני רחס טעונים לסבול עול מאמרו ית', ומלפנים לדברו מתי יבא.

With breath in everyone of them: The Mishna goes back to the beginning and explains. Although we have said that the letters are carved and hewed in the *Ruach* - Breath like cavities hewn into the breath, nevertheless, the *Ruach* - Breath, which we said originally is the desire, remains inside them, animating each and everyone of them. Because, as was said in Mishna 8, *Ruach* is the manifestation of Voice, Breath and Speech coming from the *Ruach Hakodesh* - Holy Spirit. It fills all the letters because that is their purpose and desire, to be loaded from birth, carrying the yoke of of God's word, they attend upon His word in anticipation.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(נה)

Mishna 10

Three, water from breath. With them carved and hewed chaos and void, mud and clay. Carved them like an array, established them like a wall, smoothed them like cement and poured water over them and they became dust, as it is written, To the snow be it said, 'Become Earth'.

משנה י'

שלוש מים מרוח חקק וחצב בהן תהו ובהו רפש וטיט, חקקן כמין ערוגה, הציבן כמין חומה, סבבן כמין מעזיבה ויצק מים עליהן ונעשו עפר שנאמר כי לשלג יאמר הוי ארץ.

Preface to Mishna 10

After explaining the concept of breath using the analogy of someone breathing breath from their mouth, the text continues with the same allegory. Now, when someone blows up a sac or balloon their breath divides into three components. The heat of the breath rises to the top. This is the element of Fire. Moisture vapor and drops of water condense and gather at the bottom. This is the element of Water. The breath spreads to form and fill the empty space it constitutes. This was, so to speak, what God did. He breathed out breath from His mouth, that's the breath from breath discussed in Mishna 9. Now when we examine that breath we discover its astonishing properties, and here we come to a discussion of water and to the dust which is a consequence or child of water. It is from water that the human with his two powerful desires - the *Yetzer Tov* - Good Desire and *Yetzer Ra* - Evil Desire - derive, because a person is almost entirely comprised of water. The two desires are not natural corollaries of the dust from which humans are kneaded, because desire, per se, is not a function or consequence of being comprised of dust. Dust has no desires and is not associated with desire. A person cannot worship God with the aspect of self made of dust. The reason water is chosen to represent the element from which the earth was formed is because water represents the natural tendency of things to stay the same and preserve their status quo. While fire represents the opposite, that which is constantly changing, evolving and altering its state.

פתיחה למשנה י'

אחרי הסברו ענין הרוח צמשל לאדם הנושם ורוחו יולא דרך פיו, ממשיך צאותו משל. והנה כשאדם נופח לתוך שלפוחית או צלון נשימתו מתחלקת לשלשה קטעים. חום הבזל פיו עולה למעלה צחי' אש, אידים וטפי מים מתקצאים ושקועים למטה צחי' מים, והרוח מתפשט וממלא וממלא חלל מרחיב והולך. כן עשה הקב"ה כציוכול הוליא צנשימה הבזל מפיו והיא הרוח המורה צמשנה ט'. ועכשיו כשנעיין על הרוח ההיא נראה צו פלאות. כי צמשנה זו צא על הסבר המים - והעפר שהוא תולדת המים - וממנה נולד האדם צשני יררו ילר טוב וילר הרע¹¹³ כי רוצה דרוצו מים. ומעפר עלמו שמתנו נלוש האדם לא צאים לו שני ילרים או אפילו ילר אחד כי אין צעפר חשק, וא"א לאדם לעצוד צו את הצורה ית"ש¹¹⁴. והמים מתוארים דצר מלוק ומצנה קרוש וממשי, כי טבע המים הוא לשמור המעמד, היפך האש שמצער

113. (צראשית צ' ז') ויילר ד' ה' את האדם וגו'. ויילר צשני יודיין לרמז על רצוי יררו כמו שפיי רש"י (שס), ויודיין דייקא דהא יו"ד רמז לחכמה מד' אותיות שם הוי"ה כגודע. והוא שורש הילרים כמו שפרשתי לעיל משנה ד' ד"ה עומק טוב ועומק רע עיי"ש.

(Gen 2:7) "God formed the man." The word - ייצר - *Yitzar* - Formed, is written with two - יי - *Yods*. This hints at the duplicity of desires as is explained in Rashi's commentary, (ibid) The letter - י - *Yod* is chosen to signify desire because the letter - י - *Yod* of the Tetragrammaton represents the Sefira of *Chokhmah* - Wisdom as is well known. It is the source of all desires as was explained in Mishna 4 (cit loc Depths of Good)

114. כי עפר סוד הנחש כד"א (צראשית ג' י"ד) על גחך תלך ועפר תאכל כל ימי חיך. ועיין צכחצי האריז"ל (שערי קדושה חלק א' שער צ') וז"ל יסוד העפר ממנו מדת העלצות צכל פרטיו, ותולדותיה אחת, והוא העללות לקיים התורה והמלות מפני עלצונו על השגת קייני הבלי העולם הזה, או על היסורין הצאים עליו ואינו שמה צחלקו צשום דצר, גם עינו לא חשצע עושר עכ"ל. ואפילו לעצוד צו את הצורה ית"ש צשז ואל

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(12)

ומחליף ומשנה מעמד.

Mishna 10

Three, water from breath. With them carved and hewed chaos and void, mud and clay. Carved them like an array, established them like a wall, smoothed them like cement and poured water over them and they became dust, as it is written, To the snow be it said, 'Become Earth'.

משנה י'

שֶׁלֶשׁ מַיִם מְרוּחַ חֶקֶק וְחֻצַב בְּהֵן תְּהוּ וּבְהוּ רִפְשׁ וּטִיט, חֶקֶקֶן כְּמִין עֲרוּגָה, הִצִּיבֵן כְּמִין חוּמָה, סִבְבֵן

תעשה ציטוד העפר להמנע מדבר עזירה ע"י עללות שבו ג"כ א"א כי עללות ועללות פוגמים ומקלקלים ומזיקים את האמונה, (ועיין לקמן ד"ה כי לשג יאמר, זיאר רחצ) ואין להם תקנה אלא שמחה והתלהבות בלבד שאין כח יסוד העפר לרומם עלמו ב. כי שמחה והתלהבות צאים ע"י יסוד האש כמו שאבאר בע"פ במשנה י"א.

Dust is a metaphor for the mystery of the serpent in the Garden of Eden, as we read, (Gen 3:14) "Crawl upon your belly and eat dust all the days of your life." In the writings of the Ari we learn, (Gates of Holiness Vol I. Gate 2) "The element of dust corresponds to the characteristic of melancholy in every detail. It has one consequence, sloth, inertia when it comes to fulfilling the Torah and Commandments. It may be inertia caused by frustration at his inability to get what he desires in this world, or else brought on by pain he suffers which prevents him being satisfied and content with his lot in everything, or perhaps his eye is forever greedy for riches and that causes his depression." Even trying to serve God with the inertia is doomed to failure. E.g. someone who avoids sin by telling himself it is too much bother for him to expend the energy to chase the sin, and so attempts to serve God by utilizing his sloth and depression will fail. Because sloth, depression and inertia damage, and wound and destroy a person's faith in God. (see note cit. loc. To Snow He said) There is no way to fix the damage to faith except with joy and passion. Because the element of Dust has no power to elevate itself. joy and passion come from the element of Fire, as will be explained in Mishna 11.

115. שלש: כאלו אמר שהספירה השלישית היא ספ' חכמה, שם יסוד וצדים וכסא לשני הילרים יר טוב ויאר הרע. והיא סוד המים צחי' מילה כפולה מים רבים ומיעוט רבים שנים, והם העליונים והתחתונים שמרמזים לחשק טוב וחשק רע.

Three: As though it were saying that the third Sephira is the Sephira of *Chokhma* - Wisdom. It is the foundation, basis and throne for the two desires, the good and the evil. It is the element of water, which in Hebrew is a double, plural word, - *Mayim* - water and waters both. It is a plural whose minimum is two. It refers to the water above and waters below the heavens, hinting at desire for good and desire for bad.

116. מים מרוח: מים רומז לתאוה כי התאוה הראשונה מורגש לכל צריה בין גדול בין קטן היא הצמאון, וזה לנו משותף עם כל אשר נשמה באפו שתיכף עם יליאתו לאויר העולם מופיע צנו תאוה זו למים. ואם אמנם אמת היא שהשאיפה לגשום אויר קודמת לתאוה מים כמו שהרוח קדמה למים במשנתנו, עכ"ז השאיפה לרוח ורוחניות מופיע כחשק לדבר מה, אבל הצמאון והרעבון מופיעים ככאז צכרם באופן כ"כ מוחלט שאין לפקפק עליה עם היא חשק לדבר זה או לזה. לא כן החשק לדברים רוחניים שאפר להשתמש בהם לערצ ולבלבל אותם, כמו שהסביר במשנה הקדמה שהרוח צו כל האותיות בערבוביא, ולכן הרגשות והחשקים אינם ברורים ומפורשים. אבל כאן במשנתנו הופיע מים מהרוח והמים קבוצים יחד בדממה אחת במקרה וקווי לרוח צמאון. וכאלו אומר משיאנו מים לעולם ילא תאוה לעולם.

Water from Breath: Water hints at desire because the very first sensation of desire a creature, animal or person, great or small experiences is thirst. This is something we share with all other living creatures, soon after it leaves the egg or womb and enters this world it develops thirst. Although it is true that the need and instinct to breathe comes earlier, just as breath comes before water in the Sefer Yetzira, nevertheless, the instinct to breathe is experienced as a desire for something, while hunger and thirst are painful sensations in the belly, experienced in such a way that it is impossible to be mistaken about it, whether it is the desire for this or that. Not so spiritual desires, they can be confused and mistaken, they can be improperly called and named, as was explained in the previous Mishna, that *Ruach* - Breath consists of all 22 letters mixed together. And so, the desires are all mixed, confused and not explicit. Here in our mishna we are talking about water which comes from that breath. Water is collected into a single quietude, into one *Mikveh* - Gathering, into a single desire to quench the thirst. it is as though it were written that with the entry into the world of water, desires entered the world, too.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(13)

117. חקק וחצב בהן: שתי בחינות כמו שפרשנו לעיל במשנה ט'. בחי' א' חקיקה שזיור החקיקה מאוד חשוב ומדוקדק, ומרמז לתורה שבו נחקקו כל התאוות בדיוק ודקדוק כדלהלן. וב' חציבה דהיינו סילוק חומר ופנוי מקום, ומרמז לזכו שהיא כמו החלל ומקום פנוי בו מורגש התאוה וכולהלן.

Carved and hewed with them: Two concepts, as has been explained above in Mishna 9. One concept is carving which refers to the fine detail scratched onto a surface in order to convey information. It hints at - תהו - *Tobu* - Chaos, into which all the desires are imprinted, as will be explained in detail later. The second concept is hewing which is the removal of material in order to create an empty space. This hints at - בהו - *Bobu* - Void which implies the empty space in which desire is experienced, as will be explained.

118. בהן: זכין היינו בהמים עלמם חקק וחצב תאוות ורזומות.

With them: With the waters themselves, God carved and hewed the desires and will.

119. תהו: (עיין לעיל צפי' למשנה ג' ד"ה בלימה) ומשמע מהממרה זכמה דוכתינ שענין תהו מרמז לתאוה. כדאיתא במחלוקת צ"ש וב"ה צמי שחזיו עזב וחזיו בן חורין (פסחים פה:) ואמרו צ"ש לב"ה תקנתם את רבו ואת עלמנו לא תקנתם לישא שפחה אינו יכול שכבר חזיו בן חורין לישא בת חורין אינו יכול שעדיין חזיו עזב ובעל ולא לא נכרה העולם אלא לפריה ורביה שאמר (ישעי' מ"ה י"ח) לא תבו זרחה לשבת ירה, אלא מפני תיקון העולם כופין את רבו ועושה אותו בן חורין וכותב שטר על חזי דמיו וחזרו בית הילל להורות כבית שמאי ע"כ.

Chaos: (see Mishna 3 cit loc Nothingness) The Talmud in many places seems to accept it as given that *Tobu* - Chaos is associated with desire. We learn in the argument between the schools of Hillel and Shamai as follows, (Pesachim 88b) "A slave who is owned by two partners and is subsequently freed by one of the partners is legally, half slave, half freeman. Hillel says the man works for himself half the week and for his master the other half. Beit Shamai said to Beit Hillel, 'You've arranged things agreeably for the master but not for the half slave. He cannot marry a slave woman because half of him is already freeman. He cannot marry a free-woman because half of him is slave. If you say that he should sit doing nothing, how might that be, surely the world was only created in order to fulfil the command to be fruitful and multiply, as it is written, (Isai 45:18) "Not for chaos created, but for settlement was it formed?" The solution, for the sake of *Tikun Olam* - Fixing the World, is to force the master to write a Bill of Manumission, while the slave writes a instrument indebted himself for half his value. Beit Hillel reconsidered their opinion and decided the law according to Beit Shamai."

120. ובהו: פיי כמשמעו בו הוא (עיין ספ' הבהיר משנה צ' וע"ע לקמן פרק צ' משנה ו' ד"ה ממש מתהו). ולהבין ענינו כל אחד יכול לדמות לעלמו הברגש של צהו. כי ברגש תהו היא תאוה לדבר או לדברים צוערים בקרב האדם כרעבון לחם ומאון למים. אבל הרגש הבהו איננו כן, אלא הרגש חלל פנוי בלבד, הרגש הריקנות והחסרון והאפס.

Void: Literally, - בו הוא - *Bo Hu* - It is in it. (See Bahir, Mishna 2. See also Ch II Mishna 6 cit loc Something from Chaos) In order to understand the concept of *Bobu* - Void anyone can access that feeling for themselves. While *Tobu* - Chaos, mentioned previously, is the powerful sensation of desire accompanying a physical need such as thirst, hunger or other want, *Bobu* - Void is not like that. It is the sensation of having a vast space in the self. A feeling of void, emptiness, lack and want, not associated with any physical need.

121. רפש וטיט: ויסודו (ישעיה ג"ז כ') ויגרשו מימיו רפש וטיט. ופיי רפש היינו מים שיש בהן ערצוב עפר ואזנים קטנים שאפשר לערותו מכלי לכלי. וטיט פיי עפר ואזנים שאע"פ שמזוגים עם מים אינם זלגים כי עצים ודזיקים הם. ופיי הפסוק והרשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל וגו' שתאוות אדם נגררים כמו גלי הים אחד עובר והשני נמשך אחריו צלי הפסק. וכן הוא אצל האיש הלאדיק ג"כ שרזנותו וחשקו וחפצו מתגברים, ויחליפו כח יעלו מחיל אל חיל. והחילוק שיש בין זדיק לרשע הוא שרשע תאוותיו מתקררים יותר עד שיואלים מהם כל החיות והחום, וקראים ונעשים קרה בחי' עפר רפש וטיט. וכמו שפיי רש"י (שם) כים נגרש - הים הזה גליו מתגאים לרום למעלה ולגאת חוץ לגבול החול אשר שמתי גבול לים וכשמגיע עם הוא נשבר על כורחו וכל זה גל חצירו רואה ואינו חוזר בו וכו' ע"כ. ועיין רד"ק (שם) צא"ד ופירושו כים נגרש, כמו הים שהוא נגרש אל השפה כל רגע ורגע כי השקט לא יוכל אלא יצא גל אחר גל לעולם לא ינוח וצבאו אל השפה יגרשו מימיו רפש וטיט מקרקע הים אל היבשה ע"כ. ולהבין הענין נקדים מה דאיתא צפרקי דרבי אליעזר פרק י' וז"ל בשעה ראשונה הוצר עפרו של אדם בשנייה גבלו בשלישית רקמו ברביעית נזרקו בו נשמה בחמישית קם על רגליו בששית קרא שמות בשביעית נזדמנה לו חרה בשמינית נלטו על פירות בתשיעית עלו למטה שנים וירדו ארבעה בעשירית עבר על זוויו צאחד עשר נדון בשנים עשר נתגרש שנא' ויגרש את האדם עכ"ל. שמה שכתוב אצל אדה"ר ויגרש וגו' הוא דומה לפסוק ציעי' הג"ל ויגרשו מימיו רפש וטיט. כי גרושת אדה"ר עשה רפש וטיט כמו דאיתא בש"ס (עירובין י"ח:) ובמדרש (בראשית רבה כ"ד ו') ובספרים שאדה"ר ישב צבהר עד חוטמו כל אותן ק"ל שנה שפריש מחוה והוליד רוחין ולילין

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(ה)

צחי רפש וטיט כנ"ל, שבאו לו התאוות בעצבו ובעללתו שדר בלי שמחה כמוצן. ואולי מהפסוק שם בישעי' ויגרשו מימיו דייקו חז"ל שישב בנכר וכו'. ובמשנתו זה באותו חשבון השעות כדלהלן. כי כל מה שהמים מתקררים ונקרשים יולא מהם יותר חומם וחיות עד שאפילו תאוה אין זהם צחי עפר שאין בו חיות כלל, ונקפאים ונעשים קרח ושלג.

Mud and Clay: The source for this phrase is (Isai 57:20) "But the wicked are like the troubled sea; for it cannot rest, and its waters cast up mud and clay." Mud is defined as a viscous mixture of water dust and tiny stones that can be poured from vessel to vessel. Clay is also defined as dust and stones mixed with water. But when it is poured from vessel to vessel it does not flow as a viscous liquid, but falls in lumps and clods. The verse then, means, that the wicked are as the troubled sea, i.e. they are never at rest because a person's desires are incessant and wavelike, following one another like surf pounding the seashore. A righteous person is also troubled by the incessant waves of desires washing over him, gaining strength from one another. The difference between the righteous and wicked is that the wicked person's desires are indulged again and again until all the heat and desire and life flows out of them and they become the ice from which this Mishna tells us mud and clay are formed, which is to say, a wicked person's desires become lifeless. Rashi (ibid) interprets the verse differently, explaining the phrase "like the troubled sea." as follows. This sea's waves grow higher and stronger, attempting to trespass beyond the strand of the shoreline which I have set for them as an uncrossable boundary. But the wave breaks upon the shore and its strength lays shattered there on the sand. But the wave that follows it ignores its broken predecessor and tries once again to mount the shore. Thus are the wicked unabashed and unrepentant. The Radak (ibid) interprets it thus. Like the toiling sea incessantly chasing towards the shore, wave after wave, unable to rest, and when it reaches the shore it throws up stones and earth dredged from the sea bottom onto dry land. In order to understand the reason this phrase is used here in our Mishna we need to introduce a Midrash from the Pirkei D'Rebbi Eliezer. (Ch X) In the first hour Adam's dust was gathered, in the second hour it was kneaded. In the third hour Adam was fabricated, in the fourth hour a soul was injected into him. In the fifth hour he stood on his own two feet, in the sixth he named all creatures. In the seventh hour he found Eve, in the eighth hour they were commanded concerning the fruits of the trees. In the ninth hour they bedded as a couple and rose from the bed parents of two boys. In the tenth hour he transgressed the command, in the eleventh hour he was judged. In the twelfth hour he was expelled, as it is written, "He expelled the man." I am suggestion a comparison between the expulsion of Adam and the verse in Isaiah 57:20. The Hebrew word - גרש - *Garesh* - expelled, appears in both texts. Adam was - גרש - *Garesh* - expelled, and the sea - גרש - *Garesh* - expels mud and clay. The expulsion of Adam also threw up mud and clay, as is well known from Talmudic (Eruvin 18b) and Midrashic (Gen Rabba 24:6) sources that for 130 years after the expulsion Adam sat in the river, separated from Eve, giving birth to spirits and demons, corresponding to the mud and clay expelled by the wicked from their sea. Adam's desires depleted of joy and passion only deepened his depression, inertia and sloth. And perhaps it is from the verse in Isaiah, the wicked expel mud and clay, that the sages deduced that Adam was sitting in a river expelling spirits and demons etc. And our Mishna is also referring to that Midrash in an oblique way as will be explained. Because, the colder and chillier and more frozen the water becomes, the more the heat of passion, creativity and Life force has flowed out of it, until even desire itself cannot be found in it any more. It has turned to dust without life, frozen like ice and snow.

122. חקקן כמין ערוגה: ויסודו (שיר השירים ה' י"ג) לחיו כערוגת הבשם וגוי, ופי' ערוגה כמו חלק בנן, ו' על ו' טפחים, כדאיתא במס' כלאים פרק ג'. ואולי בחר במילת ערוגה שפי' גם חמדה כד"א (תהילים מ"ג ז') כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי תערג אלך וגוי. ולעומת זה איתא בשעה ראשונה הוצר עפרו של אדם והיינו חקקן כמין ערוגה.

Carved like an array: Its source is (Cant. 5:13) "His cheeks are an array of spices." The word - ערוגה - *Aruga* - Array refers to a plot in a garden no less that 6 x 6 hand-breadths, as we learn in the Mishna (Kilayim Ch III). Perhaps the word - ערוגה - *Aruga* - Array was chosen because it also means desire as we see in Psalms (42:2) "As the stag - תערוג - *Ta'arog* - longs for streams of water, so my soul - תערוג - *Ta'arog* - longs for you." The root - ערג - *Arag* - means both longing and weaving an array. Corresponding to this the midrash said, in the first hour Adam's dust was gathered, this is the meaning of our text, Carved like an array - ערוגה - *Aruga*.

123. הציבן כמין חומה: ויסודו (שמות י"ד כ"ג) והמים להם חומה מימינם וגוי. ואולי בחר במילת חומה שכנסת ישראל אמרת אני חומה, וכמ"ש (פסחים פ"א.) אני חומה זו כנסת ישראל ע"כ. ולעומת זה איתא בשעה שנייה גבלו פי' עשה גבולין לצבורת עפר כמו חומה.

Established them like a wall: Its source is (Ex 14:22) "The waters were for them a wall to their right and their left." Perhaps the word - חומה - *Choma* - Wall is chosen because the Jewish people compare themselves to a wall, as it is written (Cant 8:10) "I am a wall and my breasts are as towers." (see Pesachim 87a) I am a - חומה - *Choma* - Wall,

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(נב)

כמין מעזיבה¹²⁵ ויצק מים עליהן ונעשו עפר שנאמר¹²⁶ כי לשלג יאמר הוי ארץ.

this is the Community of Israel. Corresponding to this we read in the midrash, in the second hour his dust was kneaded.

124. סבבן כמין מעזיבה: ויסודו (נחמיה ג' ח') ויעזבו ירושלם עד החומה וגו'. ולשון חכמים מעזיבה. ופי' רש"י שמלאכה עפר עד החומה הרחבה כדי להחזיקה ע"כ. ואולי צחר במילת מעזיבה מלשון (שמות כ"ג ה') וחדלת מעזוב לו עזוב תעזוב עמו וגו'. שפי' לשון עזר ורלוו וכן משמע לשון (דברים ל"ד ל"י) ואפס עזר ועזוב. ולעומת זה איתא בשעה שלישית רקמו ופי' מאזיר משני לדדים כמו (שמות כ"ו ל"י) מעשה רקם וגו'.

Smoothed them like cement: Its source is (Nech 3:8) "They cemented Jerusalem as far as the Broad Wall." The Talmudic sages frequently use the word - מעזיבה - *Ma'aziva* the same way, to mean cement. Rashi (ibid) interprets it to mean they filled the walls with earth as far as the Broad Wall in order to strengthen it. The sages draw a parallel between the word - מעזיבה - *Ma'aziva* and the phrase - ועזבת עזב תעזב - *V'azavta, Azov Ta'azov* (Ex 23:5) "Should you refrain from helping him? [no] you shall surely help him." The word - עזוב - *Azov*, is understood as being of help in cementing, fixing, smoothing or freeing something. See also (Deut 32:36) there is no one, shut up or - עזוב - *Azov* - Free. Corresponding to this we read in the midrash, In the third hour Adam was fabricated. The Hebrew word is - רקם - *Rekem* - Woven, usually denoting a tapestry with a design on both sides, as we read, (Ex 26:36) "The work of a - רוקם - *Rokem* - Embroiderer."

125. ויצק מים עליהן ונעשו עפר: ופי' ילק שפך מים על הרפש וטיט ונעשו עפר, ויסודו (מלכים ב' ג' י"א) ויאמר פה אלישע בן שפט אשר ילק מים על ידי אליהו וגו'. ואולי צחר במילת וילק כי לפעמים משתמש גם לשון צוקה. עיין מלבי"ם - חלק באור המלים (ישעיה ח' כ"ב) וז"ל צוקה היא הצקת הנפש לאדם עד שמואס בחייו (פערלווינג) וימלא צוקה בלא צרה, שלפעמים יקח האדם מעמדו, ורוחו הפנימי כים נגרש, וים הדמיון ישא שאון דכיו עליו להרעיש את שלומו על לא דבר, ויתקצבו אליו כל איש מלוק (שמואל א' כ"ב) ע"כ. ולעומת זה איתא בשעה רביעית צוקה צו נשמה שטפרו הגיע לתכלית שלמתו בצורת אדמה"ר, וכל זה בא מן ההשתלשלות שמתואר כאן.

Poured water over them and they became Dust: That is to say, God poured water on the mud and clay, whereupon it became dust. The source is (II Kings 3:11) "He said, Elisha is here who has - יצק - *Yatzak* - poured water upon the hands of Elijah." Perhaps the word - יצק - *Yatzak* - is chosen because it is also sometimes used as an expression of - צוקה - *Tzukah* - anguish. This is how the Malbim (Peirush Hamilim) explains (Isa 8:22) "Gloom of - צוקה - *Tzukah* anguish" as follows. צוקה - *Tzukah* - Anguish is the pouring away of the person's soul until they feel they can no longer go on living, (Yiddish - *Ferzwijfung*). So, it is actually possible to have - צוקה - *Tzukah* - anguish, without actually having any real, tangible troubles. Sometimes a person grows sick of himself, and his inner soul is as the troubled sea, the sea of his imagination lifts the voice of its surf to shout out his inner state for no reason at all. As it is written (I Sam 22:2) "They gathered unto him all anguished men." Corresponding to this, the midrash says, In the fourth hour his soul was injected into him. Because his dust had reached an anguished perfection beyond which it could not go without the addition of his spiritual soul.

126. כי לשלג יאמר הוי ארץ: ויסודו (שמות ד' ו') ויבא ידו בחיקו ויולאה והנה ידו מלרעת כשלג. שהמלרע חשוב כמה (עיין רש"י במדבר י"ב י"ג). ופי' שאע"פ שהמים הם מרכזה לחיים בעולם שא"ל לבעל חי לקיים בלתי במים עד שאפילו בחוך האדם עלמו רוצה דרוצה מתוכו הוא המים, כמו שאמרו עליו חכמים שהאדם מששים וחמש עד תשעים אחוז מי הים במשקלו, עכ"ל המים עלמם בלי חשק נתקררים ונעשים עפר דומם ומת. והעפר היא תולדות המים ע"י השלג. וזה פי' הפסוק (איוב ל"ז ו') כי לשלג יאמר הוי ארץ. וזה סוד תרומת הדשן כמו דאיתא בגמ' (ערכין י'): מגרפה היתה במקדש עשרה נקבים היו זה כל אחד ואחד מוליא עשרה מיני זמר וכו' שהשתמשו זה לתרומת הדשן. וברגל לא היו מדשניו אותו מפני שהיה נוי למזבח, כדאיתא במס' תמיד (דף כ"ה:) ובספ' הק' אש קודש מובהר"ר קלוגמוס קלמיש הי"ד מפיאסלנה (פר' וארץ שנת תש"צ), מסביר בשם אביו הק' בעמח"ם אמרי אלימלך שביסוד העפר משמש יאה"ר של עמלק בחי' ובגחש היה עפר לחמו וכו'. ושם בא"ד לכן בעבודת הקרבנות שהעלו ישראל באש הקדושה את הכל לדי', נשאר האפר בחי' יסוד העפר שאינו נכנס בקדושה והולרכו לתרום אותו, ובמה תורמין אותו, במגרפה שהוליא מיני כלי זמר שהיא שמחה וישועת ישראל ע"כ עיי"ש באריכות מתק לשונו.

To the snow be it said, 'Become Earth': Its source is (Ex 4:6) "He put his hand into his bosom, and when he took it out his hand was leprous as snow." The leper is considered as one who is dead, (Rashi Num 12:12). What this means is that although we have noted more than once that Water is the *Merkava* - vehicle for life in this world, it being impossible for life to exist without water. So much so, that more than most of our body is comprised of water, as the naturalist tells us, between sixty five and ninety percent of our body weight, is water. Nevertheless, left to itself water cools off, loses its desire for life and turns into dead lifeless dust. Dust, as was said in the Mishna, is the outcome of water that becomes snow. This explains the verse (Job 37:6) "To the snow He said, 'Become Earth.'" This is the secret of the ritual Offering of Ashes, which was carried out on a daily basis, first thing in the morning in

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

---

the Temple at Jerusalem. In the Talmud (Erechin 10a) we read, "there was a Magrefa - Shovel in the temple with ten holes, each of which made ten musical notes etc. It was used in the Offering of the Ashes ritual every morning except on the Festivals, when the ashes were allowed to build up on the altar as a sign of joy." In his book *Esh Kodesh* - Sacred Fire (Va'era 1942) R. Kalonymos Kalmish Shapira quotes his father, "In his holy book, *Imrei Elimelech*, (*Toldoth*) my late father, of blessed memory, explains how one may exploit the passion inherent in the evil inclination derived from the element Fire, by harnessing it to good purpose and using it to worship God. The same passion a person might use to do wrong can be used for doing good, because a person in his progress toward spiritual renewal can utilize passion. However, the principle does not work with the characteristics of sloth and indifference resulting from the evil inclination derived from the element Earth. There we are dealing with Amalek, who functions by chilling the passions of the Jewish people. Indifference and cynicism are devoid of passion, so they cannot be inverted and sanctified. This is why, even in the Temple, where the Jewish people offered sacrifices upon the holy altar, wanting nothing but to elevate everything to God in a fire of holiness, the ashes - the element of Earth - still remained there on the altar. The Earth element could not be elevated to holiness, and so the ashes had to be consecrated in the daily ritual of *Terumath Hadesben* - Tithing the Ashes. How can this tithing be done? Only with the music of the *Magrefa*, representing *Simcha* - Joy, and salvation of Israel. For with *Simcha* - Joy, and an expression of salvation anything can be elevated, and darkness can be transformed into light. And that was why *Terumath Hadesben* - Tithing the Ashes was not done during the great pilgrimage Festivals. At those times, nothing upon the altar needed elevating, because the Festivals themselves are a time of *Simcha* - Joy, brilliance, liberation and tremendous sanctity.

They are a taste of the World To Come, when everything will be elevated to holiness."

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

Mishna 11

Four, fire from water. He carved and hewed in them the throne of glory, the Ofanim, the Serafim, the Holy Living Creatures, the ministering angels and the whole heavenly host. And from the three of them He founded His dwelling place, as it written, Whom makes His messengers the winds, His ministers blazing fire.

משנה י"א

ארבע אש ממים חקק וחצב בהן כסא הכבוד ואופנים ושרפים וחיות הקדש ומלאכי השרת וכל צבא מרום. ומשלשתן יסד מעונו שנאמר עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט.

Preface to Mishna 11

After explaining how water was born from breath and how earth came into being as the water froze and its heat separated and rose from it, the text continues with an explanation of the element of fire. Now, it was said above (preface to mishna 10) that the heat of the breath emanating from the mouth of God, so to speak, separated from the water vapor and rose above the air like a flame rising of its own accord. Let us call water the force preserving the status quo, because water stagnates after finding its state of rest, preserving whatever order was present from the outset. Fire represents the force for change, because fire impels and hastens changes in things.

פתיחה למשנה י"א

אחרי הסברו איך נולדו המים מן הרוח ואיך נתהווה עפר מן המים כשקפאו המים בקרירותן ועלה חומן למעלה, צא על ציאור החום ויסוד האש. והנה הסברנו לעיל בפתיחה למשנה י' שחום הבל פיו כזיכול של הצורה ית' נקטע מן המים ועלה מן הרוח כשלהצט עולה מאליו. ודע וחשוב אס נאמר שכה המים הוא כה עמדוני שהמים שומרים וקובעים כל יטו דברים מסדרם, אז כה האש הוא להיפך. כי האש דוחף השנוי בכל דבר ומכריח השתנות.

Water and Fire also represent male and female. The quality of the element of water is male because it preserves the status quo, maintaining continuity with the past, (as was explained in the commentary to mishna 1 in the discussion of the Three Books) it is virtually impossible to make changes to what is already past and done, hence it is easy to preserve. All over the world we see how people agree on the importance of the preservation of memories that they not be corrupted or falsified. The quality of fire, i.e the female is just the opposite. It has change, evolution and process written into its definition, it being virtually impossible to prevent changes to the future.

והס גם צחי' זכר ונקבה. שאופי יסוד המים וצחי' זכר היא השתמרות צחי' העצר, כמוצא לעיל צמשה א' ציאור שלשה ספרים, שכמעט א"א לשנות מה שכבר עבר ומשום כך קל להשתמר. ורואים צחוש איך העולם מסכים על חשיבות שמירת זכרונות שלא יקלקלו ולא יזויפו. ואופי יסוד האש וצחי' הנקבה להיפך והיא בהשתנות וההתפתחות צחי' להבא, שכמעט א"א למנוע העתיד משנויים שונים.

For example, although the seas are commanded against mounting the shore to inundate the dry land as it is written (Psalms 104:10) "You put the boundary there that they not cross to cover the land." nevertheless we see from time to time a gigantic wave, or a powerful tsunami born of earthquakes and tremors rises from the sea and drowns the land. This is also the feminine aspect of nature, because the Earth could not continue to exist without this dynamic disobedience and occasional rebellion. As we learn in the midrash, (Gen Rabba 5:9) God said, 'Let the earth bring forth vegetation etc.' R. Nathan taught, 'Three stood trial but four were found guilty. These three,

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(כב)

Adam, Eve and the serpent tood trial, but the earth was cursed with them as it is written, (Gen. 3:17) Cursed is the earth because of you. From now on it will produce cursed produce things like gnats, flies and fleas. R Isaac of Magdalea says, Even these are of general benefit. Why was the earth cursed? R. Yehuda b. Simon and R. Pinchas disagree. R. Yehuda b. Simon says because the earth disobeyed God's command. God commanded, 'Let the earth bring forth vegetation, etc, fruit trees bearing fruit etc.' Just as the fruit was to be edible, so the wood of the tree was to be edible. But the earth did not do so, as it is written, "The earth brought forth vegetation, etc, and trees bearing fruit.' Their fruit was edible but not the wood itself. R. Pinchas says, the earth also disobeyed another way; it decided, on its own initiative, to exceed the Creator's instructions. God commanded, 'fruit trees bearing fruit etc.' but the earth made fruit grow on trees that were designed to be non-fruit bearing. If that was the case, we can understand R. Yehuda b Simon's reason why God cursed the earth, after all, it disobeyed willfully. But according to the reading of R. Pinchas, why was the earth cursed, it only exceeded God's command out of a zeal to please? R. Pinchas would answer, the earth was only cursed the way people sometimes do when they say, 'curse the breasts that nursed this person.' This midrash is astonishing for the suggestions it makes about free will and desire. How should one react to such daring assumptions, how should we read the midrashic concept of global free will, that Earth has the power to chose which of God's commands to exceed or disobey? From where was the idea that the earth and plants have free will introduced into rabbinic discourse or midrashic exegesis? I have searched for early or late commentators who addressed this question or answered it, without success. Only the *Ohr Hachayim* in his commentary to Genesis notes the anomaly at all. My attempt an an explanation is as follows.

ולדוגמא אע"פ שהימים מלווים ועומדים לבל יעצרו גבולם ולא ילאו ממחילתם כד"א (תהילים ק"ד ט') גבול שמת כל יעצרון כל ישבון לכסות הארץ, עכ"ז רואים בעינינו איך מזמן לזמן גלים ענקים משצרי ים תולאת זועת ורעידת האדמה עולים מן הים ושופים פני חלד. גם זו צחי נקצה כי א"א לקיום העולם בלי סרצות והתמרות תעזוזי כזו. כדאיתא במדרש (בראשית רבה ה' ט') ויאמר אלקים תדשא הארץ תני בשם ר' נתן ג' נכנסו לדין וד' ילאו מחוייבין ואלו הן אדם וחיה ונחש ונכנסו לדין ונתקללה הארץ עמהן שנאמר (בראשית ג' י"ז) ארורה האדמה בעבורך שתבא מעלה לך דברים ארורים כגון יתושים וזבובין ופרעושים. א"ר יצחק מגדלחה אף הן יש בהן הנאה. ולמה נתקללה ר"י ז"ר שמעון ור' פנחס, ר"י ז"ר שמעון אמר שעצרה על הלווי שכך אמר לה הקב"ה תדשא הארץ דשא וגו' מה הפרי נאכל אף העץ נאכל והיא לא עשתה כן אלא ותולא הארץ דשא וגו' הפרי נאכל והעץ אינו נאכל. ר' פנחס אמר אף הוסיפה על הלווי סמכה לעשות רזון בוראה עץ עושה פרי אפי' אילני סרק עשו פירות. על דעתיה דר' יהודה ז"ר שמעון ניחא אלא על דעתיה דר' פנחס למה נתקללה אלא כאינש דאמר יהוה לייטין ביזיית דהדין מניק עכ"ל המדרש. והוא הפלא ופלא. מה נאמר למדרש זו ומה נדבר, מאן שמעת ליה שיש בחירה חפשית להאדמה ולוממחים מן הקרקע. חפשתי ולא מלאתי מי שיאיר עיני צפסקה זו להסברה על דרך האמת, אמנם לא מלאתי בראשונים מי שמרגיש בו קושיא כלל, ובאחרונים מלאתי מרן בעל ספ' אור החיים הק' שהקשה¹²⁷ ותראו כדרכו בקדש. חולם אמרתי לפרשו כדלהלן.

This is the meaning of femininity in the context of Sefer Yetzira and its source in the element of Fire. The imperative to disobey is written into the original program itself, the way DNA reproduces in ways that guarantee there will be mutations in the new strand from time to time. This is why Eve disobeyed the command not to eat of the Tree of Knowledge of Good and Evil, and why the Earth rebelled against its own directives, and either produced the wrong sort of of trees or else produced fruit where none were ordered. This too, acting out of impulsive disobedience or an excess of zeal is written into the original directive. It does not require that the

127. ספי אור החיים על בראשית (א' י"ג) ז"ל ואל זה אצט איך תמרוד הארץ ברוקע הארץ ומה גם כי אין לה יצר הרע, שלא הוכיחו חכמים שיש לה יצר הרע כי אם לבהמה וכו'. אבל הארץ לא מנינו שיש לה יצר הרע שיסיתה למרוד מרד לעבור פי ה' ע"כ, עיי"ש מה שהסביר.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(ט)

Earth have free will and a cognitive choice or decision making ability. It is simply the way God wrote the program for Life, from time to time it acts as though of its own free will and produces something not designed, uncalled for and unexpected. It is vital to the survival of living things that they have this ability built in, and this is the meaning and significance of the element of Fire. This is all part of the mystery of the World to Come, among the prodigies of the Perfect Designer, at the level of (Isai 64:3) "No eye but Yours, God, has seen it." (see Ch III Pref to Mishna 2 cit loc The Question)

זה סוד צחי' נקצה ויסודותיה ציסוד האש, שתוכניתה לעבור על האווים שנלטהו בהם בשגם זו אווית בתוכניתה. ולזאת עברה חוה על האווית לא לחכול מעץ הדעת עוצ ורע. ולזאת סרבה האדמה שעברה על האווית שכך אמר לה הקב"ה תדשא הארץ דשא וגו' מה הפרי נאכל אף העץ נאכל והיא לא עשתה כן אלא ותולא הארץ דשא וגו' הפרי נאכל והעץ אינו נאכל. גם זו תוכניתה של האדמה ואין לורך ליחס לאדמה כח מעלמה או צחירה חפשית, כי כן לוח הצורה ית' שתמרד ותסרצ צלוויה צחי' יסוד האש. כי צלי זה לא תקיים העולם. וכל זה צא צסוד עולם הצא¹²⁸ מפלאות תמים דעים צחי' עין לא ראתה אלקים זולתך וגו'. (ע"ע פרק ג' צפתיחה למשנה צ' ד"ה וקשה)

Mishna 11

Four, fire from water. He carved and hewed in them the throne of glory, the Ofanim, the Serafim, the Holy Living Creatures, the ministering angels and the whole heavenly host. And from the three of them He founded His dwelling place, as it written, Whom makes His messengers the winds, His ministers blazing fire.

משנה י"א

¹²⁹ ארבע¹³⁰ אש ממים¹³¹ חקק וחצב בהן¹³² כסא הכבוד¹³³ ואופנים¹³⁴ ושרפים¹³⁵ וחיות הקדש¹³⁶ ומלאכי השרת וכל צבא מרום.

128. ועיין זו"ק (ויקרא קסב) ואי תימא עלמא דלתי חקרי צרוך, לאו הכי דבא נקודה עלאה איבו דכר, עלמא דלתי נוקבא, איבו צרוך ואיבו צרכה, צרוך דכר, צרכה נוקבא ע"כ. ועיין לעיל צביאור משנה ח'.

Zohar (Vol. III 162a) If you thought the World to Come should be called blessed, it is not so. It is the supernal point that is called *Baruch* - Blessed and it is male. The World to Come is female, and she is called *Bracha* - Blessing. *Baruch* - Blessed is male, *Bracha* - Blessing is female. (see above, Ch I mishna 8)

129. ארבע: כאלו אמר שהספירה הרביעית היא ספי' בינה, שם החום והתלהבות ובה ההשתנות והלמיחה והעליה והתגברות ממדרגה למדרגה. והיא צסים לכסא הכבוד ועולמות המלאכים משרתי עליון.

Four: As though the text had said that the fourth Sefhira is the Sefhira of Binah, there where heat, passion, the power to change, grow, progress, increase and rise from level to level is situated. It is the base upon which the Throne of Glory sits, where the ministering angels and higher worlds coexist.

130. אש ממים: שהחום עלה מתוך המים, כלומר שהתלהבות נפרדה מתוך התשוקות והחמדות ונצקו צמקום ושרשם עד שנעשו הפיכים לחלוטין ומתנגדים זה לזה. כי צמקום אשר המים הם אדישים וצבילים, שם צדיק להיפך האש מלא התגרות וסתערנות, וצמקום אשר המים מולידים צדומה, האש מוליד הצדל.

Fire from water: Heat rises out of the water. Which is to say, when passion separates itself from desire and lust and they split off from one another at the source. They can become absolute opposites and antagonistic to one another. For where the waters are passive and patient, precisely there is where fire is full of aggression and opposition. Where water gives birth in its own image, fire gives birth to change.

131. חקק וחצב בהן: כלומר תוך שלש אלה תוך הרוח והמים והאש - שהתפשטו מן הרצון הפשוט ומן טיכוסה וסידורה צרוח הקודש (צקול ורות דצור) - נחקק ונחצב מקום צבדו ית'.

Carved and hewed in them: (The mishna might also have been read with them, rather than in them.) In them,

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(דב)

refers to the three elements of breath, water and fire - spreading and expanding out of the Simple Desire, from its arrangement and order in the Holy Breath (in voice, breath and speech) - they are carved and hewn to become the place of God's glory.

132. כסא הכבוד: הנה ידוע מה ציון מעשה זראשית למעשה מרכזב, שמעשה זראשית מעמיק צסוד הזריאה מעשה שעלה במחשבה עד ויכלו השמים והארץ, ומעשה מרכזב מעמיק צסוד ההנהגה צהווה. שענין מעשה מרכזב אפילו לאחד אין דורשין צו, אלא אם כן היה חכם ומצין מדעתו, מוסרין לו ראשי פרקים, וענין מעשה זראשית מלמדן אותו ליחיד, אע"פ שאינו מצין אותו מדעתו, ומודיעים אותו כל מה שיכול לידע צדברים אלו. משום שעל מעשה מרכזב דהיינו על הנהגתו ית' צעולמו שצבר אפטר שיוולד אלא האדם תרעומות ועטות עלומות וצטיות צלתו פתרוניס כי לא מחשצתי מחשצותיכם וכי' והאור תמים פעלו ועכ"ז (תהילים ס"ו ה') נורא עלילה על צני אדם. אצל עיון צעניני הזריאה אינו מציא כ"כ לידי טעיות. ולכך צספר יצירה מסציר המחצב עד כסא הכבוד ולא יותר, שמשם ואילך דן דין מעשה מרכזב שאסור ללמדה אפילו ליחיד. ותוכן צדריו כד כאן הוא זה, שרצונו הפשוט ית' המציא צו רוח הקודש מורכב מעשר ספירות ועשרים ושתיס אותיות, וצבס צרא עולם צשלשה ספרים. קודם כל כרת צרית ופלג והחץ הספירות לעשות אמה ולנור דרכו תרד ההשפעה לקשור ולהתקשר צצחי' רצא ושצו ציביה מי לקבל ההשפעה ומי שיחזירה צאופן שלא תהא העולם צצחי' מקבל אלא סופו ענין צתחילתה. תוכנית המערכת נאללה ממנו ית' מן רוח קדשו וילא לחלל ומשם נפרד לשלשה, רוח מים ואש, וצבס כמוסיס כל ההיות והמון נסתרות שמצראשית. ואלו השלש מליגים שלש תארים צססיס צחיי עולם וצחיי האדם. צחיי רוח מליג כל הדברים וכל הציבורים וכל המחשצות שאפטר להחשצם. צחיי מים מליג כל התאוות והתשוקות וחמדות שאפטר לחוש ולטעום אותם. צחיי אש מליג כל התרגישים והפעמיות והאצבות שאפטר להרגישים. וצבס ומתה מתפשעת הרצון הפשוט, צכל אחד מהם מופיע צבורו צחיי' רוח, תאוותו צחיי' מים, והאצבו צחיי' אש. וצבס ומתה אפטר לו לאדם לקשר ענימו ולצבך צו לעשות לו ית' דירה צתחתוים שרצונו הפשוט תפתח ותפשט צדבורו צתשוקתו וצאצבתו וצכו צכודו וכסא קדשו. וכמו שייסד הפייטן צתפלת שחרית של יום הכפורים: אשר אמן תהלתך: צאילי שחק. צברקי נגה. צגדודי גבה. צדמומי דקה. וקדשתך צפיהס: ורליית שצח: מהומי צרגש. ועורכי שוע. זעקי תחנה. חוכי תנינה. והיא כבודך: אשר אמן תהלתך: צטפפרי טהר. צידדון ידדון. צכרוצי כבוד. צלגינני להב. וקדשתך צפיהס: ורליית שצח: ממעוטי ימים. נשיי טובה. שצעי רגז. עגומי נפש. והיא כבודך: אשר אמן תהלתך: צפליחי שמות. צנצחית עירין. צקדושי קדם. צככך רצתיס. וקדשתך צפיהס: ורליית שצח: משוקדי דלתות. שופכי שית. תוצעי סליחה. תאצי כפרה. והיא כבודך.

Throne of Glory: The distinction between *Ma'aseh Be'Reishith* - Work of Creation and *Ma'aseh Merkava* - Work of the Chariot is well known. *Ma'aseh Be'Reishith* - Work of Creation refers to the order of creation as it progressed from the moment it arose in the divine thought until heaven and earth were complete. *Ma'aseh Merkava* - Work of the Chariot refers to the way the world is governed in the present. The Talmud states that *Ma'aseh Merkava* - Work of the Chariot may not even be taught to one individual student unless he is wise understands it on his own. Only then may he be given chapter headings. *Ma'aseh Be'Reishith* - Work of Creation may be taught to a student even if he isn't clever enough to figure it out himself, and we teach him whatever he wants to know, because *Ma'aseh Be'Reishith* - Work of Creation is not confusing. *Ma'aseh Merkava* - Work of the Chariot, which is to say, the way the world is governed in the present is very confusing. A person may ask questions that have no answer, or develop resentments or problems without solutions in the way this world is governed. God's thoughts are not our thoughts and His ways are just and perfect. Nevertheless (Psalms 66:5) "Come, and see the works of God; He is terrible in His plotting toward the children of men." The plot running through Genesis is less fraught and more straightforward, hence it is not considered such a dangerous field of study. This is why the *Sefer Yetzira* follows the plot, so to speak, as far as the Throne of Glory, and no further, because, the author considers delving beyond this point the study of *Ma'aseh Merkava* - Work of the Chariot, and not to be taught in public. A precis of his thesis so far would be as follows. God's simple desire brought the Holy Breath/Spirit into being, comprised of 10 Sephirot and 22 Letters, with which He composed three Books. Before anything else, God made a covenant, splitting all the Sephirot in half to create a conduit through and down which the *Shefa* - Abundance of Desire would flow to connect and bind all things - in an alternating to-and-fro action - into a state between giving and receiving, so that the giver is also a recipient and the recipient is also a giver. The program of the apparatus of Creation emanated from God via the Holy Breath/Spirit, being, so to speak, breathed out from God to the 'outside' of God. It entered empty space and quickly filled it up while splitting into three aspects or elements, Air, Water and Fire. Within these three elements made of the 10 Sephirot and 22 Letters are all the possible permutations of all events and particles and changes from the beginning to the end of time. The three elements represent, display and introduce all the basic components of Life in the universe and in the individual person. Spirit/ Breath represents all the words and thoughts it is possible to think of. Water represents all the desires it is possible to sense and feel and taste. Fire represents all the emotions, passions, loves and psychic states it is possible to feel, experience and pass through. With these and through these three aspects the Simple Desire evolves and spreads throughout the world. Every particle of existence and every human being contains various measures of the three divine manifestations of the Simple Desire. God's speech contained in every free moving particle of Air. God's desire contained in every in-gathering agglomeration of Water, and God's love contained in every changing speck of Fire. With them and through them a person can connect himself and tie himself to God to make a dwelling place for the divine, to make it possible for the Simple Desire to evolve and

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(כה)

spread and develop into our words into our desires and our loves. And this is what God considers His Glory and His Sacred Throne. As the poet in the liturgy of the Yom Kippur morning service put it: You whose praises are powerful coming from aristocratic nobles, in flashes of lightning, among battalions of lords, in silent moments with Your sanctification in their mouths; You desire praise from those with confused emotions, advocating appeals, shouting petitions, waiting for succor and that's Your glory? You whose praises are powerful coming from purest angels, lovers in loving, among glorious cherubim, in flaming legions with Your sanctification in their mouths; You desire praise from the short lived, from among the bereft of goodness, who are full of rage, in the bleakness of their soul and that's Your glory? You whose praises are powerful coming from the amazingly named, the hosts of Spirits of ancient sanctity, among the riders of myriads with Your sanctification in their mouths; You desire praise from beggars at the door, pouring out their speeches, demanding forgiveness in desperate need of atonement and that's Your glory?

133. ואופנים: בגוף הם כמו הקול. (משנה ח' ד"ה קול) פרשתי שלפני הדיבור שהיא התקשרות אחד עם השני מתחלה הקול לפעם בגרון המדבר, ובו התאמנות הרצון להתקשר. שאפילו קודם הופעת הדבור כבר הופיע הרצון. והקול כמו מרכבה למחשבה היא. ופירוש הר"י דמן עכו שהאופנים אלו הנקודות המונעות את האותיות והם כמו נשמה לאותיות. אופ"ן בגימטריא קו"ל, ולשון אופנים מגזירת פנים, לומר שלכל מקום שחוזר שם פונה כי הוא עגול.

Ofanim: Literally translates as Wheels. In the human body they are like the voice (see Ch I misna 8 cit loc Voice). As explained above, prior to speech - which is one sort of communication and connection between people - there is another, deeper subvocalization. Sounds deep in the throat preparatory to speech expressing the desire to communicate and connect. The desire to connect expresses itself even before speech. Voice then, is like the vehicle for the thought. R. Issac of Acco says that the *Ofanim* are the vowel sounds which move the consonants, like the soul of the letters. the Hebrew word - אופ"ן - *Ofan* - Wheel has the numerical value of - קול - *Kol* - Voice = 136. The word - אופנים - *Ofanim* - Wheels, he says, is cognate with the word - פנים - *Ponim* - Face. The angel is called the - אופ"ן - *Ofan* - Wheel because wherever he is observed it is his face that is seen, it turns every way.

134. ושרפים: בגוף הם כמו המחשבות והכוונה שבמילים ששולטים בכם על הדיבור. ופירוש הר"י דמן עכו ואלו האותיות, ששרפים שאמר שם כנפים לאחד והכח שלהם הוא שם של מ"צ אותיות, והם שבטעם שמת מששה ששה אותיות לכל אחד. וזהו שם המפורש של מ"צ, אבגית"ן, קרעטט"ן, נגדיכ"ש, בטרל"ג, חקבטני"ע יגלפז"ק, שקול"ית.

Serafim: Literally translates as Burning Angels. In the human body they are like the thoughts and intention inside one's words, that govern the content of one's speech. R. Issac of Acco says that the *Serafim* are the letters themselves, because our sages tells us the *Serafim* each have six wings and their power is embedded in the divine Name of 42 which is divided into six arrays of seven letters. The divine Name of 42 is written thus: שקול"ית, נגדיכ"ש, בטרל"ג, חקבטני"ע יגלפז"ק, שקול"ית.

135. וחיות הקדש: בגוף הם כמו הרוח ששאבת אויר אל הריאה להגן על הלב. (משנה ח' ד"ה רוח) אחרי הקול צא הרוח שגם היא קודם לדבור. והיא ילאת דרך הקנה ומוזיל את הקול לתוך הפה למקום חיכוכו. והרוח כמו מרכבה לרצון להתקשר. ופירוש הר"י דמן עכו אלו המילים הי"אים מן האותיות, ואלו החיות דומות במקלט לאופנים, כי יש להם קול ודיבור, עליהם סדרו בתפלות ומשמיעים ציראח יחד קול דדברי אלקים חיים.

Holy Living Creatures: *Chayot Hakodesh*, in Hebrew. In the human body they are like the breath which aspirates and oxygenates the heart through the action of the lungs. (see Ch I misna 8 cit loc Breath) After the voice comes the breath which is also necessary to the act of speaking. It passes through the trachea and larynx into the mouth where the the sounds are parsed into words. The breath is the vehicle for the desire to communicate. R. Issac of Acco says the *Chayot Hakodesh* are the words formed out of the letters. *Chayot Hakodesh*, therefore, strongly resemble *Serafim* in that they have voice and speech. This is what was being referred to when the liturgy was stated "They make heard, in fear, together in voice, the words of the Living God."

136. ומלאכי השרת וכל צבא מרום: אלה המשפטים המילים והדיבורים, והם הפועלים לכל דבר כמו הידים והרגלים ב"אדם הגופני. והכוונה שבמילים היא הדיבור עלמה. והדיבור כמו מרכבה להכוונה בתקשורת. (משנה ח' ד"ה דבור)

Ministering angels and the whole heavenly host: These are words, phrases and sentences. They act in all respects just as a persons hands and legs do. The intent of the words, i.e. their meanings are the speech. Speech is the vehicle for conveying meaning which is the purpose of the communication. (see Ch I mishna 8. cit loc Speech)

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(כ)

¹³⁷ ומשלשתן יסד ¹³⁸ מעונו שנאמר ¹³⁹ עושה מלאכיו רוחות ¹⁴⁰ משרתיו אש לוחט.

137. ומשלשתן יסד: פי' מן הרוח ומן המים ומן האש בפעולת ואמלעות לצאי מעלה האופנים ושרפים וחיות וכו' בחי' קול ורוח ודבור, יסד מעונו.

From the three of them: From breath, water and fire and through the medium of the heavenly hosts, the *Ofanim*, *Serafim* and *Chayoth Hakodesh*, in voice, breath and speech, God based his dwelling place.

138. מעונו: מגזרת (שמות כ"א י') שארה כמותה וענתה לא יגרע. ופי' מעונו כמו מקום עונתו. בחי' גן עדן התחתון הנמשך מן גן עדן העליון צמוד עולם הבא כדאיתא בזוה"ק (חלק ב' א'): וענתה, מאן איבו, דא משיכו דעלמא דאתי, דציה כלא, יהו"ה לצאו"ת איבו, ודא איבו דנהיר בכל נהורין סתימין עלאין דאילגא דחיי, דציה עונה עמירא, דמתמן נפקת, וכל דא צעדוגא וכסופא דעלמא דאתי, ע"כ. מעונו"ו כאילו נכתב מעונוותיו. מעונו"ו בגמטריא חט"א ונכל"ת.

His dwelling place: In Hebrew the word is - מעונו - *Ma'ono*. the source of the word is (Ex 21:10) "Her food, her clothing and her - עונתה - *Onata* - pleasure, shall not be diminished." מעונו - *Ma'ono*, then would translate to mean the place of God's - עונה - *Ona* - pleasure. This refers to the Lower Garden of Eden which receives its sustenance from the Upper Garden, at the level of the World to Come, as we read in the Zohar, (Vol II 97b) "עונתה - *Onata* - her pleasure. What is it being referred to here? This is the thread drawn from the World to Come in which everything exists. This is *YHV" H TSB AO" TH*. This is what illuminates all the hidden lights of the Tree of Life in which pleasure is buried, and from where it all emanates. All this happens in the pleasure and longing of the World to Come."

139. עושה מלאכיו רוחות: פי' לא שהרוח הוא מלאך אלא שהמלאך נעשה כולו אותיות בחי' רוח.

Who makes His messengers the winds: Not that the wind is an angel, rather that the angel is made entirely of letters flowing as breath like wind.

140. משרתיו אש לוחט: לא שמשחמש עם האש כמשרת, אלא שמשרתיו לוחטים צבתלכות בחי' אש. ואכן לתאוות וצחירה חפשית בחי' מים אינם מגיעים, כי זה לא נתן רק לבשר ודם בלבד. ובשציל זה נקרא מעונו דייקא, כי מים הם בחי' רגון הפשוט רעוא דרעוין - רגון דרגון. וכן איתא (תענית כ"ה): אין לך כל טפח - כשנכנסו הגשמים צעומק הקרקע טפח תבוס עולה ומתגבר טפחיים.

His ministers blazing fire: Not that god uses fire as a servant, rather that God's ministers blaze with passion like fire. Nevertheless, the angels don't reach a level of desire we associate with water, those levels of desire are only given to humans, to flesh and blood. That explains why this palace is called - מעונו - *Ma'ono*, because water are at the level of Pure Desire, the Simple Desire, Desire for Desire. Thus we learn in the Talmud, (Ta'anit 25b) Water does not penetrate one hand-breadth into the ground unless water from the depths rises two hand-breadths towards it.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(סז)

Mishna 12

Chose three letters of the simple set and fixed them in His great Name, YH"V, and sealed with them the six directions. Five, turned upwards and sealed it with YH"V. Six, sealed the bottom, turned downwards and sealed it with YV"H. Seven, turned forwards and sealed east with HY"V. Eight, turned backwards and sealed the west with HV"Y. Nine, turned right and sealed south with VY"H. Ten, turned left and sealed north with VH"Y.

משנה י"ב

¹⁴¹ בירר ¹⁴² שלש אתיות ¹⁴³ מן הפשוטות ¹⁴⁴ וקבען ¹⁴⁵ בשמו הגדול ¹⁴⁶ יה"ו וחתם בהן שש קצוות, ¹⁴⁷ חמש פנה למעלה ¹⁴⁸ וחתמו

141. בירר: סוד הצרית. ועיין לעיל צפרוש משנה צ' ד"ה וצרית, שהצרית היא רחמים הנמשכת מהרלון הפשוט.

Chose: Choosing uses the word - בירר - *Birer*, which is cognate with the word - ברית - *Brit* - Covenant, as was explained above in the commentary to mishna 2 (cit. loc. Covenant) The covenant represents the compassion flowing from the Simple Desire.

142. שלש אותיות: האותיות הופיעו עם כתר מלכות צסוד רוח מרוח כמבואר צמשנה ט'. וכן תחלת הגאללים כי צחי' האלילות הגאללת משמעתו שני הבא מן הראשון ועומד אלל הראשון חולק לו צבהלת. וזה משל לשמו של הקצ"ב. והוא כי האותיות הן ראשית ותחילת הדבור וכלים לקצלת הרוח, ולכן הן תחילת האלילות, שהכוונה שעלה צמחשצב צו ית' צציוכל מתלצשת צאותיות להעשות שמו הגדול.

Three letters: The letters evolved, so to speak, together with the sephira of *Keter* - Crown, in the secret of Breath from Breath, as was explained in mishna 9. They are the first things called *Atziluth* - Archtypes, because *Atziluth* suggests something that stands adjacent and immediately next to its source, but completely outside of it. This is almost a complete metaphor for God's Name. Letters are the beginnings of speech and the vessels to receive the breath. Therefore they represent *Atziluth* - Archtypes; they represent the intent rising in the divine thought, which as it were, is clothed in letters of God's great Name.

143. מן הפשוטות: אותיות ה.ו.ז.ה.ט.י.ל.ג.ס.ע.צ.ק.

From the simple set: They are the letters - ה - *Heb.* - ו - *Vav.* - ז - *Zayin.* - ח - *Chet.* - ט - *Tet.* - י - *Yod.* - ל - *Lamed.* - נ - *Nun.* - ס - *Samech.* - ע - *Ayin.* - צ - *Tzadi.* - ק - *Kof.*

144. וקבען: פ"י מגזרת (שמות ט' ה') וישם ד' מועד לאמר מחר יעשה. והרגס יונתן וקבע ד' זמנא למימר וכו' ופ"י קבע הוא לשון חכמים צארמית כאלו אמר צרר שלשה אותיות מן הפשוטות ושם אותם צשמו הגדול, וכן כולם.

Fixed them: The word - קבע - *Kev'a* - Fixed, is found first in the Targum to Exodus 9:5. "God gave them a time, saying, "Tomorrow it will be done." Targum Yonatan gives the reading, "God - קבע - *Kav'a* - fixed them a time etc. - קבע - *Kev'a* - Fix is a rabbinic, Aramaic word used where something is put in place on a permanent basis.

145. בשמו הגדול: פ"י יהו"ה, שהוא השם הכולל כל הספירות וכל השמות. ופ"י שצירר מן הכ"צ אותיות ג' אותיות להיות יסוד שמו הקדוש והמיוחד שהיא יסודית לכל השמות הקדושים, והיא מצוררת מדינים וגדושה רחמים עבורים זכים וגמורים שאין עמכם פחד כלל, וצחר אותם להיות הלאלים הראשונים.

In His great Name: In the Tetragrammaton - יהו"ה - YHV"H, which itself is a synthesis of all the sephiroth and all the sacred Names. God chose 3 out of 22 letters to form the basis of His singular and ineffable Name. the name itself is completely devoid of - דין - *Din* - harshness, and packed with the purest, most compassionate impulses without any fear at all. God chose those three letters to be the first *Atziluth* - Archtypes.

146. יה"ו: ג' אותיות הן ג' צחיות. רוח מים ואש: יו"ד צחי' חכמה - יש מאין, צחי' מים. ה"ה צחי' צינה - יש מיש, צחי' אש. וי"ו צחי' זעיר אנפין - ששה ספירות חסד, גבורה, תפארת, נלח, הוד, יסוד - צחי' רוח המכריע צין כתר עליון לכתר מלכות

YH"V: - יוד, *Heb* and *Vav.* They represent Breath, Water and Fire. - יו"ד - *Yod* - is the Sefhira of *Chokhma* - Wisdom, *creatio ex nihilo* - something from nothing; representing the element of Water. - ה"ה - *Heb* - is the Sefhira of

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

(כה)

ביה"ו, שש חתם תחת פנה למטה וחתם ביו"ה, ¹⁵⁰שבע פנה לפניו וחתם מזרח ביה"ו, ¹⁵¹שמנה פנה לאחוריו וחתם מערב ביה"ו, ¹⁵²תשע פנה לימינו וחתם דרום ביה"ה, ¹⁵³עשר פנה לשמאל וחתם צפון ביה"י.

Binah - Understanding - something from something; representing the element of Fire. - ו"י - *Vav* - is the realm of *Ze'ir Anpin* - Small Faces, a term usually denoting the six lower Sephiroth of *Chesed* - Loving-Kindness, *Gevurah* - Judgment, *Tifferet* - Glory, *Netzach* - Eternity, *Hod* - Beauty and *Yesod* - Fundament; representing the element of Breath which governs and determines the flow between *Keter Elyon* - Supernal Crown and *Keter Malkhut* - Crown of Sovereignty.

147. חמש פנה למעלה: פי' כאלו אמר שהספירה החמישית היא ספי' חסד, סוד אצרכס סוד אות החמישית כמו שאצאר להלן.

Five, turned upwards: As though the text had said that the fifth Sephira is *Chesed* - Loving-Kindness, the secret of Abraham, *Heb* - the fifth letter, as will be explained.

148. וחתמו: איתא (גדרים ל"ג): ואמר רמי בר אבא כתיב אצרכס וכתוב אצרכס בתחלה המליכו הקדוש צרוך הוא על מאתים וארבעים ושלוש אצרכס ולבסוף המליכו על מאתים וארבעים ושמונה אצרכס אלו הן שתי עינים ושתי אזנים וראש הגוייה ע"כ. וזה סוד אות ה"ה סוד חמישית. ועיין שיטה מקובצת שם, וז"ל ואלו הם שתי עינים ושתי אזנים וראש הגוייה דהיינו האצרכ. ועל כן כשמל אצרכס והוסר ממנו הערלה הגורמת תאוות הגשמיות אז מלך על העינים ועל האזנים הגורמים לו לחטוא על הרוב. ומאחר שמלך עליהם הוסיף השם בשמו ה' ואז מלך על כל האצרכים כי כולם היו נכנעין לפניו ולא היו גורמים לו לחטוא. על כן אמר לו השם התהלך לפני והיה תמים כי אז נקרא תמים באמת, עכ"ל. וזה סוד החתימה בצבית, (כמו שפרשנו לעיל בפתייה למשנה ז' ד"ה וצין הספירות) שהצבית קדם לכל צחי' רחמים שהקדמו ושתפו למדת הדין בצדו שמים וארץ בהצבית צחי' אע"ה כדאיתא לעיל, (משנה א' ד"ה צ"ב נתיבות). וזה סוד גוסס צרכת המילה, ולאצרכי חסד באות צבית קדש.

Sealed it: We learn in the Talmud (Nedarim 32b) Rami b. Aba said, "In the Torah it is written Abram, and it is also written Abraham. First God gave him dominion over 243 of his limbs. (The *gematria* - numerical value of the word - אברם - Abram is 243) In the end, though, God gave him dominion over all 248 limbs. (The *gematria* - numerical value of the word - אברהם - Abram is 248) The additional five were the two eyes, two ears and the penis." This is the secret of the fifth letter, the letter ה - *Heb*. In the 16th cent. commentary *Shita Mekubetzet* to Nedarim (ibid), R. Bezalel Ashkenazi (who was perhaps the teacher of the Ar"i, R. Isaac Luria) notes that it was only when Abraham circumcised himself - removing the source of unbridled desires from his body - that God gave him dominion over his eyes and ears, which remain the chief vectors of sin. And, after he had dominion over them, God added the letter Heh to his name. Then Abraham had dominion over his entire body, because they all surrendered to him and no longer tried seducing him to sin. That explains why God said, "Walk before me and be whole." Because it was only then that he became truly whole. This explains the secret of the seal of the covenant, as was explained above, (Ch I. mishna 2. cit. loc. Between the Sephiroth) *Brit* - Covenant precedes everything because it represents to compassion flowing from the Simple Desire. *Rachamim* - Compassion came before and was made partner to the characteristic of *Din* - Judgment in the secret of Heaven and Earth - בהבראם - *B'hiborom* - When they were created. A word that can also be read - באברהם - *B'Abraham* - with Abraham. (see Ch I mishna 1. cit. loc With 32 Paths) This explains the *Nusach* - Formula of the blessing over the circumcision: He sealed his [Abraham's] descendents with the letter of the sacred covenant.

149. שש, חתם מטה ביו"ה: פי' כאלו אמר שהספירה הששית היא ספי' גבורה.

Six: As though the text had said that the sixth Sephira is *Gevurah* - Withholding/ Fear / Judgment.

150. שבע, חתם פנים מזרח ביה"ו: פי' כאלו אמר שהספירה השביעית היא ספי' תפארת.

Seven: As though the text had said that the seventh Sephira is *Tifferet* - Glory/ Mercy/ Justice.

151. שמנה, חתם אחר מערב ביה"ו: פי' כאלו אמר שהספירה השמינית היא ספי' יסוד.

Eight: As though the text had said that the eighth Sephira is *Yesod* - Fundament.

152. תשע, חתם ימין דרום ביה"ה: פי' כאלו אמר שהספירה התשיעית היא ספי' נט.

ספר יצירה ע"פ הא לכם זרע

Mishna 13

These are the ten sephirot of nothingness. One, breath of the living God. Two, breath from breath. Three, water from breath. Four, fire from water. And then the six directions, top, bottom, east, west, north and south.

משנה י"ג

אלו עשר ספירות בלימה, אחת רוח אלקים חיים, שתיים רוח מרות, שלש מים מרות, ארבע אש ממים, ושש¹⁵⁴ קצוות רום תחת מזרח מערב צפון דרום.

End the First Chapter
תם פרק ראשון

Nine: As though the text had said that the ninth Sefhira is *Netzach* - Victory/ Eternity.

153. עשר, חתם שמאל צפון ברה"י: פי' כאלו אמר שהספירה העשירית היא ספי' הוד.

Ten: As though the text had said that the tenth Sefhira is *Hod* - Beauty.

154. קצוות: עיין לקמן פרק ד' משנה ג'.

Corners: See Ch IV. mishna 3.